Corc Armstronq

ROTHSCHILD PUL İMPERATORLUĞU

Dərin Yəhudi Dövləti

ROTŞİLD
PUL İMPERATORLUĞU

DƏRİN YƏHUDİ DÖVLƏTİ

Corc ARMSTRONG

ROTHSCHILD
MONEY TRUST

THE ROTHSCHILD EMPIRE

George ARMSTRONG

"Pul imperatorluğu" əsəri II Dünya Müharibəsi ərəfəsində yazılıb və Amerika Vətəndaş Müharibəsindən başlayaraq II Dünya Müharibəsinə qədər böyük tarixi dövrü əhatə edir. Müəllif, tarixi faktlar, rəsmi dövlət sənədləri, məxfi xidmətlərin hesabatları vasitəsilə öz həmvətənlərinə – amerikalılara başlarının üstünü almış gizli təhlükə haqqında xəbərdarlıq eləməyə çalışır. Müəllifə görə bu təhlükə - yəhudilər, konkret Rothschild ailəsinin yaratdığı nəhəng pul imperatorluğudu. Kitabdakı hadisələrin orbiti rolunu oynayan "Yəhudi protokolları"nda Rothschild pul imperiyasının necə yarandığından, yəhudilərin bütün dünyanı ələ keçirmək planlarından, onları reallaşdırmaq üçün istifadə etdikləri üsullardan bəhs olunur.

Qanun Nəşriyyatı
Bakı, AZ 1102, Tbilisi pros., II Alatava 9
Tel.: (+994 12) 431-16-62; 431-38-18
Mob.: (+994 55) 212 42 37
e-mail: info@qanun.az
www.qanun.az

George Armstrong **ROTŞİLD PUL İMPERATORLUĞU DƏRİN YƏHUDİ DÖVLƏTİ**
Bakı, Qanun Nəşriyyatı, 2012, 168 səh. 1000 tiraj

Azərbaycan dilində müəllifin adı: Corc Armstronq

Türk dilindən tərcümə: Turan Cəlil

Redaktorlar: Günel Mövlud, Aygün Aslanova

Korrektor: Nigar Musayeva

© Qanun Nəşriyyatı, 2012
© by George Armstrong, 1940

Bu kitabın Azərbaycan dilinə tərcümə və yayım hüquqları Qanun Nəşriyyatına məxsusdur.
Kitabın təkrar və hissə-hissə nəşri «Müəlliflik hüququ və əlaqəli hüquqlar haqqında Azərbaycan Respublikasının Qanunu»na ziddir.

İÇİNDƏKİLƏR

Başlanğıc....7

Bölüm I: ROTŞİLD PUL İMPERATORLUĞU....9
Yəhudi protokolları....9
Protokolların doğruluğu....12
Yəhudilərin müdafiəsi....18
Mayer Amşel Rotşild, yəhudilərin ilk kralı....24
Rotşild xanədanlığı....30
Rotşild ailəsinin sərvəti....39
Rotşildlərin qorxunc qüdrəti....43
Tərəfkeş media....50
Cinayət şəbəkəsi....58
I Dünya müharibəsi....63
Millətlər Təşkilatı....71
Qızıl....77
II Dünya müharibəsi....83
Sionist despot....90
Almaniyaya elan edilməmiş müharibəmiz....93
Səfərbərlik planı....98

Bölüm II: AMERİKANIN ƏLƏ KEÇİRİLMƏSİ....105
Franklin D. Ruzvelt....105
Qızıllar....109
Dies Komissiyasının hesabatı....112
Federal Rezerv sistemi....115
1920 və 1930-cu il defilyasiyası....119
1937-ci il defilyasiyası....123

Sona doğru 127
Yalançılar və oğrular 130
Pulu pis idarə etmək 132
İflas 137
Yoxsulluq və ümidsizlik 139
Amerika müharibəyə qoşulur 142
Sui-qəsd 147
Çoxpartiyalı demokratiya 151
Kral I Franklin 154
Vətən xainləri 158
Köləlik 166

Başlanğıc

Rotşild maliyyə imperatorluğunun qurucusu Mayer Amşel Rotşild 1812-ci ildə – vəfatından əvvəl sərvətini "Yəhudi irqinin yüksəlişi və Dünya yəhudi imperatorluğunun quruluşu üçün" fonda miras qoymuşdu. Fondun ən önəmli prinsipləri bunlardır: gizlilik, var-dövlətin bütövlüyünün qorunması, mirasçıların və onların davamçılarının var-dövlətdən birgə yararlanması və əgər mirasçıların əksəriyyəti buna qarşı çıxmazsa, var-dövlətin ən böyük oğlun böyük oğlu tərəfindən idarə olunması. Fondun əmlakı Mayer Amşel Rotşildin vəsiyyətində göstərildiyi kimi idarə olunmuşdu. Sürətlə artıb-böyüyən ailənin hazırda yüzlərlə üzvü var və bu insanlar vəsiyyətə əsasən var-dövlətdən birgə istifadə edir – o, hələ də bir adam tərəfindən idarə olunur. Bildiyimiz qədərilə, Mayer Amşel Rotşildin mirasçılarının vəsiyyətləri də qurucunun şərtlərinə uyğun tərtib olunur.

Həyatlarını son dərəcə gizli saxladıqlarına görə tarix bu qorxunc sərvətin idarəçiləri haqqında çox az məlumat verir. Bu vaxta qədər var-dövlətin necə bölündüyü barədə heç vaxt heç yerə məlumat verilməyib, mirasçıların heç biri adı çəkilən qurumdan ayrılmayıb.

Rotşild ailəsi haqqında indiyə qədər yazılanların əksəriyyəti yəhudilərin özləri tərəfindən, ya da onlara dəstək

məqsədilə ortaya çıxarılıb. Həmin yazılanları araşdırarkən onların, Rotşild ailəsinin fərdlərini tərifləyən, lakin həqiqətləri açıqlamayan tərzi çox açıq nəzərə çarpır. Bu kitabda topladığım həqiqətlər bir çox etibarlı mənbələrdən götürülüb.

Rotşild maliyyə imperatorluğunun qurucusunun sərvətinin 1812-ci ildəki və indiki gerçək dəyəri dəqiq bilinməsə də, dünyanın bütün sərvətlərinin yarısına bərabər olduğu güman edilir.

Bu nəhəng sərvət böyük acgözlüklə, yəhudi olmayan insanların, başqa ölkələrin istismarı üzərində qurulub. Bunun üçün valyuta spekulyasiyaları, maliyyə əməliyyatları və müharibələrdən istifadə olunub.

Rotşildlər zənginlikləri və siyasi gücləri sayəsində bu əməliyyatlardan hər zaman böyük gəlir əldə ediblər. Bizlər onların sayəsində indiyədək çox sayda iqtisadi böhran və savaşlar yaşamışıq. Yəhudi protokolları adı ilə tanınan sənədlər məqsəd və niyyət baxımından kommunist prinsipləri ilə eynidir – hər ikisində məqsəd bütün dünyanı nəzarət altına almaqdır. Bu sənədlər Mayer Amşelin ölümündən əvvəl yayımlanıb və onun prinsiplərini əks etdirir.

Çoxlu yəhudi dostu olan bir insan kimi bu kitabı yəhudilərin əleyhinə təbliğat aparmaq məqsədilə yazmamışam. Onu yazmaqda məqsədim yəhudi probleminin qanun və sülh yolu ilə həllini tapmaqdır. Kitabda göstərdiyim çözümlər ölkəmizdəki insanların yəhudilərin köləsi halına gəlməsinə mane olacaq, həmçinin aramızda tarazlıq qurmaq üçün yəhudilərin də işinə yarayacaq.

Bu kitabı yazarkən ölkəmə xidmət etməkdən başqa heç bir niyyətim yox idi və ən azından mühakimə olunma riski aldığımın da fərqindəyəm.

Sentyabr 12, 1940.
Corc ARMSTRONQ

Bölüm I : Rotşild imperatorluğu

Yəhudi protokolları

"Tarix boyunca təhqir olunan və zülmə məruz qalan İsrail övladları gücə sahib olmağa çalışıb və artıq məqsədlərinə çatmaq üzrədir. Onlar artıq lənətə gəlmiş xristianların iqtisadi həyatını idarə edir və siyasətçilərin də, öz yaşadıqları ölkələrin də həyatlarına təsir etməyə qadirdir".

Ravvin Reyxornun cənazəsində söylənmiş nitqdən bir hissə.

1905-ci ildə rus professoru Serc Nilus "Yəhudi Protokolları"nı nəşr etdirdi. Bu sənədlərdə Yəhudi liderlərinin gizli iclaslarda qəbul etdikləri qərarlar – dünya sərvətinin idarə olunması, bütün dünya dövlətlərində hökumətlərin devrilməsi və Yəhudi mənşəli kral tərəfindən idarə olunan Yəhudi krallığının qurulması protokollaşdırılıb. Rus aliminin çap etdirdiyi kitabçada deyilir ki: "Protokollar Sionistlərin Ağsaqqal Məclisinin keçirdikləri iclasların protokollarını və Sionizmin ən səlahiyyətli rəhbərlərinə verilən konfransları ehtiva edir".

Kitabçada həmçinin adı çəkilən protokolların, 1897-ci ildə Sionizmin atası Teodor Herzlin başçılığı ilə İsveçrənin Bazel şəhərində keçirilən konqresdə açıqlandığı və ya təkrarlandığı bildirilir. Sionizmin "Ağsaqqal Məclisi"ndə

iştirak edənlərin adları gizli saxlanılır və onlar dünyanı idarə edən "Gizli Əl" adlandırılır.

Yəhudilik mövzusunda avtoritet şəxslərdən biri olan alman yəhudisi Volter Ratnaunun yazılarında belə deyilir: "Bu qrup təxminən bir-birini tanıyan 300 nəfərdən ibarətdir. Bu adamlar xələflərini yaxın tanışlarının arasından seçirlər və Avropa qitəsinin taleyi onların əlindədir".

"Sionist Ağsaqqal Məclisi" əvvəllər dini qurum və iyerarxiya kimi fəaliyyət göstərib. Daha sonra xarakteri və adı dəyişdirilib. Təşkilat indi tamamilə siyasi xarakter daşıyır və "Yəhudi Agentliyi Təşkilatı" adlanır. Güman olunur ki, təşkilatın adının dəyişdirilməsinə Nilusun nəşr etdirdiyi kitabça səbəb olub.

"Yəhudi Agentliyi Təşkilatı", dini xarakter daşıyan "Sinaqoq Böyük Məclisi" və "İsrail böyük məclisi"ndən tamamilə fərqlənir.

Bu qurum adını Hz. İsanın çarmıxa çəkildiyi dövrdə Roma imperatoru olan Heroddan götürən və o vaxtlar böyük ədalət və siyasi kürsü olan "San Herdin"ə də bənzəmir. "San Herdin"ə o vaxtkı yəhudi camaatı arasında ən yuxarı mövqe tutan ravvinlər, idarəedicilər, fəqihlər və fikir adamları daxil idi.

Bu yaxınlarda "Yəhudi konqresi", İsveçrənin Sürix şəhərində müxtəlif ölkələrdən gəlmiş 480 nümayəndə heyətinin iştirakı ilə "Fələstinin bölüşdürülməsi" mövzusunda iclas keçirib.

İclasın protokollarında da göstərildiyi kimi, keçmiş Rusiya vətəndaşı, hazırda isə ingilis pasportuna sahib professor Çeym Vainsman iclasda yenidən bu beynəlxalq konqresin başçısı seçilib. Konqresin Amerika şöbəsinə nyuyorklu ravvin Vise başçılıq edir. Sürixdə keçirilən iclasda 11 nəfərə tam səlahiyyət verilmiş, "Sionist Baş Təşkilatı"nın üzvlərinin sayı 54 nəfərdən 70 nəfərə qədər artırılıb.

Konqresin protokollarından belə məlum olur ki, Fələstin siyasəti xristian sionistləri tərəfindən təsbit olunur və təsdiq üçün "Yəhudi Agentliyi Təşkilatı"na verilir. "Yəhudi Agentliyi Təşkilatı" üç yüz nəfərdən ibarət olan və bu gün "Gizli əl" adı ilə tanınan keçmiş "Yəhudi Ağsaqqal Məclisi"nin davamçısıdır. Protokollarda həmçinin İngilis Krallığı komissiyasının Fələstinin bölünməsi ilə bağlı hesabatının "Sionist Konqresi"nin başçısı professor Veinsmana yox, "Yəhudi Agentliyi Təşkilatı"nın başçısı Lord Rotşildə təqdim edildiyi göstərilir. Burdan belə nəticə çıxır ki, istər dini, istərsə də yəhudi irqinin ən səlahiyyətli baş orqanı "Yəhudi Agentliyi Təşkilatı"dır.

Yəhudi Agentliyinin üstünlüyü həm ingilis hökuməti, həm də dünyanın digər ölkələrindən gəlmiş nümayəndə heyətlərindən ibarət Yəhudi Konqresi tərəfindən qəbul edilib. Bəs bu agentliyin indiki nümayəndələri kimlərdir? Hansı səlahiyyətləri var? Məqsədləri nədir? Əgər məqsədləri qanuni və dürüstdürsə, niyə özlərini bu qədər gizlədirlər?

Təşkilat məxfi olduğuna və gizli fəaliyyət göstərdiyinə görə onun haqqında məlumatımız çox azdır. Ancaq Lord Rotşildin vəfatına qədər təşkilata rəhbərlik etdiyi və hazırda bu vəzifəni İngiltərədə Lord Malcçetin yerinə yetirdiyi məlumdur. "Yəhudi Agentliyi Təşkilatı" dünyanı və Amerikanı idarə edən yəhudi maliyyə imperatorluğunun ən səlahiyyətli orqanıdır.

"Yəhudi Agentliyi Təşkilatı" əvvəllər "Sionist Ağsaqqal Məclisi" kimi tanınan və qabaqcıl yəhudi bankirləri və siyasətçilərindən ibarət gizli qrupdur.

Yeni yarandığı zaman "Sionist Ağsaqqal Məclisi"nin məqsədi və strukturu nə olur-olsun, bizə bəllidir ki, bu təşkilat hazırda da mövcuddur və "Yəhudi Protokolları" əsasında qurulmuş planları həyata keçirir.

"Gizli Yəhudi Agentliyi" təşkilatının, onun qazandığı uğurların bundan başqa izahı yoxdur.

Həmçinin Versal sülh müqaviləsini, Millətlər Təşkilatını, Ümumdünya Mübadilə Bankını, Beynəlxalq İşçi Komissiyasını, yəhudilərə görə yoxsullaşan dünya xalqlarını, baş vermiş bütün müharibələri başqa heç cür izah etmək mümkün deyil.

Yəhudi Agentliyi Təşkilatının dəqiq planları var və "Yəhudi Protokolları"nda açıqlanan amansız məqsədləri əks etdirir.

Protokolların doğruluğu

"Per me reges requant":"Krallar mənim sayəmdə hakimiyyətdə qalırlar". Bu sözləri Tanrının dünyanı idarə etmək üçün seçdiyi peyğəmbərlər deyib. Tanrı bizi ona görə belə ağıllı yaradıb ki, üzərimizə qoyduğu vəzifələri yerinə yetirə bilək".

5-ci protokol

Şübhəsiz ki, yəhudilər bu protokolların mövcudluğunu danırlar. Onsuz da onların qəbul olunması yəhudilərin planlarını pozur. Çünki planın özü də gizlilik və ikiüzlülük tələb edir.

Üstəlik plan o qədər amansız, insanlıqdan kənar, şeytanidir ki, həyata keçirilməsi qeyri-mümkün görünür və gerçəkliyi şübhə altına alınır. Amma unutmayaq ki, protokolların nəşrindən sonra Rusiya kimi güclü bir ölkə Kuhn, "Loeb&Company", Pol Varburq kimi bir ovuc yəhudinin maliyyələşdirdiyi inqilabla ələ keçirildi. Yəhudilər inqilabdan sonrakı Rusiyada protokollarda göstərilən qəddar planları reallaşdırdılar. Və yenə də unutmayaq ki, yəhudilər tərəfindən təşkil olunmuş II və III Beynəlxalq

Sosialist iclaslarda ABŞ da daxil olmaqla bütün dünyada kommunizmin yayılmasına qərar verilmişdi.

Bu gün ABŞ-da yaşayan yəhudilərin sayı inqilab ərəfəsində Rusiyada yaşayan yəhudilərdən daha çoxdur, amerikalı yəhudilər daha güclü və aqressivdirlər. Bu gün ABŞ-da olan kommunistlərin də sayı inqilabdan qabaq Rusiyada olan kommunistlərin sayından 80 dəfə çoxdur. Çar dövrü Rusiyasındakı kimi, ABŞ-da da sistemi dağıtmaq məqsədilə sosial siniflərarası nifrət və siyasi mübarizə qızışdırılır.

Yəhudi protokolları nə qədər rəhmsiz və insanlıqdan kənar olsa da, onların qəbul etdiyi Talmuddan daha betər deyil. Həqiqətən, protokolların ruhu və fəlsəfəsi Talmuda çox oxşayır. Talmud da, protokollar da yəhudi irqinin üstün və seçilmiş xalq olduğunu deyir. Hər iki sənəd yəhudilər tərəfindən "goyim" adlandırılan xristianlara qarşı alçaldıcı, nifrət dolu hissləri ifadə edir. Həm Talmud, həm də protokollar alçaldılan goyimin istismar edilməsinin, qula çevrilməsinin tərəfdarıdır.

Talmud yəhudilərin müqəddəs kitabı, şəriətidir. Talmud yəhudilərin dini liderləri və ravvinləri tərəfindən tanıdılan və şərh edilən mədəni qanun və din kitabıdır.

Bu gün hər bir tarixçi qəbul etməlidir ki, Talmud yəhudilərin arasında dini duyğuları canlı tutmaqdan daha çox onları birlikdə tutmaq üçündür.

Ravvinlər yəhudilər arasındakı dini və irqi birliyi, fanatizmi və dözümsüzlüyü Talmudun köməyilə canlı saxlayırlar.

Aşağıda "Talmud həqiqəti" adlı kitabdan gətirilən iqtibaslarda bu fikirlərin örnəklərini görəcəksiniz:

"Goyimin həyatı və bütün qüvvəsi yəhudiyə məxsusdur". (A. Rohl, Die Polem, səhifə 20)

Choschen Ham. (266.1) deyir: "Kitabımızda da yazıldığı kimi, yəhudi öz irqindən olmayan birinə aid bir şey tapanda ona sahib çıxa bilər: qardaşın üçün tapdığın və ona məxsus şeyləri geri qaytar. (Deuter, XII, 3) Xristianların itirdikləri malları tapıb geri qaytaranlar günaha batarlar, çünki onların güclərini artırarlar". (P.72)

Midraş Talpiot belə deyir: "İsrailin zəfəri üçün Tanrı onları insan surətində yaratdı. Yəhudi olmayanlar isə gecə-gündüz yəhudilər tərəfindən idarə olunmaq üçün yaradıldı. Onlar bu qulluqdan azad ola bilməzlər. Onlar heyvan, yaxud insan qismində yəhudi kralı tərəfindən izlənmək üçün yaradıldılar". (səhifə 50)

Eben Hayzer (44,8) belə deyir: "Bir yəhudinin öz irqindən olmayan birisi ilə, yaxud bir xidmətçisi ilə evlənməsi qanunsuzdur. Çünki onlar evlənə bilməzlər. Eynilə bir xidmətçinin və ya yəhudi olmayan birinin yəhudinin nikahını kəsməsi də keçərsizdir". (P.51)

Bu qaydalar çox qədimdən mövcud olub, heç vaxt qüvvədən düşməyib. Onlar hələ də yəhudi qanunlarının əsasını təşkil edir. Talmud mədəni və dini nöqteyi-nəzərdən ravvinlərin şərhlərindən ibarətdir. Bu bizim qanunlarımızın hakimlər və ali ittihamçılar tərəfindən şərh olunmasına bənzəyir. Qanunlar nə qədər köhnə olursa olsun, onların köhnəldiyi sübut olunmadıqca keçərlidir. Yəhudi ensiklopediyası (cild 4, səhifə 294-296) ravvinlərin vəzifələrini bu cür açıqlayır:

"Ravvinin vəzifəsi müqəddəs mətnləri, şifahi və ənənəvi hüququ öyrətməkdir. Yəhudi dinində ravvin rahib, ya da həvari deyil, iyerarxik heç bir gücü yoxdur. Ravvin məktəbdə uşaqlara, öz yazıları ilə böyüklərə dini şərh edən, başa salan bir müəllimdir". Oxucu yəhudilərin şəriəti və mədəni qanunlarının qarışıqlığına diqqət yetirməlidir. Bunların hər ikisi Köhnə

Ahidin şərhlərinə əsaslanır (Deuter XXII, 3). Lakin bu iki fərqli qanun o qədər bir-birinə qarışıb ki, mədəni hüquq və yəhudi şəriətinin harda başlayıb, harda bitdiyini başa düşmək çox çətindir. Bununla belə, hər iki hüquq sistemini eyni bir ideya birləşdirir: yəhudilər üstün irq və seçilmiş xalqdır, yəhudi olmayan bizləri idarə etməyə, sahib olduğumuz hər şeyə sahib olmağa haqları var. Biz yəhudi olmayan insanlarsa yəhudilərə xidmət edən kölələr kimi yaradılmışıq, insan simasında olmağımıza rəğmən heyvanlardan heç bir fərqimiz yoxdur. Yəhudi olmayan qadın və kişilərin yəhudilərlə evlənməyi qeyri-mümkündür və belə evliliklər keçərli deyil. Yüz illərdir ki, yəhudilər dünyanın hər yerində bu qanunlara əməl edirlər.

Yazıçı yəhudi olmayan goyimi, yəni bizləri yəhudi inancına görə belə tanıdır:

"Onlar bütpərəstlərdir; onlar ən pis insan qrupudur; onlar hətta türklərdən, qatillərdən, haram heyvanlardan, təcavüzçülərdən daha betərdirlər. Onlar insan yerinə qoyulmayacaq qədər dəyərsizdirlər. Onlar mal, donuz, eşşək, it, hətta itlərdən daha pis insan cildində olan canlılardır. Onlar heyvan kimi yaşayarlar, şeytani keçmişləri var. Ruhları şeytandan törənir və öləndən sonra cəhənnəmdə şeytana dönəcəklər. Bir xiristian ölüsü ölü heyvan kimidir".

Aşağıda yəhudilərin xiristianlar və Hz. İsa haqqında fikirləri verilir:

"Hilkot Akum (X,1) deyir ki: "Bütpərəstlərlə birlikdə yemək yeməyin, onların bütlərə sitayiş etmələrinə icazə verməyin. Onlarla danışıq aparmayın və mərhəmət göstərməyin". (Deuter, bölüm VII,2)

"Ya onları bütlərə itaət etməkdən vaz keçirin, ya da öldürün".

İbidem (X, 7): "Yəhudilərin güclü olduqları yerlərdə bütpərəstlərin yaşamasına izin verilməməlidir".

"Zohar, III (282) bizə Hz. İsanın heyvan kimi öldüyünü və zibilin içində basdırıldığını danışır: "Hz. İsanın dəfn olunduğu yerə ölü itləri, eşşəkləri, Hz. İshaq soyunu, Hz. İsmail soyunu, yəni türkləri və sünnətsiz Hz. İsanı iyrənc köpək cəsədləri kimi basdırmışdılar".

Yazıçı sonda öz toplumunda alınan qərarları aşağıdakı kimi izah eləyir:

"Talmud bizə söyləyir ki, Hz. İsa ana bətninə aybaşı günlərində düşmüş bicdir. Talmud bizə söyləyir ki, Hz. İshaq şeytanın oğlu Esaunun ruhunu daşıyan axmaq, fırıldaqçı olub, çarmıxa çəkildikdən sonra cəhənnəmə düşüb və ardıcılları tərəfindən bütləşdirilib". (səh.30)

Yəhudilər bunu din hesab edirlər; onlara görə, istədikləri şeyə Tanrı deyə itaət etmək haqları var və bizim kobudluğumuzdan, fanatikliyimizdən şikayətlənirlər. Xiristian dini sevgi, yardım, tövbə və günahların bağışlanması üzərində qurulub. Halbuki yəhudilikdə sevgi, yardım, tövbə adlı məfhumlar yoxdur. Yəhudilikdə qürur, dözümsüzlük, nifrət var. Xiristianlıq və Talmud bir-birinə tamamilə ziddir. Talmuda inananlar Hz. İsanın əleyhdarlarıdır. Müasir dövrdə bir ravvinin, katolik və protestant rahiblərin birlikdə ölkəni dolaşaraq, bizə "mehriban olun" söyləmələri çox qəribə bir mənzərədir, çünki yəhudi dininə və xarakterinə görə qeyri-mümkündür. Ola bilsin ki, yəhudi protokollarını da Talmud haqqında bir çox şərhləri və təfsirləri qələmə alan yəhudi ravvinləri yazıb, çünki bu ravvinlərin yazılarındakı, mülahizələrindəki ton və duyğular protokolların intonasiyası ilə eynidir. Onlar eyni parçadan eyni dəbdə tikilmiş paltara bənzəyirlər.

Günlük həyatımızda yoldaşlıq etdiyimiz yəhudilərin Talmudda, yəhudi protokollarında yazılanlarla razılaşmadıqlarını düşünmək istərdik. Ancaq digər tərəfdən o da həqiqətdir ki, yəhudilər irq olaraq daim özlərini ayrı

tutublar, öz ənənəvi qurumlarına, qaydalarına və onların həyata keçirilməsinə hər zaman sadiq qalıblar. O da həqiqətdir ki, yəhudilərin liderləri ravvinlər, Ağsaqqal Məclisləridir və bu bu irq öz liderlərinə kor-koranə tabe olur. Yəhudilər Talmuda və onun təliminə tabe olmağa məcburdurlar, əks halda öz dinlərindən qovula bilərlər. Əslində yəhudilər Rotşild ailəsinə səcdə edirlər və Rotşild ailəsinin gözü daim onları izləyir. Talmud təlimləri yəhudi irqinin birliyini qoruyan bağdır. Bu təlimlərdə deyilir ki, yəhudilər başqa millətlərə assimilyasiya edə bilməzlər. Bu təlimin əsasında yəhudilərin "seçilmiş" və "üstün" irq olmaları fikri dayanır. Ancaq Talmud yanılır. Yəhudilər nə "seçilmiş", nə də "üstün" insanlardır. Tanrı insanlar arasında ayrı-seçkilik qoymayacaq qədər qüdrətlidir. Yəhudi irqinin tarixi pulla qazandıqlarından ibarətdir. Bu tarix yaşadıqları ölkələri talan etməklə, aldatmaqla yaranıb. Elə bu hərəkətlərinə görə onlar müxtəlif dövrlərdə zülmə məruz qalıblar. İnsan həyatı "nə əkərsən, onu da biçərsən" prinsipinə əsaslanır və yəhudi tarixi bu prinsipin qüsursuz tətbiqidir.

Bəlkə, yəhudilər pulla bağlı məsələlərdə acgöz və hiyləgərdirlər, amma bu onların yeganə üstünlüyüdür. Yəhudilər dünya mədəniyyəti, sənət, sülh və ya insanların yaxşılığı naminə heç nə etməyiblər.

Bu sözlərimə görə yəhudilərin düşməni kimi qəbul edilməyəcəyimə ümid bəsləyirəm. Ancaq İsa peyğəmbərin "bic" olduğunu düşünən, çarmıxa çəkilməsinə sevinən, məni və mənim kimiləri alçaldan və qula çevirmək istəyən bir irqə qarşı rəğbətimin olmaması təbiidir. Buna baxmayaraq, aydınlıq gətirmək istədiyim mövzuda mümkün qədər dürüst və tərəfsiz olmağa çalışıram. Yəhudilərin tarix boyu başqa dinə aid insanlar tərəfindən məruz qaldıqları zülmlər qarşısında nə hiss etdiklərini başa düşürəm.

M.F.Axundov adına Azərbaycan Milli Kitabxanası
Ah8 - 270503

Ravvinlərin, yəhudi liderlərinin və yəhudi protokollarının bu zülmün unudulmamasına çalışdıqlarını da anlayıram, ancaq o günlər artıq geridə qalmalı, yəhudilərsə onları özümüzdən ayırmadığımız ABŞ-da nifrət və qisas hisslərini bir kənara atmalıdırlar.

Yəhudilərlə ortaqlıq edib, onların qəddar planlarını həyata keçirmələrinə kömək edən qeyri-yəhudilər də ən azı "Gizli Yəhudi Təşkilatı"nın üzvləri qədər təqsirkardırlar. Hətta qeyri-yəhudilər heç bir dini və irqi səbəbləri olmadığına görə onlardan daha təqsirkardırlar.

Yəhudilərin müdafiəsi

"Bu siyasəti niyə qurduq və "goylar" məqsədimizi anlamadıqları halda bunu niyə onların beyinlərinə yeritdik? Bu siyasətin nəticəsində mason qrupları öz tərəfdarlarının beyinlərini dumanlandıraraq onları gizli Mason təşkilatına cəlb etdilər və sığır sürüsü qədər çox olan goylar üzvləri və məqsədi gizli saxlanılan bu təşkilatdan heç şübhələnmədilər".

11-ci protokol

"The Liberty Magazine"də, 1940-cı il 10 və 17 fevral tarixlərində Luis B.Davidson və Frederic L. Kollinsin "Yəhudilər və azad Masonlar – "ümumdünya sui-qəsd nəzəriyyəsi" mifinin yox edilməsi" adlı silsilə məqalələri dərc olundu. Bu məqalələr yəhudilərin müxtəlif vaxtlarda və müxtəlif şəkildə istifadə etdikləri əsassız və uydurma özünümüdafiəsi haqqında idi. "The Liberty Magazine"-də çap olunan məqalədə İsveçrənin Bern şəhəri məhkəməsində verilən bir ifadədəyə müvafiq olaraq yəhudi protokollarının uydurma və səhv olduğu bəyan edilirdi.

Məqalədə yalanlarla yanaşı, bəzi tarixi gerçəkliklər də öz əksini tapmışdı. Məqalənin sonu isə tamamilə yanlış-

dır. Müəlliflərin "Beynəlxalq azad mason təşkilatı mövcud deyil və müxtəlif ölkələrdəki mason təşkilatlarının bir-birilə əlaqəsi yoxdur!" ifadələri doğrudur. Avropa qitəsindəki mason təşkilatları tam olaraq yəhudilərdən və onların törəmələrindən ibarətdir. Amerikada yəhudilərin mason olmasına icazə verilir (katoliklərə qadağandır) və Amerika Mason təşkilatı digər ölkələri idarə etmir, irqçilik, kommunizm kimi məqsədlər güdmür. Amerika Mason təşkilatı siyasətdən uzaq, zərərsiz mövqe nümayiş etdirir. Ancaq Avropa qitəsindəki Mason təşkilatı siyasi məqsədli və zərərlidir.

Məqalənin müəllifləri xaric heç kimi azad masonları yəhudilərlə birlikdə dünyanı ələ keçirmə mifinə bağlamır. Müəlliflərin də qeyd etdiyi kimi, "İllüminati", yəhudi Adam Vaysopt tərəfindən Avropa qitəsindəki Mason təşkilatının bir qolu kimi yaradılıb. "İllüminati"nin məqsədi bütün dünyada din, hökumət, mülkiyyət və evlilik qurumlarının yox edilməsidir. Bu məqsəd "Yəhudi Ağsaqqallar Məclisi" və Yəhudi Kommunist Partiyasının məqsədlərilə üst-üstə düşür.

Yazarların dediyi kimi, İllüminati təşkilatının 1789-cu ildə baş vermiş Fransız İnqilabında böyük rol oynadığı, mütəşəkkilliyinə yəhudi sərmayəsi sayəsində nail olduğu da doğrudur. Bu inqilab sayəsində Rotşild pul imperatorluğu böyük gəlir əldə etmişdi. Fransız İnqilabının tamamilə Rotşildlərin sərmayəsi ilə maliyyələşdiyi haqqında ciddi dəlillər var. İnqilab sayəsində Fransadakı yəhudilər vətəndaş və siyasi haqlarına qovuşmuşdular. Bundan əlavə, yazıçıların dediyi kimi, 1917-ci ildə Rus Kerenski Hökuməti Yəhudi protokollarının hamısını müsadirə etmiş və onların bir nüsxəsi Britaniya Muzeyinə göndərilmişdi. Deyilənə görə, özü də yəhudi olmuş Kerenski Rusiyada tapılan Yəhudi protokollarının bütün

nüsxələrini yox edib və əvvəllər onları saxlayan bütün yəhudiləri də öldürtdürüb. Cinayətin bundan daha böyük dəlili ola bilərmi? İnsanlar saxtakarlıqdan, yalandan qorxmamalıdırlar. Günahkar insanlar isə həqiqətdən qorxub gizlətməyə çalışırlar. Britaniya Muzeyinə göndərilən Yəhudi protokolları uzun illər Rusiyada yaşamış "London Morning Post"un müxbiri Viktor Marsden tərəfindən ingilis dilinə tərcümə olunub. Daha sonra onlar, yazıçıların dediyi kimi, fransız, italyan, ərəb, alman və skandinaviya dillərinə çevrilib. Məqalənin müəllifləri bütün dünyada Yəhudi protokollarının İncildən daha çox oxunduğunu deyirlər.

Yəhudi protokollarının, məqalələrdə deyildiyi kimi, Rusiyada qırğınlara səbəb olduğuna əmin deyiləm. Ancaq yəhudilərin media üzərindəki hakimiyyətinə rəğmən, dünyada insanlar protokolların gerçəkliyinə inanırlar. Sahibi yəhudi olan "London Times" qəzetinin yazarı 1920-ci ilin may ayında "Bu protokollar həqiqətdirmi?" deyə soruşur. "Liberty Magazine"nin yazarları "Bu işi hansı qorxunc təşkilat planlaşdırıb və indi baş verənlərə görə sevinir? Bu sənədlər saxtadırmı? Bir qismi reallaşan bu qəribə kəhanətləri kim uydurub? Yəhudilərin təhlükəsizliyini təmin etmək adı ilə bütün milli qaynaqlarımızı tükədib, almanlarla sülh bağlamaq imkanını itirdikmi?" deyə soruşurlar.

Artıq deyildiyi kimi, Nilus müvəkkilsiz vəkil deyil və protokolları Grand Düşes Elizabetin gözünə girmək üçün yazmayıb. Əslində "Liberty Magazine"nin yazarları da buna inanmadıqlarını deyirlər. Onda bunları yazmağın mənası nədir? Əksinə, Nilus çox tanınmış və etibarına şübhə edilməyən bir pedaqoqdur və protokolların "Gizli Əl" tərəfindən yazıldığına inanır. Tərcüməçi Viktor Marsden və dünyanın bir çox ölkəsində milyonlarla insan da eyni fikirdədir.

Mauris Julay "Cəhənnəmdən Dialoqlar" adlı əsərində protokolları yazan adamın plagiat elədiyini deyir. Ancaq bu o demək deyil ki, Nilus da eyni şeyi eləyib. Əgər "Cəhənnəmdən Dialoqlar" adlı əsərdə yazılanlar "Yəhudi Ağsaqqal Məclisi"nin gizli planlarıdırsa, bu fikirlərin istifadə və tətbiq olunması çox təbiidir. Bu vəziyyətdə əsl plagiatçı "Yəhudi Ağsaqqal Məclisi"nin üzvləri olur.

Bu müzakirələrdə ən zəif nöqtə Bern Məhkəməsinin qərarına təsir edən şahid ifadəsidir. Həmin ifadədə belə deyilir:

"Şahzadə Katrin Radzivil, Parisdəki Rus Gizli Polisinin təmsilçisini və Qolovinskini yaxşı tanıdığını bildirdi. Şahzadə dedi ki, Qolovinskinin Julayın "Dialoqlar"ını əldə etməsi mümkündür, belə ki, Qolovinski bir gün onun yanına gəlib və həmin "Dialoqlar"dan bəzi səhifələri ona oxuyub. Qolovinski şahzadəyə də, çara da deyib ki, yəhudilərin dünyanı ələ keçirməklə bağlı planları olduğunu sübut etmək onun borcudur".

Şahzadəyə "Qolovinskinin qaralamalarını tanıya bildiniz, ya yox?" sualı verilib. O bu suala "Bəli, Qolovinski oxuduqca qaralamaları tanımağa başladım. Daha sonra özü də onların hamısını mənə göstərdi. Bunlar Nilusun yayımladığı Yəhudi protokollarının eynisi idi. Birinci səhifəsində tünd-mavi rəngli mürəkkəb ləkəsi olan sarımtıl kağıza fərqli xətlərlə və fransızca yazılmışdı" – deyə cavab verib.

Bu ifadə Kont Çayla tərəfindən də təsdiqlənib. Kont gördüyü yazının əcnəbi tərəfindən yazılıdğına əmin olduğunu, birinci səhifəsində dairəvi mürəkkəb ləkəsi olan ucuz sarı kağıza yazıldığını bildirib.

Bu ifadələrin 1935-ci ildə, yəni Yəhudi protokollarının 1905-ci ildə nəşrindən 30 il sonra verilməsi onları deyən

şahidlərin özlərini heç maraqlandırmayan bir mövzuda yazılanları, hətta istifadə olunmuş kağızın özəlliklərini və üstündəki ləkələri xatırlamaları yaddaşlarının nə qədər güclü olduğunu göstərir. Zarafat bir tərəfə, bu ifadələr saxtadır. Lakin hətta onlar doğru olsa belə, bu, Nilusun Yəhudi protokollarından yazarkən saxtakarlığa yol verdiyini isbat eləməz. "Liberty Magazine"nin yazarları məqalələrində Bern Məhkəməsinin qərarının Bern Temyiz Məhkəməsi tərəfindən ləğv olunduğunu göstərməyi unudublar. Dəlillərin və ifadələrin azlığı nəzərə alınarsa, qərarın ləğvi çox təbii haldır. Üstəlik onu da qeyd edək ki, yəhudilər iddia qaldırdıqları məhkəmələri özləri seçirlər. Onlar iddia qaldırmaq üçün, ümumiyyətlə, yəhudi hakimlər, yaxud yəhudilərə rəğbəti olan hakimlərdən ibarət məhkəmələri seçmişdilər. Yəhudilər bütün dünyaya Yəhudi protokollarının olmadığı yalanını qəbul etdirmək istəyirlər. Onların dini və hüququ yaşamlarını yönləndirən Talmud xiristianların aldadılmasına icazə verir. Onsuz da "goyim" aldadılmaq və idarə olunmaq üçün yaradılmış axmaq xiristianlardan ibarətdir. Bu kitabın müxtəlif fəsillərində "Sionist Ağsaqqal Məclisi" və ya indiki adı ilə "Yəhudi Agentliyi" təşkilatının dünya imperiyası qurmaq məqsədilə dünya xalqlarının köləyə çevrilməsi" layihəsini görəcəksiniz. Bu layihənin mövcudluğunu nəticələrindən başqa heç nə ilə sübut etmək mümkün deyil. Son 150 ildə dünyada baş verənlərin, ümumdünya maliyyə sisteminin qurulması və yəhudi nəzarəti altında işləməsindən başqa izahı da yoxdur.

Bu kitabı oxuyanda görəcəksiniz ki, Yəhudi protokolları, bu gün ABŞ da daxil olmaqla, dünyadakı bütün ölkələri idarə edən Rotşild Pul Qanununu yaradıb.

Ravvin Reyxornun dəfn mərasimində oxunmaq üçün hazırlanmış nitqdə Yəhudi Protokolları "Bankımızın Qanunu" adlandırılır. Qanun, Bank of England, Bank of France, The New York Federal Reserve Bank, The Washington Federal Reserve Board, J. P. Morgan&Company, Kuhn, Loeb&Co ve N. M. Rothschild&Sons və Georges Mandel (Jerobim Rotşild) və s. banklara aiddir.

Bu banklardakı maddi güc yəhudilərin qorxunc planları həyata keçirmək üçün istifadə etdikləri siyasi gücü yaradır. Bu nəhəng maliyyə qurumlarının Rotşild ailəsinin lideri, yəni "Sionist Kral" tərəfindən idarə olunduğu aydınlaşanda dünyadakı qarışıqlıqların, iqtisadi böhranların səbəbləri daha yaxşı başa düşüləcək.

Bu bölümün əvvəlində adı çəkilən Yəhudi protokollarında dünyada iki cür masonluq olduğu deyilir. Bunlardan birincisi "Gizli masonluq", digəri isə "Şou masonluq"dur. Gizli masonların məqsədləri sadəcə onların özlərinə məlumdur. Sığın sürüsü kimi baxılan "Şou masonlar"ının həmin məqsədlərdən xəbərləri yoxdur.

Gizli Mason Təşkilatı Fransada İllüminati, Rusiya və Güc Tarazlığı yaratmış Avropa ölkələrində Nihilistlər, ABŞ-da isə B'nai B'rith (Ahit Övladlarının Müstəqil Təriqəti) adları altında fəaliyyət göstərir. Yəhudi protokolları Şou Mason Lojalarına aid "sığın sürüləri" ilə gizli təşkilatlara üzv olan insanlar arasında da ayrı-seçkilik edir. İllüminati və Nihilistlər qatillərdən ibarətdir, B'nai B'rith isə heç bir tarixi keçmişi olmayan və dünyada modern nizamı müdafiə edən irqçi təşkilatdır.

Mayer Amşel Rotşild, yəhudilərin ilk kralı

"Yəhudilərin Kralı kainatın Papası və Beynəlxalq Kilsənin baş yepiskopu olacaq".

17-ci protokol

Mayer Amşel Rotşild I – 1790 -1812

Mayer Amşel 1743-cü ildə doğulub, 29 sentyabr 1812-ci ildə dünyasını dəyişib. 1770-ci ildə Gütter Şnapper ilə ailə qurub, bu evlilikdən onların 5 qızı və 5 oğulları olub. Ravvin kimi yetişdirilmiş Amşel əvvəllər ravvinlik edib, köhnə pul tacirliyi ilə məşğul olub. Sonralar sələmçiliyə başlayıb, qısa müddət sonra isə Hesse-Kassel şahzadəsi IX Vilyamın şəxsi bankiri olub.

Gizli fəaliyyət göstərdiklərinə görə Rotşild ailəsinin tarixçəsi heç vaxt tam açılmayıb. Onlar haqqında yazılanların əksəriyyəti yəhudi və ya yəhudipərəst tarixçilər tərəfindən qələmə alınıb. Bu kitabda da 400 yəhudi mütəxəssisin yazdığı yəhudi ensiklopediyasından istifadə olunub.

Bu ensiklopediya iki dəfə – 1906-cı və 1909-cu illərdə çap olunub. İcazəsiz olmasına rəğmən, hadisələrə yəhudi prizmasından yanaşdığı üçün bu ensiklopediya çox önəmlidir.

Yəhudi ensiklopediyasının 10-cu nüsxəsinin 499-cu səhifəsində belə yazılıb:

"Daha sonra Hesse-Kassel şahzadəsi IX Vilyamın şəxsi bankiri olub. 1785-ci ildə atasının ölümündən sonra IX Vilyam Avropanın ən böyük mirasa sahib insanı idi (təxminən 40.000.000 dollar). Bu pul onun atasına, Amerikadakı azadlıq hərəkatını yatırtmaq məqsədilə İngiltərə dövləti üçün tutduğu muzdlu əsgərlərin əvəzinə verilmişdi. Müharibədən sonra – 1806-cı ildə şahzadə Danimar-

kaya qaçmış və Rotşildə 3.000.000 dollar məbləğində pul verərək gizlətməsini istəmişdi".

Deyilənə görə, həmin pulu şərab çəlləklərində gizlədiblərmiş ki, Napoleonun Frankfurta hücum edən əsgərlərinin əlinə keçməsin. 1814-cü ildə şahzadə vətəninə qayıdanda pulunu da geri alıb. Ancaq həqiqət bu qədər romantik deyil, bu əməliyyat peşəkar şəkildə həyata keçirilib.

Bəli, həqiqət ensiklopediyada təsvir olunduğu kimi romantik deyil. Əslində Mayer Amşel Rotşild haram yolla qazanılmış bu pulu mənimsəmişdi. Əslində şahzadənin atası bu sərvəti muzdlu əsgərlərin haqqını oğurlayaraq yığmışdı. Yəni bu pul əvvəlcə Hesse şahzadəsi, sonra isə Mayer Amşel tərəfindən oğurlanıb. Rotşild sərvətinin təməli də həmin oğurluq pulla qoyulmuş və qazanmaq üsuluna görə hər zaman mənbəyinə sadiq qalmışdı. Yəni bu gün Rotşild pul imperatorluğunda heç bir dollar halal deyil. Əslində Rotşild ona əmanət olunmuş pulu şərab çəlləklərində gizlətməmişdi. Əksinə, oğlu Nathan ilə Londona göndərərək orada Rotşild kontorunu yaratmışdı.

"Nathan əlindəki sərmayəni Şərqi Hindistan şirkətindən aldığı 450.000 ton qızıla yatırdı. Nathan yarımadaya çıxmaq üçün ingilislərin qızıla ehtiyacı olacağını düşünürdü. Bu sərmayədən dörd cür gəlir götürülüb:

- 50% güzəştlə satın alınan İngiltərə dövlət veksellərindən (borc sənədləri) əldə edilən gəlir;
- İngiltərə dövlətinə satılan qızıllar;
- Repo əməliyyatları;
- Pulun Portuqaliyaya köçürülməsi bu böyük sərvətin başlanğıcıdır". (Yəhudi ensiklopediyası, 10-cu nüsxə, 494-cü səhifə)

Bu, həqiqətən də, romantizmdən uzaq, peşəkar alış-verişdir. Rotşild ailəsi qazandığı pulla Paris, Berlin, Vyana, Neapol şəhərlərində öz şöbələrini açmış və hər bir şöbənin

başına ailənin oğulları keçmişdi. Paris və London şöbələri başda olmaqla, bütün şöbələr inanılmaz miqdarda sərvət qazanıb.

Bu pul imperatorluğunun banisi Mayer Amşel Rotşild övladlarına və varislərinə dörd şərt qoymuşdu. Varislər aşağıdakı qaydalara mütləq əməl etməli idilər:

- Böyük oğlun ən böyük oğlu ailənin və sərvətin lideri olacaq. Ailə üzvlərinin əksəriyyəti etiraz etməzsə, bu şərt dəyişdirilməyəcək. İndiyə qədər bu qaydadan iki istisna olunub. Birinci istisna – Rotşild ailəsinin üçüncü oğlu Nathanın lider seçilməsi, ikinci istisna – ailənin beşinci oğlu Ceymsin Nathanın varisi olmasıdır. Nathan öz nailiyyətlərinə görə 1812-ci ildə Mayer Amşelin ölümündən sonra ailənin lideri seçilmişdi.
- Qohumlararası evlilik. Bu qayda ailə sərvətinin elə ailədə qalması məqsədilə yaradılıb. Ona xüsusilə qadınlar ciddi riayət ediblər. Kənar şəxslərlə ailə qurulanda belə namizədlər varlı yəhudi ailələrindən seçildiyinə görə Rotşild ailəsinin sərvəti hər zaman artırdı.

"Son dövrdə kəsilən 58 nikahdan 29-u ən yaxın qohumlar arasında olub. Bu evliliklərdən dünyaya gələn uşaqların əksəriyyəti qızdır".

1. Ailə sərvətinin bolünməməsi və gizli saxlanması. Ailənin tarixçiləri Mayer Amşelin vəsiyyətini heç vaxt açıqlamayıblar. Bu şəxsin vəsiyyəti haqqında məlumatlar ailə tarixçilərinin və Vyanadakı nəvələrinin danışdıqlarından ibarətdir. Vyanada tərtib olunmuş vəsiyyət barədə aşağıdakılar deyilir:

"Atamın məsləhətləri və babamın vəsiyyətinin 15-ci maddəsində onlara olan sevgini sübut etmək məqsədilə nəslimdən olan hər kəs yəhudi inancı və qanunlarına sadiq qalmalıdır. Nəslimdən olan insanlara hər hansı səbəblə sərvətin hesabatlarını məhkəmədə və ya başqa yerdə

açıqlamaq qadağandır. Həmçinin nəslimdən olan insanlara sərvətimizin miqdarını bəlli edəcək davranışları və məhkəmələrdə iştirakı qadağan eləyirəm. Nəslimdən olanların bu qadağalara məhəl qoymamaları və düşünülməmiş hərəkətlərə yol verməleri onların vəsiyyətimdən çıxarılması deməkdir və bu insanlar öz cəzalarını çəkəcəklər". ("The Reig of the House of Rothschild" səhifə 405.)

1. Ailədaxili ortaqlıqlar. Mayer Amşelin ölümündən sonra ailə sərvəti özü və beş oğlu arasında bərabər bölünüb. Onların firmalarının adı "M.A.Rotschild&Sons"-dır. Firmanın əsas müqaviləsi və Mayer Amşelin vəsiyyəti firmanın sonsuza qədər bu oğullar və onların nəslindən olacaq oğlan uşaqları tərəfindən idarə edilməsini tələb edir. Vəsiyyətdə ailədəki qız uşaqlarının və onların ərlərinin sərvətin idarəsində heç bir hüquqları olmadıqları, sərvətdən alacaqları hissələrin oğlan uşaqları tərəfindən müəyyənləşdiriləcəyi bildirilir. Bu qanunun əleyhinə çıxan istənilən şəxs bütün hissələrini itirəcək. Atasının vəfatından sonra Nathan Londonda eyni prinsiplərə əsaslanan "N.M.Rotşild &Sons" adlı firma yaradıb.

Bu firma da Nathan və qardaşları arasında eyni şəkildə bölünərək idarə edilib. Ataları tərəfindən qurulan firmanın əsas müqaviləsində əsas qərarların bütün ortaqların razılığı ilə qəbul olunması tələb edilir. Ancaq sərvətin və ailə üzvlərinin sayının həddindən çox artması nəticəsində qərar qəbul etmək üçün yüzlərlə insanın bir yerə toplaşması qeyri-mümkün olub.

Deyəsən, yuxarıda sadalanan çətinliklər ucbatından Nathanın Londonda ayrı bir firma qurması ailənin İngiltərə əməliyyatını Avropa qitəsindəki şöbələrdən ayırmaq istəməsinə səbəb olmuşdu. Yenə də güman ki, Mayer Amşelin əsas məqsədi oğlan övladları tərəfindən idarə edilən yəhudi xanədanlığı qurmaq idi. Məqsəd nə olur-olsun, hər

halda Mayer Amşelin vəsiyyəti bununla nəticələnib. Bu şəxs oğlan övladları tərəfindən idarə edilən Yəhudi hökmdarlığı qurmağı bacarmışdı. Dünyanın hansı ölkəsində və hansı millətin içində yaşamağından asılı olmayaraq, hər bir yəhudi həmin xanədanın vətəndaşıdır. Bu yəhudinin Yəhudi xanədanlığı qarşısında vəzifə və məsuliyyəti yaşadığı ölkə qarşısında daşıdığı məsuliyyətdən üstündür.

Yəhudinin yaşadığı ölkə ilə Yəhudi hökmdarlığı arasında ola biləcək qarşıdurmada Yəhudi hökmdarlığını seçmək öhdəçiliyi var. Sıravi yəhudi Yəhudi hökmdarlığını idarə edən şəxsi tanımaya, yaxud bu hökmdarın qərarları yazılı olmaya bilər, ancaq həmin qərarlar hər bir yəhudiyə ravvinlər və gizli təşkilatlar tərəfindən çatdırılır və o bu qərarlara tabe olmalıdır. Yəhudilərin müharibə haqqında təbliğatları sorğu-sualsız qəbul etmələrinin səbəbi də elə budur.

Mayer Amşel dünyanın ən zəngin insanı idi. O, öləndə sərvətinin miqdarı artıq hesablana bilməyəcək qədər çox idi və inanılmaz bir sürətlə artırdı. O, pulun və gizliliyin gücünü çox yaxşı qavramışdı. Mayer Amşel inanırdı ki, yəhudilər Tanrı tərəfindən seçilib və dünyanı idarə etmək səlahiyyətinə sahibdirlər. Bu şəxsin öz dövründə Ümumdünya Yəhudi İmperiyası qurmaq kimi arzusu olub-olmadığı bilinmir, çünki bu xəyalın mövcudluğu, Yəhudi protokollarının 1905-ci ildə Teodor Herzl tərəfindən nəşrindən bir qədər əvvəl məlum olub.

Herzl fəal və ambisiyalı siyasətçi ravvin idi və yəhudi olmayan hər kəsə nifrət bəsləməyi ilə məşhurdu. O, 1897-ci ildə İsveçrənin Bazel şəhərində keçirilən yəhudi konfransında müasir sionist düşüncəsinin əsasını qoyub. Məlumdur ki, həmin konfransda qəbul olunmuş Yəhudi protokollarının bəzi maddələri gələcək Yəhudi imperiyasının konstitusiyasının təməlidir.

Herzl iki böyük yəhudi təşkilatı yaratmağı planlaşdırırdı:

- 300 liderden ibarət çox məxfi yəhudi dövləti ;
- 450 nümayəndədən ibarət (nümayəndələr, ravvinlər və sinaqoqlar tərəfindən seçilməli idi) dini təşkilat.

Həmin vaxt Rotşild ailəsinin sərvəti inanılmaz dərəcədə çoxalmışdı, lakin ailə bahalı əyləncələr və ailədaxili evlilikləri ucbatından degenerasiyaya uğramışdı. Hərçənd Rotşild xanədanı artıq qurulmuşdu, malik olduğu sərvət də Ümumdünya Yəhudi imperiyası qurmağa kifayət edirdi. Ancaq məlum olmuşdu ki, ailənin istər siyasi, istərsə də iqtisadi potensialının daha məqsədyönlü istifadə olunması üçün ailədənkənar insanlara ehtiyac yaranıb. Herzl Rotşildin icazəsi ilə 300 nəfərdən ibarət məxfi yəhudi hökumətinin qurulması fikrini elə həmin vaxt ortaya atmışdı. Teodor Herzl Lord II Rotşildin yaxın dostu idi. Bəllidir ki, Yəhudi protokolları və ya bu protokolları yaratmaq fikri 1905-ci ildən daha əvvəl meydana gəlib. Bu sənədlərin mənbəyi Talmuda qədər gedib çıxır.

Protokollardan, 1869-cu ildə baş ravvin Reyxornun öz dəfn mərasimində oxunmaq üçün yazdığı nitqində də açıq istifadə olunub. Protokollarda qeyri-yəhudi dövlətlərinin və təşkilatlarının zəif cəhətlərini müəyyənləşdirmək və onları yox etmək üsulları yazılıb.

Protokollarda, Ümumdünya Yəhudi İmperiyasının qurulmasına doğru ilk addım olaraq proletar diktatorluğunun yaradılması planlaşdırılırdı. Həmçinin gələcək yəhudi imperiyasında baş despotun əlində cəmləşməli olan güclər, yəhudi olmayanların var-dövlətinin əllərindən alınaraq iqtisadi və siyasi cəhətdən qul edilmələri detallı şəkildə yazılıb. Onsuz da yəhudilər onların olmayanları borc boyunduruğuna salaraq iqtisadi baxımdan qula çeviriblər, indi növbə onları siyasi cəhətdən qula çevirməkdir.

Rotşild xanədanlığı

"Sarsaq güclər üzərindəki təsirimiz dözülməz olacaqdır, çünki gücümüzü, onu heç bir başqa güc durdura bilməyəcək vəziyyətə gələnə qədər qoruyacağıq".

1-ci protokol

Kral I Amşel Rotşild öldükdən sonra xanədanlığın idarəsini Londonda yaşayan, maliyyə sahəsində böyük uğurlar əldə etmiş oğlu Nathana vəsiyyət elədi. Nathan atasının ölümündən əvvəl Londonda "N.M.Rotschild&Sons" adlı özəl səhmdar bankını yaradaraq ailəsinin sərvətini hədsiz dərəcədə artırmışdı. Başa düşüldüyü kimi, Nathanın böyük qardaşı, ailənin Frankfurtdakı işlərini idarə edən Mayer Amşel qardaşının bacarığına, istedadına hörmət əlaməti olaraq xanədanlığın idarəçiliyini Nathana etibar etdi, öz hüququndan vaz keçdi. Beləliklə, Nathan dörd qardaşının qəbul etdiyi ortaq qərarla atasının taxtına layiq görüldü.

Nathan Rotşild II – 1812-1836

Nathan, Moses Montefiorenin baldızı ilə evləndi və Amsterdamdakı əlaqələri sayəsində London maliyyə bazarına nəzarət edən Sefarad yəhudiləri ilə qohum oldu. Tarixçi Con Rives Nathan Rotşildi "məqsədinə çatmaq üçün bütün qanunsuzluqlara yol verən qəddar bir insan" kimi təsvir edir. Tarixçinin yazdığına görə, Nathan işçilərinə o qədər az maaş verirdi ki, bu heç onların xırda ehtiyaclarını da ödəmirdi.

Yəhudi yazıçısı Benjamin Disraeli "Coningsby" adlı romanında Nathan və oğlu Lioneli "Sidonia" adlandırıb. Yazıçı onlar haqqında belə yazır: "Böyük Sidonia Paris sülh müqaviləsi bağlanandan sonra Londona gəldi və bü-

tün sərvətini Vaterlo müharibə kreditinə yatırdı. Müharibə onu Avropanın ən böyük kapitalistinə çevirmişdi. Avropanın – Fransa, Avstriya, Rusiya, Prussiyanın pula ehtiyacı vardı, Sidonia isə kredit verməyə hazır idi. Onun sərvəti onların hamısına çatacaq qədər çox idi. Sidonia yalnız İspaniyaya yaxın düşmürdü, çünki bu ölkənin mənbələrini bilirdi..." Müəllif yenə həmin romanında deyir:

"O, Avropanın bütün paytaxt şəhərlərində qardaşlarını və ən yaxın qohumlarını əsas vəzifələrə qoymuşdu. Böyük Sidonia pul bazarının və deməli, hər şeyin hakimi və hökmdarı idi. O, cənubi İtaliya krallıqlarının bütün gəlirlərini ipoteka altına almışdı, bütün hökmdarlar onu özlərinə məsləhətçi seçmişdilər, o da onlara yol göstərirdi".

Con Rives "The Rothschilds" əsərində "Nathanın uğurlarının əsas səbəbi apardığı əməliyyatları hər zaman gizli saxlaması, insanları səmimiyyəti ilə aldadaraq yanlış yola istiqamətləndirməsidir" deyə yazır. Əlavə olaraq deyə bilərik ki, bu gizlilik Rotşild imperiyasının yarandığı vaxtdan bu günümüzə qədər davam edir.

Tarixçi Rives Vaterlo müharibəsindən sonra Nathanın Londona qayıdışını belə izah edir:

"Nathan yəhudilərə verilən səlahiyyətlər sayəsində müharibədə müşahidəçi qismində iştirak etməyə başladı, bahalı gəmi kirayə götürərək fırtınada Manş dənizini keçdi və təcili Londona qayıtdı. London Birja binasına islanmış, üstü-başı palçığa bulaşmış vəziyyətdə girən Nathan İngiltərənin məğlub olduğunu dedi və əlində olan bütün İngiltərə səhmlərini satmağa başladı. Birjadakı hər kəs təlaş içində səhmlərini satmağa başlayır, nəticədə səhmlərin indeksi aşağı düşür. Elə bu vaxt Nathan gizli əlaqələri sayəsində səhmləri yüksək qiymətə yığmağa başlamışdır. Ölkədə teleqraf, telefon, radio yox idi, yalnız yəhudi kuryelərə ölkədən kənara çıxmaq hüququ veril-

mişdi. Odur ki, İngiltərənin Vaterlo müharibəsində qələbə qazanması xəbəri Londona bir neçə gündən sonra çatdı. Qələbə xəbəri London birjasını yenidən canlandırdı. Bunu gözləyən Nathan da aldığı qiymətli ingilis kağızlarını satmağa başladı. Bu hələ çox qədimlərdən tətbiq olunan Rotşild fəndi idi".

Nathan Rotşild hamının yanında öyünə-öyünə danışırdı ki, beş ilin içində sərvətini 2.500 qat çoxaldıb. Əgər bu doğrudursa, 1820-ci ildə Londondakı Rotşild bankının sərvəti beş ildə 3 000.000 dollardan 7.500.000.000 dollara çatmışdı. Nathanın Londonda qurduğu "N.M.Rothschild&Sons" bankının Paris, Berlin, Vyana və Neapolda şöbələri açılmışdı. Pul bazarlarında oynayan bu firma dövlətin bono və borclarını satın alır. Müxtəlif adlarla bir çox bankların, dəmir yolu şirkətlərinin və silah fabriklərinin sahibidir. Firma Amerikada əvvəllər "August Belmont &Co" adı ilə fəaliyyət göstərib, daha sonra adı dəyişdirilərək "Kuhn" və "Loeb & Co" olub. Ancaq böyük ehtimalla "Y.P. Morgan&Co", "Seligman&Co", "Speyer&Co", "Leman&Co" və digər özəl yəhudi səhmdar bankları da Rotşildlərə məxsusdur.

Nathanın böyük oğlu Lionel Rotşild atasının vəfatından sonra "N.M.Rotşild &Sons" firmasını idarə eləməyə başlayıb. Disraeli Lionel haqqında aşağıdakıları yazır:

"O özünü hamıdan fərqli hesab edirdi. Onun üçün insani məsuliyyət, insanlıq borcu məfhumları mövcud deyildi. Lionel hissiz adamlardan idi. Dini ona normal insan olmağa imkan vermirdi. Sidonia yalnız kəşfiyyatla maraqlanırdı... Onun qədər gizli əlaqələri və casusları olan ikinci dövlət məmuru, yaxud nazir yoxdu... Sidonia dünyada sıxışdırılan hər fərdlə, hər qrupla, hər xalqla əlaqə saxlayırdı. Rumlar, ermənilər, tatarlar, kripto yəhudilər (özlərini müsəlman, xristian kimi göstərib əslində yəhudi

musəvi olan təxribatçı yəhudilər), məğribilər, yurdsuz polyaklar, hətta karbonarilərin də (İtaliyada gizli təşkilat) Nathanla əlaqəsi var idi. Sırf bu əlaqələr sayəsində Rotşildlər dünyada baş verən ictimai-siyasi hadisələrə ciddi təsir edə bilirdilər".

Yəhudi ensiklopediyasında yazılanlar:

"Coningsby" adlı romanda Sidonia adı ilə verilmiş Lionel şahzadə Consortun və yazıçı Disraelinin yaxın dostudur. Lionel 1858-ci ildə İngiltərədə azlıqlar haqqında qanunun qəbuluna nail olmuş və yəhudilərin rəsmi dairələrdə işləməsinə imkan yaratmışdı. İrlandiyada aclıq zamanı İngilis hökumətinə 40.000.000 dollar kredit vermişdi. Krım müharibəsində ingilis hökumətinə 80.000.000 dollar kredit verən Lionel, eyni vaxtda rus hökumətinə 20 il maliyyə məsləhətçiliyi etmişdi... Lionel Amerikanın daxili borc sənədlərinin çoxunun sahibidir; Süveyş kanalında hissə almaq istəyən dövlətlərə kredit verib; Fransa, Almaniyaya olan müharibə təzminatını Rotşild banklarının verdiyi kredit sayəsində ödəyib; Avstriya və Misirə verdiyi kreditlərin ümumi məbləği təxminən 40.000.000 dollardır".

"Morgan&Company" nazir Klivlendin dövründə üzdə olmayan Rotşild ailəsi Amerikanın daxili borc sənədlərini toplamışdı. Fransız hökumətinin Almaniyaya təzminat ödədiyi dövrdə, yəni 1873-cü ildə banknotlardan gümüş qarışıqlar çıxardılmışdı. Dünya maliyyə dairələrində bu hadisə "73-ün cinayəti" adlandırılır. Lionel, Aylesburidən Böyük Britaniyanın Aşağı Palatasına üzv seçilmiş, lakin İncilə əl basıb and içmək istəmədiyinə görə heç vaxt parlamentə getməmişdi. İkinci dəfə təkrar seçilmiş, yenə də eyni səbəbdən parlamentə getməkdən imtina etmişdi. Üçüncü dəfə seçildikdə isə parlament onun İncil əvəzinə köhnə Ahitə əl basıb and içməyinə icazə vermişdi. O, ingilis parlamentinə seçilmiş ilk yəhudidir. Bu hadisədən

sonra artıq ingilis parlamentində korrupsiya və rüşvət halları artmışdı.

Lionel 1879-cu ildə dünyasını dəyişəndən sonra "N.M.Rotschild&Sons" adlı ailə firmasını onun böyük oğlu Nathan Mayer (Lord Rotşild I) idarə etməyə başlayır.

Yəhudi ensiklopediyasında (10-cu nəşr, səhifə 501-502) yazılır:

"1885-ci ildə Nathan Aşağı palatadan Lordlar palatasına keçmiş, beləliklə də ölkədəki yəhudi azadlığını ən yüksək səviyyəyə çatdırmışdı... Lord Rotşild həm İngiltərənin mərkəzi bankı olan "Bank of England"in başçısıdır, həm də əksər ingilis firmalarının idarə heyətinin sədridir... Nathan 1902-ci ildə İngilis Krallığı Əcnəbilər və Mühacirlik Komissiyasına üzv seçilmiş, Teodor Herzlə də orda tanış olmuşdu".

Nathan Aşağı palatadan Lordlar palatasına baş nazir U. E. Qladston və Lord Qrinvill sayəsində keçmişdi. Kraliça Viktoriya "bir yəhudinin Lordlar palatasına soxulması bizə ciddi zərər vura bilər" deyərək buna etiraz etmiş, lakin bu etiraz elə onun özünə qarşı istifadə olunmuşdu. Nathanın bu yüksəlişi ingilislərin qeyri-yəhudi aristokratiyasının yəhudi varlıları tərəfindən dövlət işlərindən uzaqlaşdırılmasına səbəb olmuş və İngiltərədə Yəhudi hökumətlər dönəminin əsasını qoymuşdu.

20-ci əsrin 40-cı illərində Lordlar palatasında mələz yəhudilərdən əlavə 60 yəhudi vardı. Kasıb ingilis aristokratları zəngin yəhudi qadınlarla evləndiklərinə görə ingilislərin həmişə fəxr elədikləri əsl aristokrat qanları qarışmışdı. Öz irqlərinin qorunmasına çox vasvası yanaşan yəhudilər qadınlarının əsilzadə ingilislərlə evlənib titul və nüfuz qazanmaqlarını dəstəkləyirdilər. Bu gün yəhudilər həm Lordlar palatasında, həm də Aşağı palatada sayca çoxluq təşkil edirlər. Aşağı palataya seçilən yəhudilər bö-

yük torpaq sahibləridir və həmin torpaqlarda yaşayanlar tərəfindən seçilirlər. Hazırda Çörçil, Eden və Kuper kimi baş nazirlər tərəfindən idarə olunan İngilis hökuməti və imperiyasının ərazisindəki tənəzzül yəhudilərin təsiri ilə daha da sürətlənir. Böyük Britaniya Yəhudi protokollarında adı çəkilən dövlətlərdən biridir. Protokolların ilk dəfə 1905-ci ildə Nilus tərəfindən nəşr olunduğuna baxmayaraq, onlar daha əvvəllər də istifadə olunurdu.

"Sionist Ağsaqqal Məclisi"nin Bazel şəhərində keçirilən iclaslarında qəbul olunan protokollardan biri, yaxud bir neçəsinin Teodor Herzl tərəfindən yazıldığı güman edilir. Kimin yazmağından asılı olmayaraq, protokolların, Rotşild ailəsinin sərvətinin təməlində dayanan əxlaqi və siyasi fəlsəfəni əks etdirdiyinə şübhə yoxdur. Mayer Amşel Rotşild yəhudi olmayan hər kəsə nifrət eləyirdi və nifrətini dinlə bağlayırdı. Bu hiss Rotşildlər ailəsində nəsildən-nəslə keçib. Bu dini nifrət, yüz illərlə qeyri-yəhudilərə tətbiq olunan "gözə-göz, dişə-diş" prinsipini, ailə fəlsəfəsinin əsasında duran Talmud, Yəhudi protokolları və kommunist manifestindən götürüb. Bəlkə, bu prinsip Mayer Amşelin yaşadığı dövrdə Rusiyada, Almaniyada əzilən yəhudilər üçün keçərli ola bilərdi. Lakin bu hiss ravvinlər, Talmud təlimi, protokollar və "Yəhudi Agentliyi" Təşkilatı tərəfindən hələ də canlı tutulur.

Nathan Mayer Rotşild 1915-ci ildə vəfat etdikdən sonra Londondakı bankda yerinə böyük oğlu Lord II Lionel Volter keçdi. O da "Yəhudi Agentliyi Təşkilatı"nın üzvü idi. 1937-ci ildə Lionel Volter də dünyasını dəyişdikdən sonra yerini böyük oğlu Lord III Nathan Mayer Viktor tutdu. Bu şəxs hələ də "Bank of England"in qızıl bölməsinə başçılıq eləyir. İkinci və üçüncü Lord Rotşildlərin tarixçəsi hələ çox

təzədir və qələmə alınmayıb. Bu vəziyyətdə Rotşild nəslinə aid bütün sağlam kişilərin "Yəhudi Agentliyi Təşkilatı"nın üzvü olduğunu düşünmək tamamilə normaldır. Bu agentlik Rotşildlərin sərvətinin siyasi gücünü təşkil edir.

Baron Ceyms Rotşild dövrü – 1836-1868

1836-cı ildə Nathan öldükdən sonra xanədanlıqda onun taxtına böyük oğlu, London təşkilatının başçısı Lionelin əvəzinə Paris təşkilatının başçısı Amşelin beşinci oğlu Ceyms oturdu. O vaxtlar Lionel hələ 28 yaşında idi və əmisi Solomonun qızı Karlotta ilə evlənmişdi. Solomon ailənin ən güclü və zəngin fərdi idi. Yəhudi tarixinin bütün araşdırıcıları Ceymsin Lionelin yerini tutmasının səbəbini izah edə bilmirlər.

Qraf Çerep-Spiridoviç bu dəyişiklik barədə belə deyir: "Ceyms Rotşild 1792-ci ildə doğulub, 1836-1868-ci illərdə imperiyanı idarə edib. O, Vyanada yaşayan qardaşının "Çirkin Betti" ləqəbli qızı ilə ailə qurub. Nathanın etdiyi cinayətə görə oğlu Lioneli dünya imperatorluğundan əl çəkməyə məcbur etmişdilər və Rotşildlərin üçüncü hökmdarı Ceyms olmuşdu".

1836-cı ilin iyul ayında Anselm Solomon və Karl Rotşild Frankfurtda görüşərək Nathanı mühakimə etmişdilər. Nathan ailənin ən bacarıqsız üzvü idi. O düşünürdü ki, xristian dinini qəbul edərək ingilisləri daha rahat aldatmaq olar. Buna görə də dinini dəyişmək istəyirdi. Yəhudi tarixini araşdıranlar qeyd edirlər ki, Lionelin nikahı şərəfinə Parisdə ailə məclisi təşkil olunub. Həmçinin göstərilir ki, məclisdən sonra Nathan dəhşətli spazmlar keçirib. Bu, zəhərlənmənin əlaməti olsa da, həkimlər ağrıların səbəbini tapa bilməyiblər və o, bir neçə saat sonra dünyasını dəyişib. Beləliklə, Nathanın xanədanlığı əmisi Ceyms və onun oğullarına keçib.

Tarixdə Ceyms haqqında məlumat az olsa da, onun rəhmsiz, soyuqqanlı, təmkinli, qanun tanımayan bir insan olduğu, ailənin Paris qolunu gücləndirdiyi bəllidir. O, vəfat edəndə sərvəti 200.000.000 dollardan çox idi. Təbii ki, ailə, sərvətlə bağlı heç bir qeyd aparmadığı və ya dövlətlərə açıqlama vermədiyi üçün onların sərvəti haqqında fikirlər təxmini xarakter daşıyır.

Baron Alfons D. Rotşild dövrü – 1868-

Sesilya Rothun yazdığı əsərdə Rotşild ailəsinin London qolunun tarixi 1939-cu ilə qədər verilib, ancaq Paris qolu haqqında məlumat yoxdur. Odur ki, ailənin Paris xanədanlığı haqqında məlumatlarımız olduqca azdır.

Con Riv 1887-ci ildə çap etdiyi kitabında yazır:

"Baron Alfons D. Rotşild hazırda ailənin rəisidir. Baron Ceymsin böyük oğlu olan bu adam atasının maliyyə zəkasına sahibdir. Ailənin digər üzvləri onu ən güclü fərd olaraq qəbul edirlər. Alfons yalnız ağlına və qabiliyyətinə görə deyil, həm də Mayer Amşelin ən böyük nəvəsi olduğu üçün bu rütbəyə layiq görülüb.

Jerobim Rotşild (digər adı Corc Mandel) dövrü

Corc Mandel (Jerobim Rotşild) xanədanlığı haqqında 1940-cı illərdə eşidilən gündəlik xəbərlərdən başqa heç bir məlumat yoxdur. Jerobim Rotşildin Kral Alfonsun davamçısı olub-olmadığı və ya Alfonsdan sonra kralın kim olduğu barədə də heç nə bilmirik. Amma 1940-cı ildə xanədanı və ailə sərvətini ailənin Paris qolundan olan Corc Mandelin idarə etdiyi məlumdur.

Bu şəxs 1918-ci ildə Versal sülh müqaviləsi imzalananda dövrünün əsas simalarından biri idi. 1940-cı ildə ma-

yın 27-də yəhudi mətbu orqanlarından biri olan "Time Magazine"də Corc Mandelin öz əlaltısı, Fransa prezidenti Pol Reynod ilə birgə şəkli dərc olunmuşdu. Bu şəkildən onun Çirkin Bettinin nəvəsi olduğu aydın olur. Bu insanın Versal müqaviləsində, Brüssel Maliyyə konfransında, 1920, 1930 və 1937-ci illərdəki iqtisadi böhranlarda böyük payı var. Həmçinin, Corc Mandel, Franklin D. Ruzveltin Amerika prezidenti seçilməyinə, "New Deal" adlı Amerika siyasətinin yaranmasına və II Dünya müharibəsinə ciddi təsir eləyib.

Yəqin ki, əsl adı Jerobim Rotşild olduğu halda Corc Mandel adını götürməklə o da digər yəhudilər kimi ətrafındakı insanları aldatmaq istəmişdi. Axı bu adamın adını gizlətmək üçün insanların hüquqlarını tapdalayanların başçısı olmağından başqa nə səbəbi ola bilərdi?

İsidore İsokoviç adlı yəhudinin adını dəyişərək Eddi Cantor qoyması normaldır. Amma Rotşild soyadı Mandeldən daha üstün idi. Ailə üzvlərinin dünyadakı siyasi və iqtisadi hakimiyyətin rəmzi olan Rotşild soyadından utanması mümkün deyil. Rotşild əksər krallar tərəfindən yüksək qiymətləndirilən soyaddır. Böyük ailənin başında duran bu şəxsin adını dəyişdirməsi qanındakı gizliliyə olan meyildən irəli gəlir.

"Gizli əl" kitabının müəllifi yazır ki, 1925-ci ildə Rotşild ailəsinin sərvətinə parisli Edvard Rotşild başçılıq edib. Amma Jerobim Rotşildin 1925-ci ildən əvvəl və sonra Fransa hökumətinin vacib üzvlərindən biri olduğu və Versal müqaviləsində Klemensauya müşavirlik etdiyini nəzərə alsaq, həmin dövrdə Edvardın ailə başçısı olması mümkün deyildi. Yəhudi xalqı üçün ailənin ən böyük liderinin rəsmi vəzifədə olması böyük qürur idi.

Rotşild Ailəsinin Sərvəti

"Qızıl heç vaxt tükənməyən bir gücdür və belə də qalacaq. Qızıl ona sahib olanlar üçün çox faydalı bir vasitə, sahib olmayanlar üçün isə qısqanclıq mənbəyidir".

Ravvinbaşı Reyxornun cənazəsindəki nitqdən götürülüb.

Nathan Rotşild ailə sərvətini beş il içində 3.000.000 dollardan 7.500.000.000 dollara çatdırmışdı. 1848-ci ildə bu ailəyə məxsus olmayan bütün bankların ümumi büdcəsi cəmi 362.000.000 frank olduğu halda Rotşild ailəsinin Paris şöbəsinin bütün sərvəti 600.000.000 frankdan çox idi.

Ailənin Berlin, Vyana və Neapol şöbələri haqqında heç nə bilmirik, ancaq bu şöbələrin fəaliyyət göstərdikləri ölkələrin pul bazarlarını nəzarət altında saxladıqlarına şübhə yoxdur.

Nathanın London şöbəsində ildə 500% gəlir götürüldüyünü nəzərə alsaq, ailənin London şöbəsinin 1840-cı ildəki sərvəti 100.000.000.000 dollardan artıq olmalı idi. Təbii ki, illik 500 % sərvət artımı daim davam eləyə bilməzdi. Ancaq hətta 10 % -lik artımla belə ailənin Londondakı sərvətini 1840-cı ildə 20.000.000.000 dollardan çox ola bilərdi. Bu sərvət indi oxuduğunuz kitabı yazmağımdan (1940) yüz il əvvəl əldə olunub. 1940-cı ildə Rokfeller, Karnegi və Ford firmalarının (Amerikanın ən böyük üç firması) ümumi sərvəti 2.000.000.000 dollardan az idi.

Faiz gəlirləri Rotşild ailəsinin gəlirlərinin çox kiçik bir parçasıdır. Bu ailənin əsas gəliri müharibələrdən və iqtisadi böhranlardan əvvəl və sonra aparılan spekulyasiyalardan qazanılıb. Bu ailə son yüz ildə dünyadakı bütün əhəmiyyətli birjaların ən əhəmiyyətli oyunçularıdır. Ailə əlindəki inanılmaz sərvət sayəsində istənilən birjada

qiymətləri dəyişdirə biləcək gücə sahibdir. Rotşild ailəsinin sərvəti 1940-cı ildə dünyada iqtisadi böhranlar, bazarlarda konyuktura yarada biləcək səviyyədə idi. Bu güc sayəsində ailə birjalarda qiymətləri endirib hissələri aşağı qiymətlərdən yığır və daha sonra çox yüksək qiymətlərlə satırdı. Bu əxlaqsız tədbirlər sayəsində yəhudi irqi dünya sərvətinin çoxunu ələ keçirib.

Rəsmi qeydlərə görə, Rotşild ailəsinin 1817-1848-ci illər arasında müxtəlif dövlətlərə verdikləri kreditlərin cəmi 654.487.200 sterlinq həcmindədir. Rəsmi sənədlərə görə, Amerikadakı vətəndaş müharibəsini də bu ailə maliyyələşdirib. Ailə eyni vaxtda həm Napoleona, həm də onun düşmənlərinə kredit verib.

"Avropadakı əlaqələr sayəsində bəzi yəhudi maliyyəçiləri Amerika tarixində böyük rol oynayıb. Hemmi Solomon Amerika Azadlıq Mübarizəsini maliyyələşdirib. Vətəndaş müharibəsində isə "Seligman Brothers və Speyer& Co" Şimalı dəstəkləyəndə Erlanger Cənubu maliyyələşdirib. Daha sonralar "Kuhn, Loeb5& Co" Amerika Dəmir Yollarını maliyyələşdirib".

Amerikalılar tərəfindən azadlıq qəhrəmanı kimi tanınan Hemmi Solomon əslində Rotşild ailəsinin casusu idi. Rotşild ailəsi Amerika azadlıq mübarizəsi və vətəndaş müharibəsinin gizli maliyyəçisi idi. Bu ailə döyüşlərdə tərəf tutmur, çünki sadəcə qazanacağı pulu düşünürdü. Dünyadakı dövlətləri yıxıb Yəhudi imreriyası qurmağı arzulayan bu ailə əvvəl müharibəni yaradır, sonra da düşmən dövlətləri maliyyələşdirir.

Rus baş generalı Kont Çerep-Spiridoviçin iddiasına görə, Rotşildlərin ailə sərvəti 1925-ci ildə 300.000.000.000 dollar olub, bu məbləğin 100.000.000.000 dolları I Dünya müharibəsindən qazanılıb. I Dünya müharibəsindən sonra bir çox kiçik döyüşlər, iki böyük iqtisadi böhran, 1929-

1930-cu illər fəlakəti və 1937-ci ildə Ruzveltin məğlubiyyəti birjaları alt-üst etmişdi. Bunlar nəzərə alınarsa, Rotşildlərin sərvətinin 1940-cı ildə 500.000.000.000 dollar məbləğində, yəni ABŞ-ın real ümumi daxili hasilatının iki qatı olduğu təxmin edilir. Bu halda Rotşild ailəsinin bütün üzvlərinin var-dövlətini müəyyənləşdirmək qeyri-mümkündür. Çünki bu insanların bəzilərinin sərvətinin məbləği qətiyyən açıqlanmır. Bu gizliliyin səbəbi, sadəcə, babaların vəsiyyəti deyil, həm də Yəhudi protokollarında göstərilən məqsədlərə çatmaq üçün tətbiq olunurdu. Ehtimallara görə, yəhudilər Almaniya, Avstriya, Polşa və Çexoslovakiyanın bütün mülkiyyətinin beşdə dördünə sahibdirlər. İngiltərə, Fransa və İtaliyada isə bu nisbət yüzdə əllidən çoxdur. Bu ölkələrdə müəyyən banklar, dəmir yolları, media, silah və polad fabrikləri yəhudilərə məxsusdur. Amerikanın var-dövlətinin yarısı da onlara aiddir. Yəhudilər bir-iki istisna xaricində Nyu-Yorkdakı bütün böyük bankların sahibidilər. Nyu-York Federal Bankını onlar idarə edirlər, sığorta şirkətləri və dəmir yollarının, demək olar ki, hamısı yəhudilərindir. Dəmir-polad və silah sənayesinin 70%-i, media qurumları, xəbər və reklam agentlikləri, radiolar, kino sənayesinin 80%-i yəhudilərə məxsusdur. Amerikada bütün sahələr yəhudilərin monopoliyasındadır.

640.000.000 dollar həcmində var-dövlətinin yarısı nağd, digər yarısı isə vergidən azad dövlət sənədlərindən ibarət olan "J.P.Morgan&Co" səhmdar bankı həmişə Morgan ailəsi tərəfindən idarə olunan, qeyri-yəhudi qurum kimi tanınırdı. Ancaq bu yaxınlarda Müvəqqəti Milli İqtisad Komitəsinin apardığı araşdırmalar nəticəsində firmanın sadəcə 9,1%-nin J.P. Morgana məxsus olduğu meydana çıxıb. H.B Davison 1,2%; Corc Uitni 1,9 %; Ças. Ui. Stil Estet və Tus .Ui. Lamont da daxil olmaqla digər ortaqlar isə 1-6,1 %

arası hissəyə sahibdirlər. Bu istisna ortaqlar bir yerdə firmanın 36,6%, ya da 34,2%-nə sahibdirlər.

J.P. Morgan çox varlı adamdır; Tus. Ui. Lamont heç vaxt varlı sayılmayıb, Ças. Ui. Stilli isə heç tanıyan da yoxdur. Lakin bu adamların firmadakı hissələrinə fikir verəndə J.P. Morgandan ən azı üç dəfə varlı olduqlarını görürük. Lamont və Stillin firmadakı hissələrin əsl sahibi olmadıqları qətidir. Bu adamlar Rotşild sərmayəsinin "pərdəsi" vəzifəsini yerinə yetirirdilər. Yəni "J. P. Morgan&Company" əslində Rotşildlərin firmasıdır. Bəlkə də "Morgan&Company" adlı firmaların heç vaxt bir-birlərinə rəqib olmamasının, hətta daima bir-birlərini dəstəkləmələrinin səbəbi də elə budur. Müvəqqəti Milli İqtisad Komitəsinin "Kuhn, Loeb&Company" adlı firmanı istintaqa cəlb etməməyi də maraqlıdır. Daha əvvəl Senat Araşdırma Komitəsi də bu firmanı yoxlamayıb. "Kuhn, Loeb&Company" firmasının hər zaman istintaqdan kənarda qalması təsadüfdümü? Deyilənlərə görə, bu firma müxtəlif çirkin işlərlə məşğul olur və gizli əməliyyatları maliyyələşdirir. Amerika xalqının bu firmanın Lenin və Trotski kimi adamlara maliyyə dəstəyi verdiyini öyrənməyə haqqı var.

"Kuhn, Loeb&Co" firmasının bütünlüklə Rotşildlərə məxsus olduğu məlumdur. Firmanı istintaqa cəlb etmək bu sərmayənin strukturunu, firmanın malının nağd və vergidən azad dövlət sənədləri hesabına yarandığını ortaya çıxaracaq. Rotşild ailəsi xalqın marağını təmin etmək üçün sadəcə 70%-nə sahib olduğu "J.P. Morgan&Company"nin qeydlərini rəsmi komitəyə açıqlamağa razı olmuşdu. Daha əvvəl Senator Komissiyasının apardığı araşdırmalarda J. P. Morganın, Tus. Ui. Lamontun heç vaxt gəlir vergisi ödəmədikləri müəyyən olunmuşdu. Bu adamlar dekabr ayında öz hissələrini ziyanına tanıdıqları adamlara sataraq il ərzindəki gəlirlərini ilin sonu zərərlə yox edir və vergi

ödəmirdilər. "Kuhn-Leob" firmasının sahibləri də oxşar şəkildə davranırdılar. Qeyri-yəhudi mənşəli sahibkarların vergi ödədikləri, yəhudilərin isə vergidən azad sənəd gəlirləri, yaxud vergi qaçaqçılığı ilə məşğul olduğu bir ölkədə milli sərvətin çoxunun yəhudilərin əlinə keçməsi normal haldır.

Təbii ki, Rotşildlərdən başqa xeyli yəhudi ailəsi var, ancaq dünyadakı yəhudi sərvətinin çox hissəsi Rotşild ailəsinə məxsusdur. Rəsmi mənbələr "Rotşild ailəsinin Lazard, Stern, Speyer və Seligman ailələri kimi yəhudi rəqibləri var. Bu ailələr də Rotşild Planını tətbiq edir!" deyirlər. Bəhs olunan "Rotşild Planı" Avropanın paytaxt şəhərlərində və Amerikada şöbələr açmaq və bu şöbələrin başına ailə üzvlərindən birini qoymaqdan ibarətdir. Rotşild ailəsi digər yəhudi ailələrin, demək olar ki, hamısının yatırımlarını dəstəkləyir. Çünki Rotşildlərin nəhəng sərvətinin agentlərə ehtiyacı var. "Rotşild Planı" vergidən qaçmaq üçün də idealdır. Bu ailədə miras olmadığından varislik vergisi də ola bilməz. Eyni zamanda Rotşildlər, şübhəsiz yaşadıqları ölkələrin vergi təyin edən və yığan rəsmi təşkilatlarını da ələ keçirirlər.

Rotşildlərin qorxunc qüdrəti

"Nə qədər ki məqsədimizə xidmət edir, yalana, xəyanətə və rüşvətə davam etməliyik. Siyasətdə bizə güc qazandıracaq şəkildə başqalarının sərvətlərinə əl qoymağı öyrənməliyik".

2-ci protokoldan

Yəhudilər gücü əllərinə keçirməklə Avropada onları nəzarət altında saxlayan dövlətlərin təzyiqlərindən xilas oldular. Hesse şahzadəsi Vilyamın sərvətini əmanət etdiyi Mayer Amşel Rotşild və yəhudilər Almaniya və digər

Avropa ölkələrində vətəndaşlıq statusuna sahib deyildilər və vergi mükəlləfiyyəti daşıyırdılar. Norman hökmdarlığı dövründə İngiltərədə yəhudilərə "kralın qeyri-rəsmi vergi yığanları" deyilirdi. Yəhudilər aldıqları faizlərlə ölkə vətəndaşlarının suyunu sıxır, krallar da yəhudilərin suyunu sıxırdılar.

Tarixçi Con Rives Rotşild sərvətinin qüdrətini belə izah edir: "Mayer Amşel oğullarının gələcəkdə ölkələrin müharibə və sülh qərarlarına bu qədər təsir eləyə biləcəklərini təxmin etməmiş ola bilər. Həqiqətən də, Avropa pul bazarlarında çox böyük gücə sahib olan ailənin, ölkələr arasında anlaşılmazlıqlar və sülh yarada biləcək qədər pulu vardı. Müharibə də və sülh də həmişə pul tələb edib. Bu ailənin qarşısında dura biləcək heç bir ticarət gücü yoxdu və heç bir avropalı firma cəsarət edib Rotşildlərin istəmədiyi ticarət fəaliyyətinə qoşulmaz. Təbii ki, Mayer Amşel və oğulları bu səviyyəyə çatmaq üçün kürəklərini Avropa dövlətlərinə söykəmişdilər. Lakin kifayət qədər iqtisadi gücə sahib olandan sonra ailə onu dəstəkləyən dövlətləri öz köləlri halına saldı".

Rotşild ailəsinin gücü əvvəlcə İngiltərə İmperiyasında və daha sonra isə digər ölkələrdə qızıl standartının meydana gəlməsini təmin etdi. Ailə "Bank of England"in (İngiltərə Mərkəzi Bankı) böyük hissəsinə sahibdi, bankın başçısı və qızıl şöbəsinin müdiri Rotşild ailəsindəndi. Ailənin digər ölkələrin mərkəz banklarında böyük payı var. Lap başda gizliliyə həddindən artıq önəm verən ailənin qaydalarına əsasən, İngiltərə Mərkəzi Bankı da sərmayədarlarının adlarını açıqlamır. İngiltərə Parlamentinin bütün əmrlərinə rəğmən, bankın sərmayə sistemi gizli saxlanılır. Avropanın digər mərkəz bankları da bu qaydaya əməl edir. Rotşild ailəsi Paul Varburqu, I Dünya müharibəsindən əvvəl ABŞ-a öz nümayəndəsi

qismində göndərmişdi. Ailə ABŞ-ın müharibə əsnasındakı ixracatlarına qarşı digər dövlətlərin qızılla edəcəkləri ödəmələri ələ keçirməyi planlaşdırırdı. Rotşild ailəsi beynəlxalq ticarətin genişlənməsi üçün Amerikanın kredit həcmini artırmaq bəhanəsilə pulun gücünü və dəyərini artıracaq yeni kredit müqaviləsi mexanizmi yaratdı. Rotşildlər "Morgan&Co", "Kuhn, Loeb&Co", özəl banklar, Nyu-Yorkdakı milli banklar və fondların sərmayələrini idarə edir və əslində Nyu-York Federal Reserv bankı da onların nəzarətindədir. Digər bütün şöbələrin qaynaqları (digər 11 Federal Reserv bankı) 11.744.034.000 dollar olduğu halda federal sistemin bu şöbəsinin büdcəsi təkbaşına 10.094.036.000 dollardır. Senator Karter Qlass iddia edir ki, bu qızıl sertifikatları insanlara aiddir. Amerika hökuməti qızıl sertifikatlarını əcnəbilər və Federal Reserv bankları üçün buraxmışdı. Onların başqa Amerika bankları, vətəndaşlar tərəfindən satın alınması və saxlanması qadağandır. Amerika vətəndaşları və ya banklarına satılan Federal Reserv bonaları inflyasiyanın qarşısını almaq və pulun dəyərini qorumaq məqsədilə Reserv tərəfindən hər an geri yığılma xüsusiyyətinə malikdir.

Rotşild ailəsi qohumu Sasson ailəsi sayəsində Çin və Hindistandakı bankçılıq sistemini də idarə edir. Sasson ailəsi həm də çox qazanclı sahə olan tiryək qaçaqmalçılığı ticarətində liderlərdən biridir.

1830-cu ildə bəzi zəngin katoliklər Rotşildlərlə rəqabət aparmaq üçün bank qurdular, ancaq Rotşildlər onu iflasa uğratdılar. Yəhudi ensiklopediyası bu barədə "katolik bankının iflasa uğramasından sonra Rotşildlər Fransanın dövlət borclarının yeganə sahibi oldu və bununla Fransada yəhudilərə qarşı düşmənçilik qızışdırıldı" – deyir və davam edir: "Rotşildlərin Vatikan Katolik Kilsəsinin

xəzinəsinə də nəzarət elədiyini nəzərə alsaq, Katolik Bankı qurma fikri başdan məntiqsiz idi".

Əgər bu yazılanlar doğrudursa, Rotşild ailəsinin əlində inanılmaz böyüklükdə nağd pul var.

Ancaq bu iddianın doğru olması mümkün deyil, çünki Rotşild ailəsi ticarət bankçılığı ilə yox, səhmdar bankçılığı ilə məşğul olur. Vatikan xəzinəsi, "Bank of England" kimi qurumlar adi pərdədir və Rotşildlər tərəfindən idarə olunur. Yuxarıda deyilənlərdən sonra Rotşild ailəsinin iqtisadi böhrana səbəb olduğu və nəticədə yəhudilərə qarşı düşmənçiliyi körüklədiyi fikri ilə razılaşmaq mümkündür. 1839-1840-cı illərdə baş vermiş və tarixdə "Qıtlıq Dövrü" adı ilə qalmışböhran yanlış olaraq prezident Andrew Jacksonun ikinci "Bank of United States"in yaradılmasına mane olması ilə əlaqələndirilir.

Amerikanın yaşadığı ikinci böyük iqtisadi böhran "73-ün cinayəti" adlanır və 1873-cü ildə baş verib. Böhranın səbəbi gümüş pulların dövriyyədən çıxarılmağıdır. Fransa müharibə təzminatı ödədiyi müddətdə Almaniyada gümüş pulların dövriyyədən çıxarılması əməliyyatını reallaşdıran Rotşild ailəsi dünyadakı sistemi öz lehinə mükəmməlləşdirmək məqsədilə Amerikada "Qızıl Standartı"nı tətbiq elədi. Ailə rüşvət sayəsində Amerikada 1873-cü ildə qəbul olunan Pul Qanununa xüsusi maddə əlavə etdirərək, gümüşü mədəni pulların siyahısından çıxartdırdı.

1893-cü ildə Amerika və dünyada yaşanan iqtisadi çaxnaşmaya isə Rotşild və "Baring Brothers" adlı digər yəhudi firması arasındakı rəqabət səbəb olmuşdu. Rotşild ailəsi "Baring Brothers"i yox etmək istəyirdi. Yəhudi Ensiklopediyası hadisənin nəticələrini belə izah edir: "İngiltərə xaricində Almaniya, Avstriya və Amerikada yəhudi bankçıların mərhəmətsizcəsinə kənardan müşahidə etdikləri birja faciəsi bu ölkələrdə yəhudilərə qarşı düşmənçiliyi artırdı".

Yəhudilər iqtisadi böhranları hər zaman əvvəldən görürlər, çünki o böhranları özləri yaradırlar. Bu insanlar nəinki iqtisadi böhranların qarşısını alırlar, hətta böhran ərəfəsində səhmlərini yüksək qiymətə satıb, birjalar müflis olandan sonra geri yığırlar və sərvətlərinə sərvət qatırlar. Yəhudilər dəfələrlə özlərinin yaratdıqları çaxnaşmalar sayəsində çox qısa vaxt ərzində dünya sərvətinin böyük qismini ələ keçiriblər. Yəhudilər birjadakı çaxnaşmalarda itirməzlər, çünki onların əvvəlcədən xəbərləri var. Yuxarıda yazıldığı kimi, çaxnaşmalar onlar üçün "məhsul yığımı" dövrüdür.

1907-ci ildə Rotşildlərin nəzarətindəki banklar müştəriləri olan ticarət və müxbir bankların haqlarını geri ödəməkdən imtina eləmiş və bu, bank sahəsində böyük bir böhrana səbəb olmuşdu. Ticari banklar, Rotşildin banklarından haqlarını almamış müştərilərinə ödəmə edə bilmirdi və nəticədə bütün iqtisadiyyat donmuşdu. Lakin bu hadisə bütün bankların yığışıb pul və kredit bazarlarını idarə edəcək yeni sistem yaratmalarına təkan verdi. Bu işin ən pis tərəfi o idi ki, pul və kredit bazarlarını idarə edən sistem Rotşildlər tərəfindən yaradıldı. Yeni sistem gələcəkdə yenə çaxnaşmalar salmaq məqsədilə yaradılmışdı. 1920-1930 və indi yaşadığımız 1937-ci ildə baş vermiş "Ruzvelt iqtisadi depresiyası"nın kökündə bu sistem dayanır. Amerika belə böhranları o qədər sıx yaşamağa başlamışdı ki, onlar bizə artıq "təbii bir şey" kimi görünür. Bəzi iqtisadçılar vaxtlarını bu böhranları təxmin eləməyə sərf edirlər. Ümumiyyətlə, iqtisadi böhranlar hər 10 ildən bir baş versə də, F.D.Ruzvelt kommunist yanaşması ilə 1933-cü ildə vüsət verdiyi "Yeni İş" layihəsini bitirməyə tələsmiş və böhranı sürətləndirmişdi. Bütün iqtisadi böhranlar oğurluq, soyğunçuluq etmək və dünyada yəhudi hökmranlığını qurmaq üçün yaradılır.

İqtisadi böhranlar nə qədər pis olsalar da, müharibələr qədər pis deyil. Rotşild sərmayəsi I Dünya müharibəsi və II Dünya müharibələrinə cavabdehdir. Əslində son 150 ildə baş verən bir çox müharibələrə görə bu ailə məsuliyyət daşıyır.

Ailə müharibələrdə qarşı duran bütün tərəfləri maliyyələşdirir və konkret mövqe nümayiş etdirmir. Rotşild ailəsi üçün müharibələr qeyri-yəhudiləri zəiflədən, mənəvi cəhətdən sarsıdan, yəhudi hökmranlığını qurmalarına yardım edən hadisədir. Müharibələr onlar üçün məqsədə çatmağın ən qısa yoludur. Bu oğruların faizin reallaşmasını gözləməyə hövsələləri çatmır. İnsanları iqtisadi böhranların köməyi ilə soymaq da olduqca ləng prosesdir.

Halbuki bəşəri ağrıların, dramların yaşandığı müharibələr çox sürətli gəlir mənbəyidir. Nə qədər ki dünyanı yəhudi sərmayəsi idarə edir, müharibələrin sonu olmayacaq.

"Sidonia" (Rotşild) 1844-cü ildə "Coningsby" adlı kitabda bunları yazır:

"Heç bir cəza qanunu və ya işgəncə üstün irqin zəif irq tərəfindən qəbul olunmasına və ya yox edilməsinə səbəb olmayacaq. İşgəncə edən qarışıq və meləz irqlər əvvəl-axır yox olacaqlar və saf üstün irq yaşamağa davam edəcək..." "İlk yezuitlər yəhudilərdir. Qərbi Avropanı iliklərinə qədər qorxudan rus diplomatiyası da yəhudilər tərəfindən qurulub və idarə olunur. İndi Almaniyada hazırlanan inqilab da yəhudilərin məhsuludur, bu ölkədə bütün yüksək səviyyəli akademik vəzifələr yəhudilərin əlindədir".

"Sidonia" sözlərinə davam edir:

"Sankt-Peterburqa çatanda Rusiyanın maliyyə naziri qraf Kansrinlə görüşməli idim. Orada litvalı bir yəhudinin oğlu ilə rastlaşdım... Madriddə İspaniya naziri

ilə görüşümüzdə mənə oxşayan bir yəhudinin oğluna rast gəldim. Madriddə olanlarla bağlı fransız naziri ilə görüşdüm, orada da bir fransız yəhudinin oğlunu gördüm. Artıq Prussiyanı ələ keçirdik. Qraf Armim kimi dönmə yəhudi hökumətin üzvü oldu.Yəni sevgili "Coningsby", dünya əslində arxa planda baş verənlərdən xəbərsiz olanların ağlına belə gəlməyəcək insanlar tərəfindən idarə edilir".

Sidonia indi, yəni 1940-cı ildə dünyanı gəzib dolaşsa, vəziyyətin dəyişdiyini görəcək. İndi yəhudilər siyasi güclərini və müqəddəs "Qızıl Standartlarını" xristianları bir-birinə qarşı qoyaraq qorumaqla məşğuldurlar. Bütün ordu və donanmalar bu məqsədlə yaradılıb. Sidonia görəcək ki, indi Hitler yəhudiləri Almaniya, Çexoslovakiya, Polşa, Danimarka, Norveç, Hollandiya, Belçika, Fransa və Rumıniyadan qovur, İngiltərə yəhudilərinin güclərini əllərindən almağı planlaşdırır. Eyni şəkildə Mussolini İtaliya, Albaniya və Efiopiyanı yəhudilərdən qurtarıb... Ancaq təəssüf ki, İngilis və Amerika hökumətlərində hələ də yəhudilər var... Müharibəyə qoşulan hər ölkə o biri ölkələrdən gələcək mala və vəsaitə ehtiyac duyur və təbii ki, bu ticarət satıcının qəbul edəcəyi müəyyən məbləğlə aparılır. Aydındır ki, əsas ixracatçı ölkələrin pulları qızılla əlaqəli olduğu üçün dünya ticarətində qızıla böyük tələbat var. Deməli, müharibədə iştirak edən hər ölkə Rotşild ailəsinə və ya onların banklarına müraciət etməyə məcburdur, çünki dünyanın qızıl bazarı bu ailə tərəfindən idarə olunur. Yəni bu ailə müharibələri dayandırmağa qadirdir. Millətlərarası qızıl standartı, media və gizlilik Rotşild ailəsini dünyanın ağasına çevirib.

Tərəfkeş media

"Media pis və qaçılmaz hadisələri, vətəndaşların şikayətlərini və problemlərini cəmiyyətə çatdırır. "Söz azadlığının" əsas mövcud olduğu yer "Media" olmalıdır. Ancaq xristian ölkələri medianın gücündən istifadə edə bilmir və beləliklə, əsas silahlarını itirmiş olurlar. Adımızı gizlədərək media vasitəsilə insanların düşüncələrinə təsir edə bilərik. Şükürlər olsun ki, media əlimizdədir. Bu böyük qəniməti əldə edənə qədər çoxlu gözyaşı və qan tökdük. Çoxlu yəhudi qardaşlarımızı itirmiş olsaq da, qələbə qazandıq. Allahın gözündə bizdən bir şəhid bir xristiana bərabərdir".

2-ci protokoldan

Həqiqətən də, xristian ölkələrində bütün media təşkilatları yəhudilərə tabedir. Yəhudilərin kimliklərini gizlədərək xalqın düşüncələrinə təsir etməsi də həqiqətdir. Ancaq protokollarda yazılan "qan və gözyaşı" xristianlara aiddir. Yəhudilərin mediası və onların fəaliyyəti nəticəsində baş verən müharibələrdə xristianların qanı tökülüb, xristianlar gözyaşı axıdıblar.

Yəhudilərin mediadakı sərmayələri gizli saxlanılır, bununla belə, onlar İngiltərə və Fransadakı qəzetlərin, reklam, xəbər və film sənayesinin 100%-nə sahibdirlər. Amerika mediasını tam ələ keçirə bilməsələr də, böyük qəzetlərin 80%-i, reklam və xəbər agentliklərinin 100%-i onlara məxsusdur. Yerli və ya kiçik qəzetlərə isəxəbər və reklam agentlikləri vasitəsilə təsir edirlər. Bu gün Amerikadakı radioların 80%-i yəhudilərə xidmət edir. CBS, RCA və MBC yəhudilərin əlindədir. RCA-nın rəhbəri Sarnoff da MBC-nin rəhbəri Straus da yəhudidir. Yəhudilər maarifçi "Literary Digest" jurnalını alaraq əvəzində "Time"

və"Life" jurnallarını nəşr eləməyə başlayıblar. "Saturday Evening Post" qəzetini alandan sonra rüsvayçı vəziyyətə saldıqları isə hamıya məlumdur.

"The Post" qəzeti Benjamin Franklin tərəfindən təsis olunub. Müstəqil fəaliyyət göstərən bu qəzet Ruzvelt hökumətini tənqid edəndə yəhudi sahibi tərəfindən susdurulub. Bu gün Amerikada qurucularımız tərəfindən bizə miras qalmış konstitusiyanı dəstəkləyən bir dənə də media təşkilatı qalmayıb.

Media, məqsədi insanları aldatmaq və təbliğat vasitəsilə idarə etmək olan yəhudi sərmayəsi tərəfindən degenerasiya edilib.

12-ci yəhudi protokolunda belə yazılır:

"Heç bir xəbər biz yoxlamamış xalqa çatdırılmayacaq. Hazırda dünyanın bir çox yerində xəbərlər bir neçə xəbər agentliyi tərəfindən çatdırılır. Bu agentliklər bizim tabeliyimizə keçəndə xalq yalnız bizim seçdiyimiz xəbərləri biləcək".

Xəbərlər bir neçə xəbər agentliyi tərəfindən yayılır. Bu agentliklər artıq yəhudilərə tabedir. Xəbərlər xalqa onların nəzarəti altında çatdırılır. 12-ci yəhudi protokolu 1905-ci ildən də əvvəl qəbul olunub. Artıq bu sənəddə deyilənlərin hamısı reallaşıb. Bu gün biz amerikalılar yalnız yəhudilərin verdiyi müharibə xəbərlərini alırıq. Bu xəbərlər ingilislərin lehinədi, çünki yəhudilər müharibəni İngiltərədən idarə etmək, "Qızıl Standartları" əvvəlki halına gətirmək, Polşa və Çexoslovakiyanı yenidən bərpa etmək istəyirlər.

İngilis mediasının təsirilə Çemberlin hökuməti devrilib və yerində yəhudipərəst Çörçil-Eden-Kuper hökuməti qurulub. İngilis mediası müharibə tərəfdarıdır və Norveçdə baş verən hadisələrə keçmiş baş nazir Çemberlini qorxaq adlandırıb. İngilis xalqı da amerikalılar kimi əslində müharibə istəmirlər, ancaq yəhudilər və onların idarə et-

diyi media sayəsində ingilis hökuməti müharibənin lap içindədir.

1868-ci ildə Praqada keçirilən dəfn mərasimində baş ravvin Simeon-ben-İhudanın qəbrinin yanında bunları deyib:

"Digər böyük güc mediadır. Media bəzi fikirləri durmadan təkrarlayaraq əhali arasında həqiqət kimi qəbul olunmalarına zəmin yaradıb. Media hər yerdə bizim əlimizdədir".

Bu sözlər indi də təsiri altına düşdüyümüz media şirkətlərinin mahiyyətini açır. Onlar bəzi xəbərləri durmadan təkrarlayaraq həqiqət sırasına keçiriblər. Biz bununla hər gün üzləşirik.

Konqresin puldan və maliyyədən bir az başı çıxan hər üzvü bilir ki, hazırkı iqtisadi böhrandan çıxa bilmək üçün yəhudilərin və "tərəfkeş" medianın pislədiyi inflyasiyaya ehtiyacımız var. Konqres üzvləri çox yaxşı bilirlər ki, inflyasiya bahalıq və maaş, pulun dəyərdən düşməsi deməkdir. Amma onların heç biri irəli çıxıb, inflyasiya tərəfdarı olduğunu dilinə gətirmir. Əksinə, onlar inflyasiya əleyhinə əl qaldırır və onun Almaniya, Fransa və digər ölkələrə vurduğu zərərlərdən danışırlar.

Bəs onlar niyə belə eləyirlər? Bunun səbəbi yəhudilərin dəfələrlə inflyasiyadan istifadə edərək dünyanı fəlakət həddinə çatdırmaqlarıdır. Hamı defilasiyadan qurtuluş yolunun inflyasiya olduğunu bilir, ancaq medianın təsiri ilə bunu deməkdən çəkinirlər. Yəhudi mediası siyasətçiləri qorxu altında saxlayır.

Yəhudilər Amerika və digər ölkələrdə medianı nəzarət altına alır? İnsanların düşüncəsinə, həyatına təsir edən medianın yəhudilərin əlində olması adi bir təsadüfdür? Media xalqın hisslərini, düşüncələrini əks etdirməlidir, ancaq artıq o yalnız yəhudilərin hiss və düşüncələrini əks etdirir. Amerikada keçirilən seçkilərdə media böyük rol oynayır.

Amerika prezidentliyinə namizədlərin yəhudilərə və onların təsiri altında olan mediaya müraciət etməkdən başqa şansı yoxdur, çünki xalqla yalnız media vasitəsilə ünsiyyət yaratmaq mümkündür.

Nəticədə Amerika prezidentləri yəhudilər tərəfindən seçilir və seçdirilir. Demokratlardan iki prezidentdən və respublikaçılardan isə ən azı Huverin yəhudilər sayəsində seçildiyi məlumdur. Prezidentlər və Konqres yəhudilərin köləsidir. Yəni yəhudi irqini tənqid edən və ya irqçiliyə qarşı çıxan amerikalı siyasətçi yoxdur.

Riçard B. Şeridan ingilis parlamentində medianın gücü haqqında belə deyib:

"Medianın sahib olduğu gücü mənə verin, Lordlar palatasını rüşvətdən təmizləyim və sizə, nazirlərə təslim edim, ya da qürursuz və rüşvətxor Aşağı palatanı tərtəmiz təmizləyim. Medianın sahib olduğu gücü mənə verin, mən nazirlərin, bütün rəsmi qurumları idarə etmək hüquqlarını bərpa edim; onlara verilən bütün gücdən istifadə haqqını verim. Bəli, əgər arxamda media kimi bir güc olsa, mənə heç kim toxuna bilməz. Mən istədiyim hər yerə və hər şeyə hücum edə bilərəm. Medianın gücü sayəsində sistemdəki bütün çatışmazlıqları aradan qaldıra və zəiflikləri tarixə gömə bilərik".

7-ci protokolda belə deyilir:

"Qeyri-yəhudi hökumətlərini öz məqsədlərimizə uyğun şəkildə istədiyimiz kimi idarə etməliyik. Onsuz da medianın böyük gücü sayəsində dövlətlərin çoxu bizim əlimizdədir".

1940-cı ildə yəhudilər elə bunu eləyirlər. Onlar dövlətləri müharibəyə sürükləyirlər. Müharibə qan və gözyaşlarına səbəb olsa da, yəhudilər qızıl ehtiyatlarını yenidən ələ keçirəcək, siyasi cəhətdən güclənəcək və nəhayət, "Sionun qanını daşıyan böyük despotun kralllığını" quracaqlar.

Əslində yəhudilərin planı gözümüzün önündədir, amma biz təhlükəni görmək istəmirik. Bu gün ən vacib qəzet və jurnalların yəhudilərin əlində olduğunu bilirik. Eyni zamanda vacib jurnalistlərin və siyasətçilərin yəhudi olduğunu da bilirik. Bizi müharibəyə təşviq edənlərin yəhudi mediası, jurnalistləri, radioları və filmləri olduğunun fərqinə varırıq. Onlar bunu cəmiyyətin xeyri üçünmü edirlər? Xeyr, bunu öz gizli planlarını həyata keçirmək üçün edirlər. Bizim idarəçilərimizin isə dilləri, əlləri və ayaqları bağlanıb, əllərindən heç nə gəlmir.

7-ci yəhudi protokolunda deyilir:

"Siyasətdə müvəffəqiyyət qazanmaq üçün görülən işləri gizli saxlamaq lazımdır".

Yəni siyasətdə hiylə və yalana üstünlük verilir. Nə qədər acı olsa da, bu həqiqətdir! Əgər həqiqəti bilsək, səhvlərimizi düzəldə bilərik. Ancaq nə qədər ki bizi aldadırlar, bunu etmək şansımız çox azdır. Yəhudilər qəzetləri, jurnalları və bankları idarə elədiklərini boyunlarına almırlar. Həmişə başqa firmaların və pərdə rolunu oynayan sərmayədarların adları arxasında gizlənirlər. Həqiqəti deyəndə isə israrla onun yalan olduğunu iddia eləyirlər.

Yəhudilər, protokollarında "bir neçə istisnanı nəzərə almasaq, media tamamilə bizim əlimizdədir..." deyirlər. Təbii ki, bu, dünyanın ən vacib mərkəzlərindəki mediaya istinadən deyilib. 1905-ci ildən əvvəl də vəziyyət belə idi və Almaniya, İtaliya, Fransa və Rumıniya xaric digər ölkələrdə hələ də eyni vəziyyət davam eləyir. Almaniya, İtaliya, Fransa və Rumıniya dövlətləri yəhudiləri milli mediadan uzaqlaşdırıb və onların media firmalarına sərmayə qoymağını qadağan eləyib. Rotşild ailəsinin media sayəsində dünya cəmiyyətini idarə etdiyi, müharibələrə səbəb olduğu, insanların qanı bahasına qızıl ehtiyatlarını artırdığı məlumdur.

Yəhudi protokollarında da göstərildiyi kimi, "Xristian dövlətlərini media vasitəsi ilə istədiyimiz kimi və planımıza uyğun şəkildə idarə etməliyik!" cümləsi və digər cümlələr bu gün tamamilə reallaşıb. O zaman həmin protokolların varlığını hələ də müzakirə etməyin nə mənası var?

Aşağıda bəzi məşhur yəhudi jurnalistlərin və köşə yazarlarının adları sadalanıb:

F.P.Adams ("F.P.A."), Volter Lippman, Devid Lourens, Luis Lipski, İsaak F. Markosson, Çarls Mikolson, Cozef Pulitzer, Markos Eli Ravac, Corc E.Sokolski, Con L.Spivak, Herbert Bayard Svop, Volter Vinçel, Ceyms Vaterman Visi, Fridix Vilyam Vill, Morris Fişbin, Emil Lüdviq-Kohen və başqaları.

Bəzi məşhur yəhudi nəşriyyatlarının adları:

"Moses Annenburg (Philadelphia); David A.Braun (Detroit); Louel Brentano (Nyu-York); Pol Blok, J.H.Biben (Nyu-York), Abraham Kaban (Nyu-York); Levand Bros (Kansas); Adler Çeyn (ABŞ-ın şimal-qərbi); Evqan Meyer (Washington D.C).; Artur Nyuman (New York Journal); "Liberty"nin sahibi Bernar Mak Fadden (Nyu-York); J.David Stern (Nyu-York); Artur Hays Salzberq (New York Times); David Şapiro (Nyu-York).

Məşhur qəzetlərin köşə yazarlığı reklam firmalarının təsiri ilə həmişə yəhudilərə verilir, "Associated Press" və "United Press" bölmələrinə isə yəhudilər doldurulub.

Köşə yazarı Buk Karter bir yazısında "Chicago Daily News" qəzetinin xalqın ixtiyarına verildiyini və alıcıların sırasında "Kuhn, Loeb&Co" şirkətinin də olduğunu yazıb. Bu da yəhudilərin medianı ələ keçirmək üçün istifadə etdikləri üsullardan biridir. Həmçinin qəzetlərə kağız, kredit verən və maddi problemlərə görə hissələrini satışa çıxarmış bir çox qəzetlərin səhmlərini alan "İnternational Paper Company" adlı firma da yəhudilərə məxsusdur. Media

qrupları maliyyə problemləri ilə üzləşən kimi yəhudilər dərhal bu qrupun üstünə atılırlar.

Maraqlısı odur ki, bütün yəhudi jurnalistləri müharibə tərəfdarı olduğu halda, xristian jurnalistlər müharibə əleyhinədirlər. Konqresin yəhudi mənşəli üzvləri müharibənin tərəfdarı, xristian üzvləri isə əleyhinədirlər. Böyük şəhərlərdə yəhudi sərmayəsi ilə çıxan qəzetlər müharibəni qızışdırır, əyalət qəzetləri isə müharibəyə qarşı çıxırlar. Biz xristianlar I Dünya müharibəsindən sonra avropalıların bizə qarşı olan hörmətsizliyini unutmamışıq. Avropalı Müttəfiq Güclər deyirdilər ki, müharibəni biz yox, onlar udublar, bizim üçün döyüşüblər, odur ki, onların müharibə borclarını da biz ödəməliyik.

Müttəfiqlərimiz bizi qəddarcasına "sələmçi əmi" adlandırmış və onların 12.000.000.000 dollar məbləğindəki borclarını ödəməyimizi istəmişdilər. İngiltərənin bu hazırkı baş naziri Uinston Çörçill bəyan eləmişdi ki, Amerika I Dünya müharibəsinə qoşulmaqla müttəfiqlərə böyük zərər vurub, Amerika olmasaydı, müharibə iki il tez bitə bilərdi. Əgər elədirsə, indi də biz, yəni "sələmçi əmilər" müharibəyə qoşulmaq istəmirik; Amerika müharibəni və müharibənin məsuliyyətini istəmir. Avropalı müttəfiqlər istədikləri qədər müharibə edə və istədikləri vaxt sülh bağlaya bilərlər.

Çox təəssüf, deyəsən, yəhudilər radionun, əllərindəki medianın gücü sayəsində keçmişimizi unutduracaq və Avropanı xilas etmək üçün bizi müharibəyə cəlb edəcəklər. Halbuki Amerika xalqı həqiqəti öyrənsə, duyğularının idarə olunmasına imkan verməsə, ölkəmizdə bir nəfər də ingilis tərəfdarı tapılmaz. Əgər adlarını dəyişdirən yəhudi köşə yazarları əsl adlarını və niyyətlərini açıqlasalar, heç bir amerikalı onlara inanmaz.

Aşağıda adını, soyadını dəyişərək həyatımıza daxil olmuş bəzi kino ulduzları göstərilib:

Eddie Kantor (İsidor İsikoviç); Eduard G.Robinson (Emmanuel Qoldenberq); Pol Muni (Muni Ansfrend); Cek Benni (Con Kabelski); Ben Berni (Benjamin Anzeloviç); Con Qarfild (Yulius Qarfinkl); Rikardo Kortez (Cek Krantz); Corc Barns (Nathan Birbaum); Bela Lugosi (Bela Blasko); Ed Uinn (Ed Leopold); Nik Stuart (Nikolas Pratza); Bert Lahr (İrvinq Lahrheim); Corc Sidney (Sammi Qrinfild); Co Penner (Cozef Pinter); Reykel Torres (Paula Osterman); Fanni Brays (Fanni Bruk Arnşteyn Rosenberq); Sofi Taker (Sofi Abuza); Harri Qreen (Harri Blitzer); Harri Rixman (Henri Rixman); Ted Livays (Teodor Fridman); Kenet MacKenna (Leo Maylziner); İna Kleir (Fagen); Duqlas Fairbanks, Jr. (Ullman); Silvia Sidney (Jason); Al Jalson (Yoelson); Çarli Çaplin (Tutosteyn); Pauletti Quddard (Levi); Elayn Barri (Jacobs); Ezel Merman (Zinnerman); Sibil Ceyson (Jacobs); Luis Reyner; Bobbi Brayn; Jozef Şilkraut; Laynel Stander; Qreqori Ratoff; Tonni Martin; Cak Perl; Corc Cessel; İrvinq Payçeel; Ritz Brozers; Marks Brozers və başqaları.

Təbii ki, kino ulduzları köşə yazarları qədər vacib deyillər, ancaq onlar Amerika kinosunun bayağılaşmasına, yəhudi zarafatlarının tanınmasına və yəhudilərə qarşı rəğbətin artmağına xidmət edirlər. Amerika filmləri və radioları niyə müharibə tərəfdarıdır? Təbii ki, yəhudi sərmayəsinin əlində olduqlarına və onlar tərəfindən idarə edildiklərinə görə! Yəhudi gizli planı qan və gözyaşları bahasına reallaşdırmağı qarşıya məqsəd qoyub və bu plan bütün xristian idarələrin yox edilməsi niyyətini güdür. Əlbəttə, yəhudi protokollarında radio və kinematoqrafiyadan bəhs edilmir, çünki yəhudi sənədləri hələ onların olmadığı dövrdə qələmə alınıb. Ancaq insanların fikirlərinə

təsir edə biləcək bu iki sahə ortaya çıxan kimi yəhudilər onları da öz təsirləri altına alıblar. Bu təkcə Amerikada deyil, həm də dünyanın bütün vacib ölkələrində belədir. Görəsən, niyə? Bu, sadəcə, bir təsadüf deyil, yəhudilərin məqsədlərinə uyğun şəkildə baş verib. Kino və radio israrla, əsaslı şəkildə yəhudilərin niyyətinə uyğun istifadə olunur.

Yəhudi protokollarının mövcud olması bu sənəddə yazılanların doğru çıxması ilə sübut olunub. Yəhudi protokollarında da göstərildiyi kimi, onlar qızılı, birjaları və medianı idarə etməklə, siyasətçiləri yönləndirməklə, müharibələr yaradaraq dünya tarixini öz məqsədlərinə uyğun dəyişirlər.

Cinayət şəbəkəsi

"Ölüm hamı üçün labüddür. Məqsədlərimizə qarşı çıxanların ölümünü tezləşdirmək daha yaxşıdır. Masonlardan elə gizli istifadə etməliyik ki, qardaşlarımızdan başqa heç kim, yəni qurbanlarımız niyyətimizdən xəbər tutmasın. Qurbanlar onlara verilən edam cəzasının fərqinə varmayacaqlar, əksinə, elə biləcəklər ki, təbii səbəblərdən ölürlər. Bunu bildiyimiz halda, heç qardaşlarımız da məqsədlərimizə qarşı çıxmayacaqlar. Məqsədlərimizə qarşı çıxmamaları üçün masonların ürəyinin içinə qədər girmişik. Xristianları liberalizmə təşviq edərkən öz xalqımızı məqsədlərimizə uymağa inandırmalıyıq".

15-ci protokoldan

Öz dedikləri kimi, ola bilsin, masonluğun əsasını yəhudilər qoyub. Masonların istifadə etdiyi bir çox rəmzlər elə yəhudilərlə bağlıdır. Ancaq Amerika masonluğu Avropa qitəsindəki yəhudilərin ideallarına xidmət edən siyasi təşkilat deyil.

Amerikada fəaliyyət göstərən "Ahit övladlarının müstəqil təriqəti" (B'nai B'rith) Avropa qitəsindəki gizli yəhudi mason təşkilatının davamı olaraq yaranıb. Əgər yəhudilər Amerika mason təşkilatına rahat qoşula bilərsə, yeni təşkilata nə ehtiyac var idi?

"Ahit övladlarının müstəqil təriqəti" (B'nai B'rith) nədir?

"Ahit övladlarının müstəqil təriqəti" beynəlxalq məxfi mason təşlkilatıdır. Təşkilata çikaqolu Henri Monski rəhbərlik edir. Yəhudi yazıçısı Lüdviq Levişon 1848-ci ildə Nyu-Yorkda yaradılmış təşkilatı "Yəhudilərin dünya hökmranlığını təmsil edən təşkilat" adlandırır.

Təşkilatın məqsədləri nədir?

"Təşkilatın məqsədi "yəhudilərin əsas məqsədinə" çatmaqdır. Bu isə yəhudilərin xristianlar üzərində hökmranlığı deməkdir".

İllinoist yəhudi meri Henri Horner B'nai B'rithin jurnalının 26 aprel 1934-cü il tarixli nəşri haqqında "B'nai B'rithin məqsədləri ilə nazir Ruzveltin məqsədləri üst-üstə düşür!" demişdi.

Fransız inqilabı zamanı qadınları, uşaqları, kişiləri amansızlıqla öldürən İllüminati də bu təşkilatın bir qoludur. Rus çarları və digər ölkələrin hökmdarlarını öldürməklə məşhurlaşan Nihilistlərin də bu təşkilatla əlaqəsi var. Almaniyanın Fransadakı attaşesi Fon Ratsı qətlə yetirmiş və buna görə də yəhudilər tərəfindən qəhrəman elan edilən Herşeel Qrinzpanı Avropa qitəsinin mason təşkilatı tutmuşdu. Bütün dünyada yəhudilər qatil üçün pul yığıb, onu müdafiə eləməkdən ötrü ən güclü vəkillərdən ibarət komanda toplamışdılar.

Yəhudi fransız hökuməti bu qatili mühakimə etməmişdi, ancaq indiki hökumətin onu ittiham etməsi gözlənilir. Bu qatil qəzetlərə verdiyi müsahibələrdə Fransa uğrunda könüllü savaşmaq istədiyini bildirmişdi. Adolf Hitler alman

ataşesinin öldürülməsini irqçi sui-qəsd olaraq xarakterizə etmişdi və Almaniyadakı yəhudilərə 400.000.000 dollar məbləğində təzminat cəzası kəsmişdi.

Yəhudilər Rusiya dövlətini ələ keçirəndən sonra 3.000.000 xristian ziyalısını qətlə yetirmiş, 20.000.000-dan çox xristianı aclıqla tələf etmişdilər. Yəhudi Bela Kuhn (Aaron Cohn) macar hökumətinin başına keçəndən sonra ilk işi yuxarı pillələrdə oturan 20.000 xristianı öldürmək olmuşdu. Güman edilir ki, onun 133 günlük hakimiyyəti ərzində 700.000 macar öldürülüb.

Buna bənzər hallar Almaniyada da baş verib. Dövlətin yəhudilər tərəfindən idarə olunduğu müddətdə 4.000-5.000 xristian alman ziyalısı qətlə yetirilib. Bu cinayətlər yəhudi protokollarına, Talmud təliminə və kommunist məqsədlərinə tam uyğun gəlir. Talmudda yəhudilərə "Yəhudi olmayanların həyatları yəhudilərə məxsusdur" deyilir. Protokollarda isə ölümün labüd olduğu və yəhudi məqsədlərinə qarşı çıxanların vaxtsız ölümlərinin faydalı olduğu söylənilir.

Çox təəssüf ki, yəhudilər Hz. Musanın qayıdışını gözləmədən keçmişdə sitayiş etdikləri "Qızıl Dana" ilə birgə pulu da özlərinə tanrı seçmişdilər. Yəhudilər yaşadıqları ölkələrdə həmişə özlərini digər vətəndaşlardan daha üstün tuturlar, onları aldatmağı adətə çeviriblər. Müasir yəhudilər əcdadlarının əksər xüsusiyyətlərini götürüblər. Yəhudilərin mədəniyyəti yox səviyyəsindədir. Hər bir yəhudi son ana qədər eqoist, bədniyyət olaraq qalır.

Yuxarıda sadalanan və sadalanmayan cinayətləri sübut etmək çox çətindir; xüsusilə onlar "Qardaşlarımızdan başqa heç kimin xəbəri olmayacaq. Qurbanlar onlara verilən edam cəzasının fərqinə varmayacaqlar, əksinə, elə biləcəklər ki, təbii səbəblərdən ölürlər!" prinsipi ilə törədilibsə, nəsə isbat eləmək, demək olar ki, qeyri-mümkündür. Bu prinsip

sayəsində nazir Hardinq və Amerikadakı yəhudi nəzarəti əleyhinə tənqidləri ilə tanınan kor Minnesot senatoru Şallın ölüm səbəbləri açılmamış qaldı. Senator piyada yol gedərkən bir maşın tərəfindən vurulmuş və cinayəti törədənləri tapmaq mümkün olmamışdı. "Yeni iş" layihəsinin qatı tənqidçisi senator Bronson Catting isə təyyarə qəzasında dünyasını dəyişmişdi. Təyyarənin qəsdən qəzaya uğradıldığı fərziyyəsi ilə bağlı istintaq aparılmış, lakin heç bir nəticə əldə edilməmişdi. Hələ yəhudi təsirinin zəif olduğu dövrlərdə, yəni Amerika Vətəndaş müharibəsindən əvvəl 90 il ərzində Amerikanın heç bir nazirinə sui-qəsd olunmayıb. Vətəndaş müharibəsindən sonra 75 il ərzində isə 4 nazir qətlə yetirilib. Nazir Linkoln yəhudi Boots tərəfindən, nazir Qarfild mənşəyi məlum olmayan Ças Yulis Qoutau tərəfindən, nazir MacKenni yəhudi Leon Ksolqos tərəfindən qətlə yetirilib və ən son nazir Hardinq qəflətən şübhəli şəkildə dünyasını dəyişib. Vətəndaş müharibəsindən sonra yəhudilər Vudro Vilson və Franklin D.Ruzveltin seçki kampaniyalarını dəstəkləyiblər. Yəhudilər seçki yarışında Demokrat partiyasını təmsil edən üç namizəddən ikisinə böyük maddi yardım göstəriblər. Respublikaçılardan isə Hover və Kulicin başqa kimləri dəstəklədikləri məlum deyil. Bu dövrdə seçilən digər beş respublikaçı nazirdən üçü sui-qəsd qurbanı olub.

Bəlkə, bu ölümlərin heç biri o gizli təşkilatın əməlləri deyil, sadəcə, təsadüfdür, ancaq "yəhudilərin işini çətinləşdirən" senator Hoy Lonqun Luiziana Məclisində vurularaq öldürülməsində yəhudilərin əlinin olduğunu hamı bilir. Hoy Lonqun yaxın dostu Luiziana qubernatoru bu cinayəti araşdırarkən qəflətən "təbii səbəblərlə" dünyasını dəyişmişdi.

Senator Lonqun sağlığında yəhudilər tərəfindən idarə olunan federal hökumət Luiziana ştatına maddi yardım

ayırmaqdan imtina edirdi, lakin o öldükdən sonra pul kranları axıra qədər açıldı.

Hətta siyasi çevrələrdə bu səxavətli yardıma "Luiziananın ikinci dəfə alınması" adı verilmişdi. Lonqun ölümündən əvvəl xəzinə naziri Sol Veys və onun yaxın əhatəsi haqqında bir neçə cinayət işi açılmışdı. Amma sonra onların hamısı bağlanmışdı. Aydındır ki, kimlərsə bu insanları öz himayəsinə götürüb. Ancaq həddindən artıq rəngarəng həyat sürdüklərinə görə sonralar barələrində yenidən cinayət işi açılmış və hamısı həbs olunmuşdu.

Bu vaxta qədər mediada dəfələrlə yazılıb ki, Lonq cinayətinin səbəbi "daxili çəkişmələrdir".

Cinayətdən sonra bəzi səlahiyyətli şəxslər haqqında açılmış istintaqların bağlanması onun əvvəlcədən hazırlanmış ssenari olduğunu sübut edir.

Hoy Lonqu vuran yəhudi xəzinə naziri Sol Veysin qohumlarından biri idi. Henri Ford Amerika ictimaiyyətinin yəhudi oyununa gözlərini açan ilk vacib şəxsdir. Ford "beynəlxalq yəhudi" adlı üçcildlik layihəni dəstəkləyərək yəhudilərin Amerikanı idarə edən maddi gücü olduqlarını hər kəsə bəyan etmişdi. Həmçinin Henri Ford bir milyon tirajla çıxan "The Dearborn Independent" qəzetini nəşr etdirərək yəhudi oyunbazlığının üstünü açmağa çalışmışdı. Bu qəzet yəhudi Aaron Şapironun aqrar kooperativlərlə rüşvət əlaqələrini açıqlamışdı. Şapiro Henri Fordu ona böhtan atmaqda günahlandıraraq məhkəməyə vermiş və bir milyon dollar təzminat istəmişdi. Bu məhkəmədə onu Rotşild ailəsinin vəkilləri, yəhudi "Untermeyer&Marşal" hüquq kontorunun vəkilləri müdafiə etmişdi.

Henri bir gecə ofisdən evinə qayıdarkən maşını başqa bir maşınla toqquşmuş və o, ağır yaralanmışdı.

Qəzadan bir müddət sonra Ford hansı yollasa yəhudilərlə razılaşaraq "The Dearborn Independent" qəzetini

bağlamışdı. Şapiro da şikayətini geri götürmüş, medianın Forda qarşı apardığı kampaniya səngimiş, hətta o, tariflənməyə də başlanmışdı. Fordun maşınını vuran şəxs isə heç vaxt tapılmamışdı.

Əgər Ford həmin qəzada həlak olsaydı, senatorlar Şall və Cattinqtək "maşın qəzasında həyatını itirmiş" kimi qələmə veriləcəkdi. Henri Fordun yəhudilərlə hansı şərtlərlə razılaşdığı məlum deyil, ancaq o bu yolla həyatını sığortalamışdı.

Ondan bir müddət əvvəl Minnesota senatoru Lundin və senator Cattinq oxşar şəkildə, yəni təyyarə qəzasında həlak olmuşdular. Hər iki hadisədə təyyarə havaya qalxandan bir qədər sonra mühərrikdə problem yaranmış və təyyarələr qəzaya uğramışdı.

Təbii ki, təyyarədə başqa sərnişinlər də olub, lakin onlara qarşı sui-qəsd ehtimalı yoxdur. Bu cinayətlər mediada "adi təyyarə qəzaları" kimi öz əksini tapmışdı. Qəzalardan heç kim sağ çıxmadığına görə əslində nə baş verdiyini heç vaxt bilməyəcəyik. Ancaq bunlar "adi" qəzalar deyildi, çünki Amerika hava nəqliyyatı tarixində hələ başqa təyyarə qəzaları baş verməyib.

I Dünya müharibəsi

"Xristianların qürurlu və axmaq olmalarından istifadə edib, onları müharibəyə sövq etməliyik. Onlar bir-birlərini öldürərək bizə yer açacaqlar".

Ravvin Reyxornun dəfn mərasimindəki nitqindən

Kayzer Vilhelm zahiri dəbdəbə düşkünü, xalqla əlaqələrə dəyər verən bir adam idi. O özünü avtoritet hesab etsə də, VI Corc kimi marionet idi.

Yəhudilər Almaniyanı idarə etdikləri dövrdə Kayzeri xəyal görməyə vadar elədilər. Almaniya hökuməti başdan-ayağa yəhudi idi. Rotşild nəslindən olan Betman Holveq Şansöyle hökumətin məsləhətçisi, Volter Ratnau maliyyə naziri, Feliks Varburq isə gizli xidmətin başçısı idi. Onlardan başqa, beş yəhudi nazir də var idi. 1914-cü ildə Avropanın paytaxt şəhərlərində yəhudilər hələ 1844-cü ildə Disraelin "Sidoniası" (Rotşild) Avropanı gəzəndə gördüyündən daha güclü idilər. Həmin vaxt "Sidonia" müharibə haqqında aşağıdakı qənaətə gəlmişdi:

"Almaniyada hazırlanan böyük inqilabın altında yəhudilərin imzası var. Çünki bu ölkədəki bütün yuxarı vəzifələr yəhudilərin əlindədir". Yəhudilər təkcə inqilab yox, həm də dünya müharibəsinə hazırlaşırdılar. Ers-hersoq Ferdinand və arvadına qarşı təşkil olunan sui-qəsd bəhanə olsa da, əsas səbəb deyildi. Onsuz da onlar tezliklə unuduldular. Müharibənin əsl səbəbi yəhudilərin acgözlüyü idi. Müharibə planı çoxdan cızılmışdı, ancaq yəhudilər axmaq adlandırdıqları xristianların zəif anını gözləyirdilər. İnsanlar öz əməllərinə görə məsuliyyət daşıyırlar. Bizim mədəniyyətimizdə səbəb nəticəyə görə dəyərləndirilir. Müharibənin nəticəsi Millətlər Təşkilatının qurulması, bütün dünyada "Qızıl standartları"nın qəbulu və yəhudilər üçün Fələstin yolunun açılması oldu. Almaniya müharibədə qalib gəlsəydi belə, heç şey dəyişməyəcəkdi. O zaman sülh müqaviləsini Almaniyadakı yəhudi nazirlər yazacaqdı. I Dünya müharibəsinin "məqsədi" yuxarıda göstərilən üç nəticə idi.

Bütün baş verənlər təsadüf deyildi və çoxdan planlaşdırılmışdı. Hamısı yəhudilər arasında əsrlərlə davam edən yuxarı irq olma xülyalarının, təzyiqlərin, tələlərin, nifrətin nəticəsi idi. Müharibənin səbəbkarları bütün Avropa ölkələrinin I Dünya müharibəsi tələsinə düşəcəyini təxmin

edirdi. Hətta əmin idilər ki, Amerika da müharibəyə qoşulacaq.

Onlar üçün kimin qalib olacağı vacib deyildi. Bir şeyi dəqiq bilirdilər: sülh müqaviləsini onlar hazırlayacaqlar və bütün qənimətləri ələ keçirəcəklər.

Almaniya I Dünya müharibəsində Rusiyanı müttəfiqlərindən ayırmağı planlaşdırmışdı və yəhudilərin sayəsində bunu bacardı. Almaniyanın yəhudi nazirləri Lenini və yoldaşlarını Moskvaya gedən qatar və səbəblə təmin elədi. Yəhudi bankirləri inqilabı maliyyələşdirdi. İnqilabı maliyyələşdirənlərin arasında "Federal Reserve" banklarının müdiri Pol Varburq və Rotşildlərə məxsus "Kuhn, Loeb&Co" firması da var idi.

Bu şəxs də, firma da indi heç nəyi boynuna almır. Bu, yəhudilərin tipik xasiyyətidir: "İttihamları qəbul etmir və qarşı tərəfə meydan oxuyurlar". Rahib Coulin Pol Varburq və "Kuhn, Loeb&Co" haqqındakı iddialarını radio proqramlarından birində dilə gətirmiş və firmanı məhkəməyə vermişdi. "Rahib Coulinin ittihamlarına cavab" kitabında bütün iddialar dəqiqliyi ilə sübut olunmuşdu. Bu kitabda hətta yəhudilərin Rusiyada çarı devirməklə kifayətlənməyib, çarı və ailəsini öldürdüyü də isbatlanıb.

İnqilabın 25 liderindən yalnız Lenin yəhudi deyildi, ancaq onun da anası və arvadı yəhudi olub. Amerika rəsmi hesabatlarının ikinci hissəsində rus liderlərinin əsl adları açıqlanıb. Aşağıdakı cədvəldə onlarla tanış ola bilərsiniz:

Saxta ad	Əsl ad
Lenin Ulyanov	(Ulianoff)
Trotski	(Trotzky) Bronstein
Steklov	Nakhames
Martov	Zederbaum

Zinovyev	Apfelbaum
Kamenev	Rosenfeld
Dan Qureviç	(Yurevisch)
Qanetski	Furstenberg
Parvus	Helpfand
Uritski	Padomilsky
Larin	Lurge
Bohrin	Nathansohn
Martınov	Zibar
Boqdanov	Zilberstein
Qarin	Garfeld
Suxanov	Gimel
Kermel	Goldmann
Saqretski	Krochmann
Kazanova	Goldenbach
Solutzeff	Bleichmann
Piatnitski	Zivin
Axelrod	Orthodox
Qlazunov	Sehultze
Zureseyn	Veinstein
Lapinski	Loevensohn

Gördüyünüz kimi, yəhudilər ingiliscə adları götürüb bizi aldatdıqları kimi rusları da rus adı qəbul edərək aldadıblar. Yəhudi rus inqilabı 1917-ci ildə biz Rusiya ilə eyni cəbhədə döyüşəndə baş verdi.

Pol Vorburq, Yakob Şif və "Kuhn, Loeb&Company" firması digər rəhbərləri Amerika vətəndaşlığını qəbul etmişdilər və vətənə xəyanətdə ittiham olunmalıdırlar. Onların məhkəmə qarşısına çıxmamaqlarının yeganə səbəbi odur ki, Amerika hökuməti onları qoruyur. Əksinə, nazir

Vilsonun israrı ilə Fələstin torpaqları da yəhudilərə verilmişdi:

• Dünya müharibəsində bizə xəyanət edildiyini öyrənənə qədər 22 il keçdi. Şimal Dakota senatoru Cerald P. Nye sayəsində Balfur-Lansinq yazışmasından xəbər tutduq. Bu yazışmalardan bəlli oldu ki, nazir Vilson hələ "Lusitania" gəmisi batırılmazdan əvvəl müttəfiqlərə söz verib ki, Amerika müharibəyə qoşulacaq. Yenə də biz nə üçün müharibəyə qoşulduğumuzu anlamırdıq. Əvvəllər muharibəyə qoşulmağa etiraz edən nazir Vilson fikrini niyə dəyişmişdi? Senat Nye bunun səbəbini tapmışdı. O vaxta qədər biz – amerikan xalqı elə bilirdik ki, "Lusitania" adlı gəmimiz batırıldığına görə müharibəyə qoşulmuşuq. Halbuki Balfour-Lansing yazışmalarından əsl səbəbin tamamilə başqa olduğu ortaya çıxdı. "Lusitania"nın batırılması, konqresin və xalqın dəstəyini almaq üçün hazırlanmış plan idi.

1916-cı ildə ikinci dəfə nazir seçilməzdən əvvəl Vilsonun xalqını müharibədən uzaq tutduğu həqiqətdir. Əks halda ikinci dəfə nazir seçilə bilməzdi. Bəs niyə o, seçkilərdən sonra fikrini dəyişdi, ingilislərlə müqavilə bağladı, müttəfiqlərin köməyinə tələsdi?

Bu sualın cavabı belədir: yəhudilər və Fələstin. Nazir Vilson 50.000 gəncin ölümünə, 200.000 gəncin şikəst qalmasına səbəb olmuş, hətta amerikan sərvətinin 50.000.000.000 dollarını, yəhudilərin Fələstin deyilən faydasız, quraq torpaqlara köçürülməsinə sərf eləmişdi. Fələstin torpaqları hektar hesabı alınsa, heç bir milyard dollara dəyməz. Ən pisi də odur ki, nazir Vilson bütün bunları həmişə yanımızda olan, bizimlə birgə mübarizə aparan ərəb dostlarımızı arxadan vuraraq edib.

Senator Nyi, 25 aprel 1939-cu il tarixli nitqində deyir: (76-cı konqres, nömrə 84, No82, səhifə 6597-6604)

"Bir müddətdir ki, "Yeni müharibə" adlı əsərlər yayımlanmağa başlanıb. Bu əsərlərin bir cildi "Yeni müharibədə təbliğat" adlanır. Cildin müəllifi U. Sidney Rogersondur. Bu adamın tərcümeyi-halını və əlaqələrinin kökünü tapa bilmədim, amma bu layihənin baş redaktoru, bütün dünyada İngiltərə üzrə mütəxəssis kimi tanınan kapitan Liddl Hartdır. O həm "London Times"ın köşə yazarı, həm də Avropada məşhur hərbi mütəxəssisdir".

Aşağıdakılar həmin əsərlərdən götürülüb:

"Uzun müddət idi ki, Amerikanın müharibədə kimə müttəfiqlik edəcəyi sual altında idi, amma apardığımız təbliğat sayəsində (ingilis təbliğatı) Amerika artıq bizim tərəfimizdədir... Üstəlik yəhudi məsələsi də var. Dünyadakı 15.000.000 yəhudidən, ən azı, 5.000.000-nu Amerikada yaşayır. Hazırda Nyu-York sakinlərinin 25%-i yəhudilərdən ibarətdir. Onlara Fələstində müstəqil dövlət söz verərək, Dünya müharibəsində səslərini satın almışıq. Ludendorfun başçılığı ilə hazırlanan bu təbliğat təkcə Amerikadakı deyil, həmçinin Almaniyadakı yəhudiləri də öz tərəfimizə çəkməyə kömək etdi".

Amerikadakı yəhudiləri nə ilə satın alıblar? Onlara Fələstində müstəqil dövlət söz veriblər. Məhz onların səslərinin köməyilə yəhudi mediasına və nazir senator Vilsona təsir edə bildilər. Bunlar, sadəcə, mənim sözlərim və ya iddialarım deyil, bu sözlər İngiltərə üzrə məşhur mütəxəssisin ingilislərin lehinə apardığı təbliğatdan götürülüb.

O, sözünə belə davam edir:

"Daha amerikalılaraəvvəlki üsullarla yaxınlaşmaq olmaz. Yeni müharibə üçün yeni üsullar fikirləşmək lazımdır. Amerikalılar saf, tez aldanan və həssas insanlardır. Hazırda İngiltərə Amerikaya olan borcunu ödəmədiyinə görə amerikalılar ingilislərə düşmən kəsilsələr də, mü-

nasib bir üsulla onları öz tərəfimizə çəkə bilərik. Amerikanı müharibəyə qoşulmağa razı salmaq, demək olar ki, qeyri-mümkündür. Bundan ötrü Amerika daha ciddi təhlükə ilə üzləşməli, vətəndaşları evlərində qorxu içində yaşamalı və təbliğat davam etdirilməlidir. Yalnız bu halda Amerika dövləti silaha əl atar... Yaponiyanın işə qarışması işimizi asanlaşdırar. Yaxşı ki, Amerikada təbliğat üçün uyğun zəmin var. Həmişəki kimi demokratik üsullardan istifadə edəcəyimizə görə səmimi olmağımız bir problem yaratmaz. Demokratiyaya olan inamımızı vurğulamalı və demokratik dövlətlərə sığınmalıyıq. Həmçinin Fələstində torpaq söz verərək, yaxud yəhudi əleyhdarlarına qarşı təbliğat apararaq, yəhudilər kimi vacib azlıqların dəstəyini qazana bilərik. Katolikləri də eyni şəkildə tərəfimizə çəkə bilərik... Kinematoqrafiyada amerikalı prodüserlərin Almaniya, Yaponiya, İtaliyaya qarşı qərəzli münasibəti İngiltərənin xeyrinədir".

Yəni plan yəhudi azlıqlarını, katolikləri, yəhudi mediasını, yəhudi kinoindustriyasını, yəhudi nazirlərini və hökumətini bir yerə toplamaqdan ibarətdir. Lakin protestant amerikalı müharibələrdən yorulub, onu quru sözlə müharibəyə cəlb etmək mümkün deyil. Onlardan ötrü "Yaponiya təhlükəsi" planlaşdırılıb. İngilis hökuməti bu təbliğat üsulunu mənimsəyə, Yaponiyanı Amerikaya qarşı qoya və bu yolla Amerikanı öz tərəfinə çəkə bilər.

Amerika prezidenti donanmanı Sakit okeana göndərib. Bu donanma Yaponiya ilə döyüşməyəcəksə, niyə ordadır? Yaponlar Amerika donanmasındakı gəmilərdən birinə torpedo atsalar kifayətdir, gerisini yəhudi mediası, radioları, kinosu həll edəcək. Yəhudi admiral Tossiq konqresin araşdırma komitəsinə "Yaponiya ilə müharibə labüddür!" demişdi.

Hətta bəlkə bu yəhudi müharibə tacirləri Amerika gəmilərinə torpedanı özləri atacaqlar, sonra da media, radio, kino vasitəsi ilə Yaponiyanı günahkar çıxaracaqlar. Nəticə yenə də eyni olacaq – biz əvvəlcə vuruşub, sonra məsələni araşdıracağıq.

Həqiqəti yenə də iyirmi ildən sonra öyrənəcəyik.

İngilislər bildirirlər ki, protestant amerikalılara klassik demokratik üsullarla yaxınlaşacaqlar, onlara, demokratiyaya və demokratik dövlətə inandıqlarını deyəcəklər. Cəhənnəm olsun belə demokratiya!

İngilis imperiyasını bir kral və yəhudilərdən ibarət krallıq şurası, atadan oğula keçən Lordlar palatası və silahlı qüvvələr idarə edir. Fransa imperiyası dünyada üçüncü böyük güc olub, Rotşildin başçılıq etdiyi hökumət tərəfindən idarə olunur. Yəhudilər ingilis Aşağı palatasını işçi partiyası sayəsində, Lordlar palatasını isə pulla aldıqları yerlər və əsilzadələrlə nikah sayəsində idarə edirlər. Əvvəllər kralın cəsur döyüşçülərə və mülkədarlara hədiyyə etdiyi torpaqlar artıq kral ailəsinə qazanc gətirsin deyə satılır. Alıcılar da əsasən varlı yəhudilərdir. İngilis hökuməti Çörçil, Eden, Kuper kimi yəhudi tərəfdaşları və Hitlerin düşməni olan şəxslərdən ibarətdir.

Amerika demokratiya ilə idarə oluna bilməz, heç vaxt belə olmadı, Allah qoysa, heç vaxt da olmayacaq. Amerikada "səlahiyyətlərin bölünməsi" konstitusiya ilə müəyyən olunub. Müəllif almanlar və ingilislərin I Dünya müharibəsindən əvvəl Amerikada apardıqları təbliğatın artıq təsir etməyəcəyini desə də, bu dəfə təbliğatı yəhudilər tərəfindən idarə olunan media və kinematoqrafiya həyata keçirir. Bütün radioların, kinostudiyaların, qəzetlərin bağlanması lazım gəlsə belə, Amerikada bu təbliğata son qoyulmalıdır.

Senator Nyi kitab haqqında belə deyir:
"Belə başa düşdüm ki, yeni müharibəyə hazırlıqdan bəhs edən "Təbliğat" adlı kitab keçən payız dərc olunub. Bir neçə gün əvvəl bu kitabı Senatın kitabxanasından götürdüm. İndi yanımda deyil. Mənə dedilər ki, bu, kitabın Amerikadakı yeganə nüsxəsidir. Lazım olsa, yenə də kitabxanadan götürə bilərəm, ancaq bu kitab çox çətin tapılır və bütün senatorlar onu mütləq oxumalıdırlar".

Bu kitab ingilis hökumətinin yarırəsmi nəşridir. İngiltərənin yəhudi mənşəli Müdafiə naziri Hore-Belişa, ya da başqa yəhudi liderlərin əmri ilə kitabın nəşri dayandırılıb, surətləri məhv edilib. Yəhudilər protokollar, Pinkneyin xatirələri və yuxarıda adını çəkdiyim Amerika rəsmi idarələrinin qeydləri ilə də eyni cür rəftar ediblər.

Millətlər Təşkilatı

"Qoyimi məcbur eləməliyik ki, dünyanın bütün dövlətlərini, güclərini bizim quracağımız super gücə təhvil versin. Bugünkü hökumətlərin yerində dünya dövlətlərindən təşkil olunan virtual Super Hökumətin yaranmasını dəstəkləməliyik".

5-ci protokoldan

Dünya müharibəsi başa çatandan sonra Rotşild ailəsi və təmsilçiləri müharibədən qalan xarabalıqları ələ keçirmək üçün işə başladılar. Bütün kabinetin etirazına baxmayaraq, prezident Vilsonun məsləhətçisi yəhudi Bernard Barux onu Fransadakı Sülh Konfransında iştirak etməyə razı saldı. "Müdrik" Barux müharibə vaxtı "Silah Sənayesi Komissiyası"na başçılıq edirdi və bütün alış-satışlardan pay alırdı.

Ağ evdə on prezidentə müşavirlik etmiş İk Huver öz xatirələrində belə yazır: "Bu gün prezident və həyat yoldaşı xanım Vilsonla birlikdə cənab Baruxun şəhər kənarında kirayə qaldığı evə şam yeməyinə getmişdik. Hərəmiz bir tərəfdə oturduq. Əslində bir-birimizə baxmaqdan bezmişdik. Şam yeməyi zamanı hamımızın bir-birimizdən bezdiyimizi dilimə gətirəndə masada güclü qəhqəhə qopdu. (Saturday Evening Post, 7 iyul, 1934)

Bu yaramaz yəhudi niyə şəhər kənarında ev kirayələmişdi? Ya da Millətlər Təşkilatının yaranmasına səbəb olan sülh danışıqları gedəndə niyə Versal sarayının yanında az qala düşərgə qurmuşdu? Bu adamın Millətlər Təşkilatı ilə nə əlaqəsi ola bilərdi? Prezident Vudro Vilsonun Amerikanı, Loyd Corcun İngiltərəni, Georges Klemenkaunun Fransanı təmsil etdiyi danışıqlarda sülh müqaviləsinin şərtləri və Millətlər Təşkilatının prinsipləri qəbul olunmuşdu. Amma arxa planda çalışan "Sion qanının böyük despotu" yəhudi sərmayəsi və yəhudi irqinin səyləri dururdu. Məlumdur ki, prezident Vilsonun məsləhətçisi Barux həmin vaxt da, sonralar da Rotşildlərin Amerikadakı siyasi məsləhətçisi idi. İngiltərə baş naziri Devid Loyd Corcun məsləhətçisi, Kral Şurasının üzvü olan ser Filip A.G.D. Sasson da Mayer Amşel Rotşildin nəslindəndir. Bu şəxs sülh danışıqları gedən zaman Loyd Corcun şəxsi katibi qismində hətta təkbətək görüşlərdə də iştirak edirdi. Fransa prezidenti Klemnsaunun yanında eyni vəzifəni Jerobim Rotşild (Mandel) yerinə yetirirdi. Barux, prezident Vilsonun yaxın dostu və məsləhətçisi idi. "Time" jurnalı Corcs Mandeli (Jerobim Rotşild) Klemensaunun "sağ qolu" adlandırıb. Jurnalda belə deyilir: "Prezident Reynald, koloniyalar naziri, 54 yaşlı enerjili Corcs Mandeli Daxili İşlər Nazirliyi kimi vacib bir

vəzifəyə təyin edib. Bu vəzifə Klemensist Mandel üçün qətiyyən çətin deyil, çünki o, müharibə zamanı ölkənin daxili işlərini idarə edib və xalqın əhval-ruhiyyəsini yüksək səviyyədə saxlayıb. Jerobim Rotşild adı ilə doğulan Mandelə "Fransanın Disraeli" deyilir. Siyasətçilər ölkəsi Fransada çox uğurlu siyasətçi olan Mandel əvvəllər Poçt və Koloniyalar nazirliklərində işləyib". Məncə, artıq I Dünya müharibəsindəki xəyanətləri, başdan-ayağa cinayət olan sülh müqavilələrini daha yaxşı anlaya bilərik.

Dünya müharibəsində almanları arxadan vuran prezident Vilson deyildi. Yalan vədlərlə ərəbləri müharibəyə cəlb edən, sonra da tək qoyan Loyd Corc deyildi. Bu xəyanətlərin arxasında Jerobim Rotşild, ser Filip Sasson və Bernard Barux dayanmışdı. Vilson, Loyd Corc və Klemensau yalnız onlara müqavimət göstərmədiklərinə, şərə qulluq etdiklərinə görə məsuliyyət daşıyırlar.

Rotşild ailəsinin maddi gücünü təmsil edən bu üç yəhudi həmin sülh müqaviləsinin əsas şərtlərini hazırlayıb, Beynəlxalq İşçi Qrupunu təşkil edib, Təzminat komissiyasının infrastrukturunu yaradıb, Brüsseldə maliyyə konfransı keçirib, Fələstini yəhudilərə verib, Millətlər Təşkilatını və Dünya Ədalət Məhkəməsini qurub. Amerika Birləşmiş Ştatları Millətlər Təşkilatına qoşulmadı və bu, bütün dünyada tək hökumətli dövlətin qurulmasının qarşısını alan yeganə şey oldu. Yəhudilər prezident Vilsonun 14 maddəlik prinsiplərini yararsız hala saldılar, onun Almaniyanı təslim olmağa vadar edən sözündən dönməyinə səbəb oldular. Əgər prezident Vilsonun prinsipləri və sözləri yerinə yetirilsəydi, II Dünya müharibəsi olmayacaqdı. Bəlkə, biz Millətlər Təşkilatına girsəydik, yenə müharibə olmayacaqdı, çünki o zaman artıq bütün dünya "despot kralın" dəmir yum-

ruğu altında əzilmiş olacaqdı. Yəhudilər o vaxtdan bəri II Dünya müharibəsinin toxumunu əkməyə başlamışdılar. Fransa torpaqlarının İngiltərəyə verilməsinə razı olmayıb, almanlara təslim olmaq qərarına gələndə Reynald kabinetinin üzvü Jerobim Rotşild (Mandel) Reynald ilə birlikdə İngiltərəyə qaçdı. Qəzetlərdən oxuduğumuz qədərilə, fransız xalqı artıq müharibə tacirlərinin qurbanı olduğunu başa düşüb. Xatırladaq ki, prezident Vilson Avropa səfərindən qayıtdıqdan sonra bütün Amerikanı gəzərək xalqa Millətlər Təşkilatına qatılmağın faydalarından danışmağa başlamışdı. Odur ki, prezidentin səfər zamanı xəstələnib və çıxışlarını yarımçıq qoymağı bizə Allahın hədiyyəsidir. "Millətlər Təşkilatı" tələsinin pozulmasında senatorlar Bora, Jonson, Lodg və Ridin də böyük xidmətləri olub. Senatda hələ də Bora, Jonson və Hoy Lonq kimi millətçilərin olması, bütün təzyiqlərə rəğmən, Huver və Ruzvelt hökumətinin Dünya Ədalət Məhkəməsini qəbul etməmələri qürurverici haldır.

Millətlər Təşkilatı yaratmaq ideyasının müəllifi prezident Vilson deyil. Bu təşəbbüsün kimə məxsus olduğu bilinmir, ancaq yəhudilər özlərini bu fikrin atası adlandırırlar. Millətlər Təşkilatının yəhudilərin icadı olduğuna şübhə etmirəm, çünki onların bütün hiylələri burda öz əksini tapıb. İlk baxışda bütün dövlətlərin üzv olacağı və gələcəkdə baş verəcək müharibələrin qarşısını almalı olan bu təşkilatın əsas məqsədi bütün dünya ölkələrini öz hakimiyyəti altında saxlayacaq "Super Dünya Dövləti" qurmaqdı. Amerika Konstitusiyası heç bir hökumətinə belə bir şeyi qəbul etmək hüququ vermir. Buna baxmayaraq, ABŞ Konstitusiyası nə prezident Vilsonun, nə də yəhudi "müdriklərin" fikirlərini dəyişdirə bilmədi. "London Daily Mail" Millətlər Təşkilatını "tarix boyunca səhnəyə qoyu-

lan ən böyük saxtakarlıq" adlandırıb. Həmin bu Millətlər Təşkilatı indi bütün işçilərini qovub və yelkənlərini endirib.

Sülh konfransı isveçli iqtisadçı Qustav Kasseli məsləhətçi götürmüşdü. Kassel bu vəzifədə yazdığı iki memorandumda göstərmişdi ki, dünya dövlətlərinin borclarını ödəyə bilməsi üçün yüksək maaş və qiymətlər dəstəklənməli, pul dəyərdən salınmalıdır. Həmçinin Qustav Kassel beynəlxalq qızıl standartlarının yaradılmasının qeyri-mümkün olduğunu, bunun ölkələri müflis edəcəyini və nəticədə müharibəyə səbəb olacağını demişdi. Brüsseldə keçirilən Maliyyə Konfransı üçün hazırlanmış bu memoranduma məhəl qoyulmamış, qızıl standardlarına, az maaş və ucuz qiymətlərə geri dönmək qərarı verilmişdi. Sonralar professor Kasselin hesabatlarda yazdığı kəhanətlər eynilə reallaşdı. Brüssel Maliyyə Konfransındakı təcrübəli maliyyə mütəxəssisləri nə etdiklərini çox yaxşı bilirdilər və bilə-bilə dünyanı müharibəyə sürükləyən qərarlar verdilər.

Almaniya ilə sülh müqaviləsi bağlamaq bəhanəsi ilə keçirilən konfransda Fələstin yəhudilərə verildi və ingilis mandatına salındı. Həmin gündən etibarən yəhudilərlə ərəblər arasındakı ixtilaf o qədər böyüdü ki, axırda İngiltərə hökuməti Fələstini yəhudilər və ərəblər arasında bölməyə, bölgədəki mandat idarəçiliyini onlara verməyə məcbur oldu. Ərəblər Fələstinin onlara məxsus olduğunu deyirdilər. Hələ əraziyə tam yerləşməyən yəhudilər isə bütün Fələstinə sahib olmaq istəyirdilər. Son iyirmi iki il ərzində Fələstinə 500.000 yəhudi yerləşdirilib, onların əksəriyyəti sonradan ABŞ-a köçüb. Bu gün ABŞ yəhudilərin Fələstinidir. Yəhudilər Amerikada fermer, ya da əsnaf olmaq istəməzlər; onların gözləri ticarətdə, pul bazarındadır. Yəhudilərə görə, ağır işlər "goyim"lərindir.

Nə sülh danışıqlarının, nə də I Dünya müharibəsinin məqsədləri arasında yəhudi dövlətinin yaradılması yox idi. Ərəblər I Dünya müharibəsində müttəfiqlərə güvənərək türklərə qarşı döyüşmüşdülər. Odur ki, indi yəhudi "müdrikləri" tərfindən aldadılmış Loyd Corc, Vudro Vilson və Corcs Klemensaunun ərəblərə etdikləri çox böyük xəyanətdir. Məsələni tezbazar həll etmək əvəzinə ingilislər Fələstin torpaqlarını ərəblərdən satın alıb, yəhudiləri o torpaqlara onların icazəsilə yerləşdirsəydilər, dünyaya Brüssel Maliyyə Konfransından, Beynəlxalq İşçi Qurumundan, Millətlər Təşkilatından daha çox xeyir verə bilərdilər. I Dünya müharibəsində müttəfiqlər ərəbləri türklərə qarşı ayağa qalxmağa təşviq etmişdi, onlar öz torpaqları uğrunda vuruşmuşdular. Həmin vaxt ərəblərə söz verilmişdi ki, Balfur deklarasiyası ləğv olunacaq və onlar müstəqil dövlətlərini quracaqlar. Daha sonra yəhudilərə də eyni vədin verildiyini nəzərə alsaq, Fələstin "iki dəfə bağışlanmış" torpaqdır. Çox təəssüf ki, müttəfiqləri köməksiz ərəbləri arxadan vurdular. Halbuki yəhudilər varlı xalqdır, bu torpaqları ərəblərdən razılıqla satın almalı idilər. Min beş yüz il əvvəl əcdadları orda yaşayıb, bu torpaqların yəhudilərə məxsus olduğu iddiası qəbulolunmazdır. Əksər yəhudilərin o bölgə ilə heç bir mənəvi bağlılığı yoxdur. Ümumiyyətlə, yəhudilik mənəviyyatsızlıq deməkdir. Onlar üçün yalnız ticarət və pul əhəmiyyətlidir.

Əslində yəhudilərə verilən Fələstin torpaqları, işçilərin maaşlarını tənzimləyən Beynəlxalq İşçi Qurumu, yaxud Millətlər Təşkilatı I Dünya müharibəsindən sonra aparılan sülh danışıqlarının mövzusu deyildi, amma sülh danışıqları getdiyi müddətdə yəhudilər tərəfindən şərtlərə əlavə olundu.

Qızıl

"Qızıl sayəsində ən üsyankar ruhlar belə satın alına, bütün pul dəyərləri tənzimlənə, ölkələrin borcları dəyişdirilə bilər. Beləcə, bütün dövlətlər mərhəmətimizə möhtac olarlar".

Baş ravvin Reyxornun nitqindən

" Qızıl standartı bu qaydanı qəbul edən bütün ölkələrin iqtisadiyyatını məhv edib, çünki pulun tələbini qarşılayacaq miqdarda qızıl yoxdur və olanını da biz toplayırıq".

20-ci protokoldan

Rotşild sərvətinin təməlində monopoliya siyasəti dayanır. Ailə heç kimlə rəqabətə girmir, fəaliyyət göstərdiyi bütün sahələrdə qayda-qanunları özü qoyur. Başlanğıcda ailənin əsas işi müxtəlif dövlətlərə kredit verməkdən ibarət idi, onlar bu işdən pulla yanaşı, siyasi güc də qazanmışdılar. Siyasi gücləri və sərvətləri artdıqca Rotşild ailəsi biznesini və iş sahələrini genişləndirdi. Əvvəllər dövlətlərə kredit verilməsi məsələsində rəqabətlə üzləşən, istədiyi faizi həmişə ala bilməyən ailə qısa zaman içində bütün rəqiblərini əzərək yox etdi. Rotşildlərin rəqibləri arasında İngiltərə hökumətini maliyyələşdirmək məqsədilə 1694-cü ildə qurulmuş "Bank of England" də vardı. İngilis hökuməti bu banka London şəhəri və şəhərin ətrafında 65 mil radiusda pul kəsmək ixtiyarı vermişdi. Bu iş üçün banka 1.200. 000 funt avans ayrılmışdı. Həmçinin bank İngiltərə hökumətinin işlərini görmək üçün ildə 100.000 funt alır və gəliri, əmlakı vergidən azaddır.

Adam Smit "Bank of England" haqqında aşağıdakıları deyib:

"Bu qurum adi bank deyil, həm də İngiltərənin mühərrikidir. Dövlətin verməli olduğu borc faizləri bu qurum

tərəfindən ödənilir, xəzinə sənədləri bu qurum vasitəsi ilə alınır və satılır. Bank illik əmlak və içki vergilərini İngiltərə dövlətinə avans şəklində ödəyir. Çünki bu vergilərin toplanması üçün uzun illər lazımdır".

Bankın yuxarıda sadalanan funksiyaları Rotşildləri iştahalandırır və ailə onu ələ keçirir. Ailənin əsas qanunu məxfilik olduğuna görə Rotşildlərin bankı nə vaxt ələ keçirdikləri dəqiq məlum deyil, amma bu, təxminən, 1830-cu illərə, Nathanın dövrünə təsadüf edir. Nathan Rotşild bankın bazardakı bütün veksellərini ələ keçirmiş, qurumun bütün qaynaqları tükənənə qədər onlardan istifadə etmişdi. Elə o vaxtdan "Bank of England" Rotşild ailəsinin ən vacib sərmayələrindən birinə çevrilib. Bankın əsas müqaviləsi 1694-1844-cü illər arasında səkkiz dəfə dəyişdirilib və axırda "Peel dəyişikliyi" edilib. Bu qayda hələ də qüvvədədir. "Peel dəyişikliyi"nə görə, bank yaradılarkən İngiltərə dövlətindən alınan 1.200.000 funtluq borc heç vaxt geri ödənilməyəcək, üstəlik, bu məbləğ xüsusi əməliyyatla 1844-cü ildə 11.015.000 funta çatdırılmışdı. "Peel dəyişikliyi""Bank of England"'in aktivlərini nəzərə alaraq, 15 milyon funta qədər pul kəsməyinə icazə verir. Bu məbləğdən yuxarı pul kəsilərsə, kəsilən hər pula görə qızıl ödənilməlidir.

"Peel dəyişikliyi" həmçinin pulkəsmə hüququ olan digər bankların da dövriyyədəki banknotları eyni prinsiplə artırmalı olduğunu, əsas müqavilələrin müddəti bitəndən sonra bu hüququn "Bank of England"-ə keçdiyini nəzərdə tutur. Tarixə "Peel Dəyişikliyi" adı ilə düşmüş bu yeniliyin nəticələri çox ciddi oldu:

(1) Bu dəyişiklik gümüş pulun təkcə İngiltərədə yox, bütün dünyada dövriyyədən çıxmasına səbəb oldu.

(2) "Bank of England", Britaniya imperiyasında "pul istehsalı" monopoliyasını öz əlinə keçirdi.

(3) qarşılığı 100 % qızıl olan pul çıxardılması məcburi hala çevrildi.

(4) "Bank of England" Britaniya İmperiyasının mübadilə mərkəzi halına gəldi və ingilis funtu ümumişlək pula çevrildi.

(5) Banka İngiltərə İmperiyasında və bütün dünyada qiymətləri və əməkhaqlarını təyin etmə səlahiyyəti verildi.

"Britaniya Ensiklopediyası"nda (3-cü cild, 323-cü səhifə) "Peel dəyişikliyi" ilə bağlı aşağıdakılar yazılıb:

"Bu dəyişiklik pul sistemindəki çatışmazlıqları aradan qaldırmaq üçün labüddür. Ancaq cəmiyyətdə çaxnaşma salmamaq, mövcud haqlara təcavüz etməmək üçün diqqətli şəkildə tətbiq olunmalıdır. Bu razılaşma o qədər mükəmməl tətbiq olunmuşdu ki, çox vacib bir dəyişiklik olduğu halda müxalifət ona çox zəif etiraz etdi".

Təbii ki, bu dəyişikliyə öz adını qoymuş ser Robet Peel baş verənlərdən razı idi. Həmin dövrdə yəhudi Benjamin Disraeli, 1848-ci ildə Peel Hökumətini devirəcək müxalifətin başçısıydı. Disraeli "Bank of England"-in və dünyadakı qızıl ehtiyatlarının böyük hissəsini əlində saxlayan Rotşild ailəsinin yaxın dostu idi və Peeldən sonra İngiltərənin baş naziri seçildi. Yəni ensiklopediyadan götürülən hissədəki "müxalifət ona çox zəif etiraz etdi" cümləsi o qədər də əhəmiyyətli sayılmaz, çünki müxalifətə dəyişikliyin əsl atası Disraeli başçılıq edirdi. Nə parlament üzvləri, nə də ictimaiyyət bu dəyişikliyin həyati əhəmiyyətini doğru anlamamışdı.

1840-cı ildə İngiltərədə süni yaradılan maliyyə böhranından sonra "Peel dəyişikliyi"ni etdirən Rotşildlər 1907-ci ildə də Amerikadakı süni maliyyə panikasından sonra Federal Rezerv qanununu qəbul etdirdi. Bu iki qanun sayəsində ailə ingilis və Amerika xalqına tam nəzarət imkanı qazandı. "Peel dəyişikliyi"nin Disraelinin yəhudiləri

və Rotşild ailəsini vəsf etdiyi "Coningsby" əsəri ilə eyni ildə çıxması da təsadüfi deyil. Disraeli kitabında Laynel Rotşild haqqında "o, dünya pul bazarının hökmdarı, imperatoru idi. Yəni, o, əslində hər şeyin hökmdarı və kralı idi!" deyir.

"Peel dəyişikliyi" Rotşildlərin sərvətini qorxunc şəkildə artırdı. Onsuz da o vaxta bütün dünyada, az qala, hər şeyə ağalıq edən ailə bundan sonra dünyanın mütləq hökmdarı oldu. "Qızıl Standartı" alış gücünü artırmaq məqsədilə pul kütləsini məhdudlaşdıran və pul çapını qızıl ehtiyatlarından asılı vəziyyətə salaraq qızıl sahiblərini varlandıran bir tədbirdir. Bu tədbir sayəsində dövriyyədə olan pul həcmi bazardakı qızılın miqdarını aşa bilmirdi, kreditlər və bank əməliyyatları qızılın miqdarına görə məhdudlaşdırıldı, banklara, biznes dünyasına süni limit qoyulurdu. Yəni müharibələr ucbatından "Qızıl Standartı"ndan asılı olan pul sistemlərində pul və kredit tələbləri artanda bütün digər sistemlər çökürdü. Elə buna görə də I Dünya müharibəsi əsnasında bütün böyük dövlətlər "Qızıl Standartı"ndan istifadəni dayandırmışdı. Təbii ki, müharibədən dərhal sonra Rotşild ailəsi eyni standartı yenidən ölkələrə sırımaq üçün işə başladı.

Loyd Corc, Klemensau və prezident Vilson sülh konfransında iki subkomitə yaratdılar və infrastruktur işlərinə başladılar. Birinci subkomitə İqtisadi İş Qrupu, ikinci isə Maliyyə Komitəsi idi. Prezident Vilson "müdrik" Baruxu İqtisadi İş Qrupuna, "J.P. Morgan&Co" şirkətinin ortağı Tus. Ui. Lamontu isə Maliyyə Komitəsinə Amerika təmsilçisi təyin etdi. İqtisadi İş Qrupu ilk iclasını Versal Konfransı əsnasında, Maliyyə Komitəsi isə bir qədər sonra Brüsseldə keçirdi. İqtisadi İş Qrupu qərar verdi ki, təslim müddətində prezident Vilsonun 14 prinsipini pozduğuna görə Almaniya 12.000.000.000 dollar müharibə təzminatı

ödəməlidir. İsveçli professor Kassel'in əleyhinə hesabat verməsinə baxmayaraq, Brüsseldə keçirilən Maliyyə Konfransında "Qızıl Standartı"na qayıtmaq barədə qərar qəbul edildi. Standarta qayıdış bütün pulların dəyər qazanması demək idi. Amma amerikan dolları bir gecədə iki və ya üçqat dəyər qazananda məvaciblər eyni miqdarda dəyərini itirəcəkdi. Bu qərardan sonra məlum oldu ki, Almaniya İqtisadi İş Qrupunun təyin etdiyi müharibə təzminatını, müttəfiqlər isə müharibə getdiyi müddətdə Amerikadan aldıqları kreditləri ödəməyə qadir deyillər.

Brüssel Maliyyə Konfransından sonra yəhudi "müdrikləri", professor Kemmerer və digər mütəxəssisləri dünyanın mərkəz şəhərlərinə göndərərək maliyyə sistemlərinin "Qızıl Standartı"na keçməsinə nail olmağa çalışdılar. Mütəxəssislər hətta pul vahidi qismində həmişə gümüşdən istifadə etmiş, adambaşına düşən milli gəliri 2.50 dollara bərabər gümüş təkabül edən Çinə də gedib sistemi dəyişdirmişdilər və buna görə milyonlarla çinli acından ölmüşdü.

Müttəfiqlər Almaniyanı rəhmsiz yəhudilərə təslim etdilər. "Qızıl Standartı"na keçəndən sonra təzminatı ödəyə bilməyəcəyi dəqiqləşən Almaniyaya üstəlik Federal Rezerv sisteminə bənzər "Dawes Planı" adlı başqa bir pul sistemi də tətbiq edildi. Bu sistemdə Almaniyanın pul kütləsini, maaşları, qiymətləri təyin etmək hüququ yəhudi "müdrikləri"nə verilmişdi. Keçirilən konfranslar, qəbul edilən qərarlardan sonra İngiltərə, Fransa və digər müttəfiqlər Amerikaya olan kreditlərini ödəyə bilməyəcək hala gəldilər. Onsuz da bu kreditlər Amerikaya geri ödənmək niyyətilə alınmamışdı. Buna görə döyüş əsnasında prezident Vilsonun sağ qolu və xarici işlər üzrə məsləhətçisi olan Barux məsuliyyət daşıyır. Amerika Konstitusiyası heç bir prezidentə xarici ölkələrin dövlətə

olan borcunu silmək hüququ vermir.Prezident Vilson və "müdrik" Baruxun əməlləri qanunlarımıza tamamilə ziddir. Amma bu ziddiyyətlərin hamısı xarici dövlətlərin "Qızıl Standartı"nda qalmağı və Rotşildlərə olan borclarını ödəmələri üçün yaradılıb.

Yəhudilər ölkələr arasında uzun müddətli sülhü təmin etmək və Almaniyadan təzminat almaq bəhanəsilə keçirdikləri konfranslarda müvəqqəti də olsa, Millətlər Təşkilatı, Beynəlxalq İşçi Qrupu kimi qurumlar yaratmış, "Qızıl Standartı"nı bərpa etmişdilər. Ancaq növbəti illərdə bütün dövlətlər "Qızıl Standartı"ndan imtina etdilər, lakin bu, xalqlar pis vəziyyətdə qalıb səfil halına düşdükdən sonra baş verdi. Pərişan kütlələr başlarındakı hökumətləri devirdilər, diktatorluq və yarıdiktatorluğun qurulmasına səbəb oldular, bütün bunlar sonda II Dünya müharibəsinə gətirib çıxardı. Və hər şey yəhudi protokollarında təsvir olunmuş məqsədləri reallaşdırmaq üçün edilirdi.

Tus. Ui. Lamont "Qızıl Standartı"na qayıdışın ölkələrin iqtisadi çöküşünə səbəb olacağını yaxşı bilir. Professor Qustav Kassel komitəyə "Qızıl Standartı"nın mümkün təsirlərini açıqlamaq üçün dəvət edilmişdi. Kassel aydın şəkildə sübut etmişdi ki, "Qızıl Standartı"na qayıdan ölkələr borclarını ödəyə bilməyəcəklər və dövlət xəzinələri boşalacaq. Kasselin bütün dəlillərinə rəğmən, Lamont və tərəfdaşları təkidlə dünya dövlətlərinin borclarını qızılla ödəmələrini istəyirdilər, qızıl bazarını isə Rotşild ailəsi idarə edirdi. Bu davranışın bircə izahı var: onlar bütün dünya dövlətlərinin süqutunu istəyirdilər ki, axırda belə də oldu. Yəhudi protokollarında da elə bu yazılıb: dövlətlər məhv edilməli, onların yerində başında damarlarında sion qanı axan despotun dayandığı dünya dövləti qurulmalıdır.

II Dünya müharibəsi "Qızıl Standartı"nı qorumaq üçün başladılmışdı. Hitlerin əsas məqsədi Almaniyanın

iqtisadiyyatını bərpa etmək olsa da, bu artıq çoxdan unudulub. İndi Hitlerin əsas məqsədi yəhudiləri və onların ələ keçirdiyi İngiltərə İmperiyasını məhv etməkdir. Çörçil yəhudilərin mənfəətini qorumaq üçün bütün ingilislərin ölməsinə razıdır. O, Hitlerin İngiltərə İmperiyasına sülh təklifini rədd edib.

Amerika prezidenti də Amerika gənciliyini və milli sərvətini yəhudilərə xərcləməyə hazırdır. Samner Uillisin xəzinə üçün 20 milyard dollar həcmində qızıl toplamağa çalışmasının və nazir Hollun Havana konfransını təşkil edib böyük bir ordu və donanma yaratmaq səylərinin də səbəbi elə budur.

II Dünya müharibəsi

"Bizə qarşı çıxan dövlətləri qonşuları ilə düşmən etməyə hazır olmalıyıq. Əgər bizə qarşı çıxan dövlətlər öz qonşuları ilə birləşsələr, onda dünya müharibəsini başladacaq gücdə olmalıyıq".

7-ci protokoldan

I Dünya müharibəsindən sonra Kayserlə Betmann Hulveq yox edildi, ancaq Ratnau və digər yəhudilər öz güclərini qorudular. I Dünya müharibəsi Almaniyanı yəhudilərin nəzarət etdiyi monarxiyadan yəhudilərin nəzarət etdiyi demokratiyaya çevirdi. Almaniyanın başına yeni insanlar və kadrlar gətirildi, ancaq Rotşildlərin təsiri, idealları, planları dəyişmədi. Yəhudilərin ilk işi alman pul vahidi riechsmarkı ləğv etmək oldu. Belə ki, ölkədə pul kütləsi milyardlarla riechsmark artırıldı və pul dəyərini itirdi. Almaniyanın dövlət veksellərini böyük miqdarda və böyük endirimlərlə beynəlxalq bazarlarda satılaraq riechsmarkı daha da dəyərdən saldı. Vaxtilə Almaniyanın milli sərvətlərini – torpaqlarını, fabriklərini, bir zamanlar yüksək qiymətə alan

yəhudilər ödəmələrini dəyərini itirmiş pulla etdilər. Bütün bunlar azmış kimi, bir də yəhudilərin təsiri ilə yaradılmış Dawos Planı, Alman Mərkəzi Bankı yenidən quruldu, "Qızıl Standartına" keçirildi. Almanlar yəhudilərin quluna çevrildilər. Adolf Hitler deyir ki, yəhudilər Almaniyanın milli sərvətinin beşdə dördünə nəzarət edirlər. Yəni yəhudilərin 1%-i alman milli sərvətinin 80%-nə sahibdir. Prezident Vilson deyir ki, öz prinsiplərini Almaniyaya, atəşkəsə nail olmaq və sülh bağlamaq üçün təqdim edib, bu prinsiplərə əməl olunsa, alman dövləti və milləti cəzalandırılmayacaq. Kayser o prinsipləri də, sülh şərtlərini də rəsmi şəkildə qəbul etdi və bu, Versal sülh konfransında təsdiqləndi. Ancaq Almaniya silahlarını buraxıb təslim olan kimi parçalanaraq yəhudilərə verildi. Adolf Hitler II Dünya müharibəsindən bir-iki ay əvvəl radiodakı çıxışında almanlara prezident Vilsonun prinsiplərini qəbul etmələri üçün verilən yalan vədləri xatırlatmış, ABŞ-ın bu vədləri əməl etməsi gərəkliyini, tərk-silahdan sonra Almaniyaya ödəyə bilməyəcəyi cəzalar kəsildiyini demişdi. Hitler çıxışında yəhudi mənşəli alman hökumətinin xalqı zavallı hala saldığını bildirmişdi. Hitler daha sonra nitqinə belə davam etmişdi: "Yəhudi parazitlər milləti iliklərinə qədər istismar edib, sonra da qıcıqlandırmağa başladılar. Tək məqsədi millətimizi yox etmək olan yəhudilər nəhəng bir işsiz ordusu yaradıblar və bolşevik inqilabına bənzər bir kommunist inqilabına zəmin hazırlayırlar. Çürüyən siyasi hakimiyyət, yəhudi mediası sayəsində başı qarışan xalq, günü-gündən artan aclıq, işsizlik və iqtisadi bəlalar bolşevik fikirlərin cücərməsinə zəmin hazırlayır. İşsizlərdən ibarət olan və özünü "Dünya Yəhudiləri İnqilab Ordusu" adlandıran bu kütlənin sayı artıq yeddi milyona çatıb".

Bu gün Amerikanın da başına eyni oyun açılır. Almaniya kimi Avstriyada da eyni üsul tətbiq olunub. Düzdür,

amerikalılar I Dünya müharibəsindən sonra almanların düşdükləri aclıq və məhvolma vəziyyətinə hələ çatmatıyıb, ancaq Amerikada da kommunist ideyaları yayılmağa başlayıb.

Hitler sözlərinə belə davam edir:

"Əgər bu gün bütün dünya bizim yalvarışlarımızı, fəryadlarımızı eşidirsə, bunun bircə səbəbi var: müharibə tacirləri sülh istəmirlər. Bu alçaqlar guya qan tökməyi sevmirlər. Təbii ki, heç vaxt öz qanlarını tökməzlər; onlar döyüş meydanlarında yox, pul qazandıqları birjalarda olurlar. Tökülən qanlar adsız əsgərlərindir!"

Hitler çıxışında Polşadan I Dünya müharibəsindən əvvəl Almaniyaya məxsus olan Dansinqi və Polşa Dəhlizini istəyir, ancaq vəziyyəti ağırlaşdırmamaq üçün I Dünya müharibəsindən əvvəl Almaniyaya aid olan Silesia'yaya iddia etmir. Hitler Fransa ilə bağladığı sülh razılaşmasına əsasən, I Dünya müharibəsindən əvvəl Almaniyaya məxsus olan Alsace-si də istəmir. I Dünya müharibəsindən əvvəl Almaniyaya aid olan torpaqlarla bağlı Polşa ilə danışıqlar başlayanda Polşadakı almanlara qarşı hücumlar da başlamışdı. Buna rəğmən, Hitler müqaviləni imzalamaq üçün Polşanın yəhudi xarici işlər naziri Beckə görüş təyin etdi, ancaq polşalı nazir görüşə gəlmədi. Polşalı nazir Hitlerlə görüşmək əvəzinə Londona – Downing Street'dəki İngiltərə Baş Nazirliyinə gedərək dəstək istədi. Bundan sonra Almaniya Polşaya daxil oldu, dərhal sonra da İngiltərə və Fransa Almaniyaya müharibə elan etdi. Beləcə, II Dünya müharibəsi başladı.

Müharibə başlayanda müttəfiqlər Rusiya və Balkan ölkələrilə razılığa gələrək, Almaniyanı blokadaya salmağı planlaşdırırdılar. Bu hadisələrə cavab olaraq Almaniya Sovet İttifaqı ilə təfərrüatı tam bilinməyən, ancaq siyasi məqsəd güddüyü aydın olan dostluq paktı imzaladı.

Bu anlaşmaya görə, həm alman, həm də sovet rəhbərləri tənqid edildi, çünki bu iki güc bir-birinə zidd ideologiyaya xidmət edirdi. Almanlar dedilər ki, bu paktı öz təhlükəsizliklərini təmin etmək üçün imzalayıblar, əks halda sovetlərlə müttəfiqlər saziş bağlayacaqdı. Əslində bu, doğrudur. Kommunistlər isə almanlarla bağlanan müqavilənin öz prinsiplərinə uyğun gəldiyini, dünya müharibəsindən sonra xarabalıqlarda kommunizmi yaymağın daha asan olacağını söylədilər. Əslində bu da doğrudur. Elə bütün dünya kommunistləri Alman-Sovet paktını bu səbəbdən qəbul etmişdilər.

Polşanın işğalından sonra Almaniya müttəfiqlərə təkrar sülh təklif etdi və Versal sülh müqaviləsindən sonra Alsas istisna olmaqla Almaniyadan alınan bütün torpaqların geri qaytarılmasını istədi. Bu sülh təklifinin əvvəlkindən bir fərqi vardı: Almaniyanın Versal müqaviləsi ilə İngiltərəyə verilən müstəmləkələrini də geri istəyirdi. Müttəfiqlər bu təklifə "Hitler hökuməti və antisemit ideologiya ilə eyni masaya otura bilmərik" deyə cavab verdilər.

Düşməni hərbi donanma vasitəsilə mühasirəyə almaq ənənəvi ingilis döyüş strategiyasıdır. Beynəlxalq dəniz hüququnu özü yazmasına rəğmən, İngiltərə öz yaratdığını özü tapdaladı və alman ticarətinə blokada tətbiq elədi. Almanlar da buna sualtı gəmiləri və hərbi təyyarələri ilə cavab verdilər. İndi mühasirə "tərsinə çevrilib" və İngiltərə ticarəti blokadaya alınıb.

Bu nöqtəyə qədər Almaniya müharibə qayda-qanunlarına uyğun hərəkət edirdi; məsələn, heç vaxt ingilislərin gözlədiyi kimi qaz bombası ataraq havadakı üstünlüyünü göstərməmişdi. Almaniya ingilis liderlərə sui-qəsd təşkil etməmiş, əsir düşmüş ingilis dənizçilərilə yaxşı davranmışdı. Norveç limanlarından birində lövbər salmış "Altmark" adlı gəmidə ingilis əsirlər saxlanılırdı. Çörçilin əmrilə in-

gilis gəmisi Norveçin neytrallığını pozaraq "Altmark"a hücum etmiş və silahsız dənizçiləri öldürərək əsirləri qutarmışdı. Almanlar gəmini batıraraq həmin əsirləri ölümlə baş-başa qoya bilərdi, ancaq Almaniya bu insanları xilas elədi. İngilislər isə əksinə, "Altmark"ın bütün heyətini qətlə yetirmişdilər. İngilislərin bu əməliyyatı yəhudi, ingilis və amerikan mediası tərəfindən yüksək qiymətləndirilmişdi.

"Associated Press" yazdığına görə, tanınmış Norveç yazıçısı Knut Hamsun qırğınla bağlı xalqına müraciət edib:

"Quldur ingilislər neytrallığımızı pozub "Jossing Fiyordu" keçəndə siz heç bir şey etmədiniz. Amma almanlar Norveçi işğal edəndə sakit dayanmadınız: qorxaq, fərari kralımızdan, hökumətimizdən istifadə edərək norveçliləri ayağa qaldırdınız. Tüfənglərinizi atın və evinizə qayıdın. Almaniya bizim üçün vuruşur və biz ingilislərin müstəqil, neytral insanlar üzərində hegemonluğuna son qoyuruq".

Uinston Çörçil qitə şelfini minalayaraq, Norveçin neytrallığını pozmuşdu. Oslonu ələ keçirəndən sonra almanların tapdıqları rəsmi yazışmalardan belə məlum olurdu ki, ingilislər Norveçin yəhudi mənşəli baş naziri Hambroydan istifadə edərək, bu ölkəyə əsgər göndərib strateji limanları ələ keçirməyi planlaşdırırmışlar. Əsgərlər yolda ikən Almaniya sürətlə hərəkətə keçərək Norveçi işğal edib. Müttəfiqlər bu işğaldan çox narahat olublar. Yəhudi mediası müharibənin sərtləşməsini tələb edir. Norveçdəki məğlubiyyətə görə Müharibə Şurasının üzvü Admiral Çörçil məsuliyyət daşısa da, istefaya İngiltərənin baş naziri Çamberleyn göndərildi və Çörçil onun yerinə təyin olundu. Çörçil iki yəhudi tərəfdarını – Entoni Eden və Daff-Kuperi nazir qoydu. Yeni kabinet müttəfiqlərin hücuma keçməsinə qərar verdi və ingilis donanmasını Scapadan Aralıq dənizinə göndərdi. Bu manevrin iki məqsədi ola bilər: bunlardan biri müttəfiqlərin Almaniyaya Bal-

kanlardan hücum etmə ehtimalıdır. İkincisi isə əslində müttəfiqlər Almaniyaya Hollandiya, ya da Belçikadan hücum etməyi planlaşdırırlar, donanmanı da Almaniyanı aldatmaq üçün Aralıq dənizinə göndəriblər.

Donanmanın Aralıq dənizinə göndərilməyi almanları aldatmaq məqsədi güdən taktikadırsa, başdan yararsız idi, çünki Hitler buna inanmadı.

Almanlar deyirlər ki, müttəfiqlər Hollandiya və Belçika hökumətlərilə əvvəlcədən razılığa gəliblər. Almanlar bu ölkələrə hücum edərək hər ikisini asanlıqla ələ keçirdilər. Müttəfiqlər indiyə qədər heç bir döyüşdə qələbə qazanmayıblar. Digər tərəfdən diplomatiya sahəsində 140.000.000 dollarlıq kredit qarşılığında Türkiyənin dəstəyini almaqdan başqa heç bir uğurları yoxdur. Almanların silahları, hərbi komandanlığı və əsgərlərin əhval-ruhiyyələri müttəfiqlərdən daha yaxşıdır.

Çikaqolu yazıçı Nyuton Cankins təslim ərəfəsində Fransadakı vəziyyəti belə təsvir edir:

"Müstəqil Avstriyanın məğlubiyyətinə kim səbəb oldu? Niyə Çexoslovakiya müstəqilliyini itirdi? Neytral ölkələr olmalarına baxmayaraq, Polşa, Belçika, Hollandiya, Danimarka, Norveç nə üçün işğal edildi? Hamınız bu suala eyni cavabı verəcəksiniz: Almaniya! Ancaq doğru cavab "mütəşəkkil yəhudi gücləri ucbatından" dır. Mütəşəkkil yəhudi gücü Avstriya-Şuşinqdəki digər liderləri milli intihara sürükləyən siyasət yürüdürdü. Mütəşəkkil yəhudi gücləri Benesi, Masyarkı və Çexoslovakiyanın digər liderlərini çılğın bir siyasətə təşviq etmişdilər. Həmin yəhudi gücləri Franco hakimiyyətə gələnə qədər Negrin, Del Vayo və digər ispan liderlərini milləti məhv eləyən siyasətə məcbur etmişdi. Mütəşşəkil yəhudi gücləri Becki, Smiqli Ridzi və digərlərini Polşanın süqutuna səbəb olan qərarlar verməyə vadar etmişdi. Yəhudilər Hambro vasitəsilə Norveçdə ingilislərə meyilli

siyasət yürüdərək, ölkənin müstəqilliyini itirməsinə səbəb olmuşdular. Belçika kralı, Hollandiya kraliçası mütəşşəkil yəhudi güclərinin istədiyi kimi hərəkət edərək ölkələrini itirmişdilər. İngiltərə və Fransa uzun illərdir mütəşşəkil yəhudi güclərinin məskənidir. İngiltərədə Çörçil, Eden, Daff Kuper, Hor Belişas, Fransada Reynald, Daladye və digərləri Rotşild, Sasson və başqa yəhudi maliyyəçilərinin alətlərinə çevriliblər. İngiltərə və Fransa kimi iki böyük imperiyanın siyasi liderləri ölkələrini məhv etməkdədirlər. Huver, Ruzvelt, Hull, Taft, London, Frank Knoz və Key Pitman kimi insanların idarə etdiyi Amerikanın xarici siyasəti də bizi məhvə doğru aparır. Barux, Kuhn, Loebs, Morgenthaus və digərləri zəif siyasətçilərimizi təsir altında saxlayaraq, Avropa dövlətləri kimi məhv etməyə çalışırlar. Ancaq Amerika ölüm rəqsinə qoşulmayacaq. Amerika yəhudi xainlərindən və onları müdafiə edənlərdən üz çevirib əvvəlki günlərə dönəcək. Almanlar keçmişdə bir dəfə məğlub olublar və o zaman yəhudilər tərəfindən idarə olunmağa başlamışdılar. İndi də yaxşı bilirlər ki, əgər məğlub olsalar, yenidən yəhudi idarəçiliyi başlayacaq. Əsgərindən generalına qədər bütün almanlar bunu bilirlər. Onlar öz azadlıqları uğrunda mübarizə aparırlar. İngilis və fransız əsgərləri də cəsur döyüşçülərdir, amma ürəkdən mübarizə aparmırlar. Bu əsgərlər artıq yəhudilərin məqsədləri uğrunda vuruşduqlarını anlamağa başlayıblar. Odur ki, yəhudilərin məğlubiyyəti labüddür. Ruzvelt Amerikanı müharibəyə qoşmağa macal tapmamış almanlar Londonu alacaqlar. Yəhudi protokollarında göstərildiyi kimi, Almaniyanın müqaviməti əvvəlcə lokal müharibə ilə dayandırılmağa cəhd olunub, bu mümkün olmayanda isə dünya müharibəsi başlandı. Ancaq dünya müharibəsində Çin və Yaponiya Almaniyanı dəstəklədi və Sem əmi hələ ki müharibədən uzaq durmağı üstün tutur".

Sionist despot

"Dünya üçün hökmdarının katolik, yaxud sion qanını daşıyan despot olmasının bəlkə də heç bir fərqi yoxdur, amma bizim kimi seçilmiş bir irq üçün bu çox vacibdir".

5-ci protokoldan

Amerika xalqı dünya hökuməti, katolik papası və ya sion qanını daşıyan despot tərəfindən idarə olunmaq istəmir. Biz respublikaçılar və "ağlı başında" olan on iki demokrat millət vəkili sayəsində son anda Millətlər Təşkilatı adlı dünya hökumətinə qoşulmaqdan canımızı qurtara bildik. Yəhudi mediası, II Dünya müharibəsi adlandırılan bu yeni müharibənin məqsədinin Avropa birliyi qurmaq olduğunu bizə demir. Baş nazir Chamberlaində çıxışlarından birində Avropa Birləşmiş Dövlətləri layihəsindən danışmışdı. Yəhudilər İngiltərə İmperiyasının qanını son damlasına qədər içiblər, bütün koloniyalarını, xüsusilə də Hindistan və Cənubi Afrikanı istismar ediblər. Hazırda yalnız Avstraliya, Kanada və Yeni Zellandiya yəhudilərdən canını qurtara bilib. İrlandiya isə xalq qiyam qaldırana qədər yəhudilər tərəfindən istismar edilirdi. İrlandiya, Hindistan və Ərəb ölkələrinin bu müharibədə "ana vətən" İngiltərəyə köməyə gəlməməsi də diqqətdən yayınmamalıdır. Ərəblər artıq bir dəfə Fələstin məsələsində aldadılıblar və yenə aldadılmaq istəmirlər. Yəhudi mediasından öyrəndiyimizə görə fələstinli yəhudilər də müharibədə İngiltərəni dəstəkləmirlər. Yəhudilərə görə, əsgərlik kimi çirkin işləri xiristian və digər dinlərə aid insanlar görməlidilər. Yəhudilər əsgərliyə çağırılanda ya "vicdanı imtina" mexanizmindən istifadə edirlər, ya da "ehtiyat" qoşunlarına qatılırlar. Müttəffiq ordusundakı bütün "ehtiyat" bölüklər yəhudilərin əlindədir.

Bu gün Vatikan, Meksika və Çexoslovakiya kimi tarixi bağları olan ölkələr də öz gücünü qorumağa çalışır. Hazırda papalıq yəhudiləşmiş Amerika rəhbərliyini ən çox tənqid edən təşkilatların sırasında birinci yerdədir. Amerikada Detroit-lu rahib Coughlin katolik kilsəsinin tənqidi fikirlərini ən yüksək səviyyədə ifadə eləyib. Medianın yazdığına görə, Papa da Ruzvelt rəhbərliyinin tərəfdarlarının defilyasiya siyasətinə qarşı aparılan kampaniyada Coughlini dəstəkləyir. Roma imperiyası dağılandan sonra Avropanı min il katolik kilsəsi idarə eləyib. "Orta əsrlər" adı almış həmin dövrdə insanlar cahillik, yoxsulluq və batil etiqadlar içində "itib-batırdılar". Kilsə insanların maarifləndirilməsi, yaxud onlara yardım etmək məsələsində heç bir səy göstərmirdi. O ağır dövrdə katolik kilsəsi qanlı müharibələr nəticəsində idarə etdiyi xalqları itirmişdi. İndi Vatikanda katolik kilsəsi dövlət statusu daşıyır, bəzi ölkələrə səfir təyin edir, digərlərindən səfir qəbul edir. Amerika prezidenti ənənəvi diplomatiya qanunlarının əksinə çıxaraq, "United States Steel Corporation"in idarə heyətinin sədrini Vatikana səfir göndərib. Demək olar ki, bütün Avropa ölkələrində Vatikana xidmət edən "Katolik Party" adlı partiyalar var. Kilsənin daxilində fəaliyyət göstərən mütəşəkkil qruplardan biri – Yezuitlər siyasi əxlaq baxımından Yəhudi Ağsaqqallar Məclisinə çox bənzəyir. Yezuitlər Amerikada o qədər də fəal deyillər. Hazırda davam edən II Dünya müharibəsi antisemit hitlerizm ilə yəhudi imperializmi arasında baş verir. Müharibənin məqsədləri arasında Çexoslovakiya və Polşanın bərpası yoxdu. Olsa belə, onsuz da belə layihələr yəhudi imperializminə xidmət edir. Yəhudilərin Hitlerə olan qəzəbinin səbəbi sonuncunun "Qızıl Standartı"nı ləğv etməsidi. Bu qərardan sonra Almaniyanın iqtisadiyyatı güclənmiş və işsizlik aradan qalxmışdı. Almaniya II

Dünya müharibəsini qızılsız eləyir və Hitler bütün dünyaya göstərir ki, yəhudilərdən qızıl borc almadan da müharibə etmək mümkündür. Almanların müharibəni udmaqlarına az qalıb, prezident Ruzvelt isə səbirsizliklə müharibəyə qoşulmaq və yəhudiləri xilas etmək istəyir. Bu müharibənin Amerikaya heç bir dəxli yoxdur və ölkəmizdə aparılan təbliğat kampaniyaları yəhudi mediası və prezident Ruzveltin oyunlarıdır.

Hitlerin köməkçisi Dr. Cozef Gebbels 1935-ci il sentyabrın 13-də nasional-sosialistlərin Nürnberg Konqresində aşağıdakıları söyləmişdi: "Hazırda bütün dünyanın hərəkətə gəlməyinə səbəb olan adamlar hardadır? Bu ağılsızlıq kimin işidir? Bu siyasi məktəbi, sistemi Rusiyaya gətirənlər, bütün dünyaya yaymağa çalışanlar kimlərdir? Yəhudilərə qarşı apardığımız siyasət, amansız mübarizənin təməlində bu sualların cavabları dayanır. Beynəlxalq bolşevizm əslində beynəlxalq sionizmdir. Marksizmi yəhudilər icad ediblər, onun vasitəsilə son iyirmi-otuz ildə inqilablarla dünyanı qarışdıranlar da onlardır. Bu inqilabı yalnız milliyətsiz, əxlaqsız, yurdsuz-yuvasız xalqlar, bir də şeytanla ortaqlıq edənlər dəstəkləyə bilərlər".

Yuxarıdakı çıxışda səslənən hər söz həqiqətdir. Gebbels təkcə Almaniyada yox, həm də Amerikada və dünyada gedən antisemit hərəkatın da səbəblərini açıqlayıb. Yəhudilər tarix boyu Avropa və Asiyanın əksər ölkələrindən qovulublar. Bu sürgünlər Talmuddan sonra və yəhudi protokolları yazılmazdan çox-çox əvvəl də olub. Yəhudilər Fransadan iki dəfə qovulublar. İngiltərədən sürgün olunandan sonra 400 il geri qayıtmaları qadağan edilib.

Bütün bu sürgünlərin kökündə insanların yəhudilərə həmişə nifrət bəsləmələri, yaxud onlara qarşı qəddarlıq dayanmır. Səbəb yəhudilərin yüzilliklər boyu həmişə öz

məqsədlərini gerçəkləşdirmək niyyətidir. Bir dünya imperiyası qura bilmək üçün ilk növbədə ABŞ aradan qaldırılmalıdır. Amma insanların xoşbəxt, firavan yaşadıqları ölkələrdə dövləti yox etmək imkansızdır.

Yəni dünya imperiyası qurmaq üçün amerikan xalqı səfilə çevrilməli, mənəviyyatını itirməli, konstitusiyasından imtina etməlidir.

Yəhudi protokollarında təsvir olunan üsulun məqsədi amerikan xalqını sion qanı daşıyan despotun hökmranlığı altına salmaqdır.

Almaniyaya elan edilməmiş müharibəmiz

"Hamısına vəzifə vermişik. Onların hər biri məcburən düşdükləri vəziyyətdən xilas olmaq üçün əllərindən gələni edəcək. Bütün dövlətlərdə xalqlar acı çəkdikcə sülh bağlamaq üçün hər şeylərini verməyə razı olacaqlar. Amma biz quracağımız dünya dövlətini və hökumətini tanımayana qədər onlara sülh şansı veməyəcəyik".

9-cu protokoldan

Almanların yəhudilərə tətbiq etdiyi maddi cəza və sürgündən sonra prezident Ruzvelt Almaniyadakı səfirimizi görüşmək adı ilə geri çağırdı. Səfir hələ də Amerikadadır. Əslində bu müharibə elanının ilk addımıdır. Hitler müharibəyə başlamağa hazır olmadığımızı bilsə də, bizimlə döyüşməmək üçün prezidentin bu hərəkətinə reaksiya vermədi.

Münhen müqaviləsi, yəhudilər və prezident Franklin D. Ruzvelt üçün əsl xəyal qırıqlığıdır. Prezident Ruzvelt alman ixracatına 25% vergi qoydu və bu vergini Almaniya Mərkəzi Bankının Nyu-York banklarında saxladığı pullardan götürərək qəzəbləndiyini göstərdi. Bunların hamısı

gizli müharibə elanıdır, halbuki Hitler bu hərəkətləri soyuqqanlılıqla qarşılayıb. Hitler Ruzveltin qərarlarına cavab olaraq, ən azından, öz səfirini geri çağıra, Amerika ixracatına vergi qoya bilərdi. Amerika ilə müharibəyə başlamaq üçün onun kifayət qədər səbəbi var, ancaq bu müharibəyə başlamamaqla Amerika prezidenti artıq məğlubiyyətə uğradır. Ruzvelt 76-cı konqresin açılışında belə demişdi:

"Kəlmələr aciz qala bilər, ancaq dünyadakı sağlam düşüncəli insanlara dəyər verməyin tək yolu müharibələr deyil. Xalqımızın hisslərini düşmənə daha təsirli üsullarla göstərə bilərik".

İndiyə qədər heç bir ölkə Almaniyanın ixrac mallarına vergi qoymayıb. Almaniyanın bizim buğdamıza, qarğıdalımıza, pambığımıza ehtiyacı yoxdur, bizim də bu məhsulları satmaq üçün Almaniya bazarına ehtiyacımız yoxdur, lakin qoyulan vergilər hər iki ölkəyə mənfi təsir göstərib. Ehtimal ki, prezident Ruzvelt ingilis və fransızlarla gizlicə hərbi müttəfiqlik edir. Senatın Hərbi İşlər Komitəsində keçirdiyi məxfi görüşdə prezident "Fransanın sərhədləri bizim də sərhədlərimizdir" deyib. Bu, İngiltərərnin rəsmi fikridir. Prezident komitədə dediklərini nə qədər inkar etsə də, istintaqı dayandırıb və komitə üzvlərinə qoyulan danışmaq qadağasını ləğv etmədi. Minnesota senatoru Landen bu komitənin üzvüdür. Landen senatdakı çıxışlarından birində "prezidentin gizli komitənin iclasında söylədikləri xalqa açıqlansa, amerikalılar şok keçirəcəklər" deyib.

İlk baxışda adama elə gəlir ki, prezident müharibə istəmir və onun qarşısını almağa çalışır. Amerika prezidenti bir dəfə radioda çıxış edərək, bir dəfə də mesajla Hitlerə "dayan" deyib. Ruzvelt mesajında öz başçılığı altında keçiriləcək dünya ölkələri konfransında onillik sülh qərarı alınmasını təklif edib. Bu mesajı göndərdiyi gün xalq qarşısında etdiyi çıxışda isə Ruzvelt Hitleri aqres-

siv və dünya sülhü üçün təhlükəli bir adam kimi təsvir eləyib. Belə çıxışdan sonra onillik sülh bağlanması üçün dünya dövlətlərinin konfransının keçirilməsi qeyri-mümkün idi. Əslində prezidentin təklifinin qəbul edilməməsini istəyirdi, buna görə də mümkün qədər kobud çıxış etdi. Bu çıxış Amerika xalqından dəstək almaq məqsədilə aparılan təbliğatın bir hissəsidir. Əslində Ruzvelt bir çox insanı aldadıb. Doroti Tompson (Levi) kimi müharibə tacirləri prezidentin çıxışını ürəkdən alqışlayırdılar. Alqışlarının səbəbi bu çıxışın sülhə deyil, müharibəyə xidmət etməsi idi. Prezidentin çıxışından nə Hitler, nə də Mussolini təsirlənmədi. Mussolini bir yazısında "Avropanının işlərinə qarışdığına görə Amerika prezidentini qınayırıq! Bu müharibənin Amerikaya heç bir dəxli yoxdu. Prezident isə konfranslara başçılıq edəcək qədər səmimiyyətə sahib deyil!" demişdi.

Mussolini demişdi ki, prezident çıxışında öz xalqını hədəf alıb və məqsədi xalqın diqqətini Amerikada hər gün artan işsizlikdən yayındırmaqdı.

Müttəfiqlər Almaniyaya müharibə elan edəndən sonra ABŞ prezidenti "ABŞ polad sənayesinin" başçısı Myron Tayloru yəhudilərin mühacirəti ilə məşğul olan komissiyaya sədr qoydu. Bu komissiyanın indiyə qədər nə iş gördüyünü bilməsək də, hələ də fəaliyyət göstərdiyi, yəhudilərə maddi kömək etdiyi və yəhudilərin gəmi-gəmi bizim torpaqlarımıza köçməyi dəqiqdir. Rusiya da daxil olmaqla hələ heç bir ölkə ABŞ kimi öz torpaqlarını yəhudilərin ixtiyarına verməyib. Cənubi Amerika ölkələrinə göndərilən bütün yəhudilər geri qaytarılıblar. Ancaq ABŞ yəhudilərə gəmilər göndərir və indiyə qədər onların yerləşməsinə 50.000.000 dollar xərcləyib. Onsuz da zəif olan mühacirət qanunlarını heçə sayan prezident və nazir missis Perkins yəhudilərə heç bir məhdudiyyət

qoymadan amerikan torpaqlarına qəbul edirlər. Hazırda ABŞ-a gündə 3.000 yəhudi gəlir. Mühacirət qanunları hər millətə, cinsə tətbiq edildiyi halda yəhudilərə aid edilmir. Qanunlarımız yəhudiliyi millət yox, din kimi qəbul etdiyinə görə ABŞ-a gələn insanlar arasında yəhudilərə üstünlük verilir. Halbuki yəhudilər heç vaxt yaşadıqları ölkələrin insanları ilə evlənmirlər, özlərini fərqli millət kimi qoruyurlar. Bu gün Amerikada Fransada, İngiltərədə, Fələstində olduğundan çox yəhudi var. Bütün dünyada on beş milyon yəhudi olduğu güman edilir və onların yarısı, yəni yeddi-səkkiz milyonu bizim ölkəmizdə yaşayır. Deyilənlərə görə, Konstitusiya Məsləhət Məclisində general Vaşinqton və Benjamin Franklin yəhudilərin Amerikaya mühacirətinə qarşı çıxıblar. Konstitusiya Məsləhət Məclisinin Cənubi Karolina təmsilçisi Çarles Pinkneyin xatirələri də bunu təsdiqləyir. Yəhudilər onların doğruluğunu qəbul etməsələr də, xatirələrdən alınan aşağıdakı hissə qurucularımızın dünyagörüşünü və müdrikliyini göstərir.

Franklin: "Bəylər, gənc ölkəmizi yəhudilərin təsirindən, mühacirətindən qorumaq məsələsində general Vaşinqtonla razıyam. Yəhudilərin çox olduğu ölkələrdə əxlaqı pozduqları, ticarəti ələ keçirdikləri, özlərini əksəriyyətdən ayrı tutaraq assimilyasiya olmadıqları məlumdur. Bu millət məskən saldığı ölkələrdə xiristian dəyərlərini alçaldır və ölkə içində ölkə qururlar. İspaniya və Portuqaliyada olduğu kimi yəhudilər yaşadıqları ölkələri maddi cəhətdən istismar edirlər. Bəylər, yəhudilər 1.700 il bundan öncə qovulduqları Fələstinə ana vətənləri kimi baxırlar, hər zaman o torpaqlara iddia edərlər. Ancaq bu gün dünya dövlətlərinin Fələstini yəhudilərə vermək istəyinin səbəbi budurmu? Məlumunuz olsun ki, yəhudilərin ölkəmizə girməyinə izin verilsə, onlar Amerika xalqının 200 il bo-

yunca öz qanı ilə qurduğu bu ölkəni ələ keçirərək azadlığımızı təhlükəyə atacaqlar. Bu xalqı Amerikadan uzaqlaşdırmasanız, 200 il sonra nəvələriniz tarlalarda işləyəndə yəhudilər sərvətlərinə sərvət qatacaqlar və nəvələriniz məzarlarınızda sizə lənət oxuyacaq. Yəhudilər asiyalı irqdir və bundan sonra on nəsil də aramızda yaşasalar, yenə asiyalı kimi qalacaqlar. Bir leopard xalları necə silinməzdirsə, yəhudilər də eləcə öz xasiyyətlərindən qurtula bilməzlər. Yəni yəhudilərin ölkəmizə girişi konstitusiyamızla qadağan olunmalıdır".

Pinkneyin xatirələri belə davam edir:

"Cənab Franklinin sözlərinə hamımız çox təəccüb etmişdik, çünki ölkəmizdə 200 yəhudi vardı".

Bütün bunlar nəzərə alınsa, Amerika yəhudi məsələsində Almaniyanın daxili işlərinə qarışmamalıdır. II Dünya müharibəsi başlayanda Avropadakı amerikalılar dərhal öz ölkələrinə geri qayıtmağa çalışmış və onlardan 1.500-ü İngiltərənin ərazi sularında vurulan "Athenia" gəmisində həlak olmuşdu. Almanlar israrla o bölgədə sualtı qayıqlarının olmadığını deyirlər. Onsuz da Almaniyanın silah, əsgər, ya da sursat daşımayan və Amerikaya qayıdan bir gəmini atəşə tutması məntiqsizdir. O gəmi dövlətimizi Almaniyaya qarşı qoymaq istəyən ingilislər tərəfindən atəşə tutulmuşdu. Xalqa sadəcə bilməsi lazım olan şeyləri açıqladığını boynuna alan Çörçilin sözləri bu hadisədə əsassızdır. İngiltərənin baş naziri bu hadisədən I Dünya müharibəsində olduğu kimi Amerikanı müharibəyə qatmaq üçün istifadə edir.

Hadisə baş verdiyi vaxt prezident Ruzvelt, təmsilçisi Sumner Vellesi Avropaya yollayaraq guya müharibə edən ölkələri və papanı barışığa dəvət etmişdi. Bu rəsmi ziyarət haqqında gizli qalan çox şey var. Media bildirir ki, pezident müharibədəki vəziyyəti öyrənərək sülh təkliflərini ortaya

qoymağı planlaşdırırmış. Əslində bu ziyarətin arxasındakı məqsəd Amerika ordusu hazır olana qədər tərəfsizliyini qoruyaraq zaman qazanmaqdır. Mediada yazılanlara görə, prezident Mussoliniyə müharibəyə girməyəcəyini bildirmişdi. Təbii ki, prezidentin bunu necə söylədiyi və Mussolininin buna nə cavab verdiyi məlum deyil. İngilis mediası Ruzvelt Mussoliniyə "İtaliya müharibəyə qoşulsa, Amerika da savaşa girəcək" dediyini yazır. Bu hadisələrin arxasındakı əsl həqiqəti öyrənməyə imkan yoxdur, ancaq bir şey dəqiq məlumdur: prezident Ruzvelt İngiltərə tərəfindən müharibəyə qoşulmaq üçün münasib vaxt gözləyir.

Başqa bir həqiqət də var: Almaniya Amerikanı hədələyir. Almaniya indiyə qədər İngiltərənin etdiyi kimi Amerika gəmilərini müsadirə etməyib və ya Amerikaya göndərilən məktubları senzuraya məruz qoymayıb. Amerikanın tarixi boyu Almaniya bizə heç vaxt müharibə elan etmədiyi halda İngiltərə ilə iki dəfə müharibə etmişik.

Səfərbərlik planı

"Yalnız despotlar bütünü dövlət mexanizmləri arasında bərabər paylaşdıra bilərlər. Burdan da başa düşüldüyü kimi, hər hansı bir ölkəni təkcə bir halda uğurla idarə etmək mümkündür: lider bir nəfər olmalıdır. Mədəniyyət mütləq despotizmdən kənarda inkişaf edə bilməz. Mədəniyyət xalqların yox, başdakı liderin rəhbərliyi sayəsində inkişaf edir".

2-ci protokoldan

Amerika hökuməti bu gün 45.000.000.000 dollarlıq daxili borcla, yoxsulluğun, işsizliyin baş alıb getdiyi ölkəmizin müharibədə iştirakına nail olmaq istəyir. Konqres müharibəyə 17 milyard dollar ayrılması təklifini təsdiqləyib. 6 mart 1939-cu ildə Cənub Dakotanın senatoru Leon

Freyzer senatdakı çıxışında belə demişdi: "Heç kim məni inandıra bilməz ki, müharibə hazırlıqları özünümüdafiə məqsədi daşıyır. Aranızda kimsə hansısa ölkənin Amerikaya hücum edəcəyini, sərhədlərimizi pozacağını bilirmi? Hazırda bütün böyük dövlətlərin başı qarışıqdır və heç bir ölkə Amerikaya hücum etməyi planlaşdırmır... Bir müddət əvvəl hökumətimizin gizli iclaslara və konfranslara qatıldığını eşitdik. Görəsən, Amerika hökuməti xalqdan xəbərsiz müharibə planları, ya da razılaşmaları hazırlayır? Kim bilir?! Onsuz da bunu bilənlər bizə heç nə deməzlər".

ABŞ Konstitusiyasına görə, Amerikanın imzalayacağı bu tip razılaşmalar senat tərəfindən təsdiqlənməlidir. Prezidentin belə razılaşmaları senata gətirmədən imzalaması onu göstərir ki, o özünü diktator hesab edir. Müharibə paktı imzalandıqdan sonra Böyük Britaniyanın kralı və kraliçası Fransa prezidentini ziyarət etdilər, sonra isə Fransa prezidenti onlara qonaq oldu.

Fransa və İngiltərədə bu səfərlərin şərəfinə verilən möhtəşəm ziyafətlər, ballar orta əsrlərin saray dəbdəbəsinə uyğun şəkildə təşkil olunmuşdu. Daha sonra ingilis kral və kraliçası Amerikaya gələrək Ağ Evdə və Hyde parkdakı iqamətgahında prezident Ruzveltə baş çəkdilər. Vaşinqton, Paris və London səyahətləri yəhudilər tərəfindən üçtərəfli müharibə paktının imzalanması üçün istifadə olundu. Bütün bunlardan əlavə, o da məlumdur ki, prezident Ruzvelt Sovet İttifaqının Finlandiyanı ələ keçirməsinə imkan yaradıb. Sovet İttifaqı Versal müqaviləsi nəticəsində itirdiyi torpaqları Finlandiyadan razılaşma yolu ilə geri almaq istəsə də, müttəfiqlər Finlandiyaya kömək edəcəklərinə dair söz verərək bu ölkəni müharibəyə təşviq ediblər. Finlandiya I Dünya müharibəsində Amerikadan aldığı borcu geri ödəməyə razı olan yeganə ölkə idi. Müttəfiqlər elə düşünürdülər ki, Amerika Finlandiyaya

görə müharibəyə qoşulacaq. Amma Finlandiyaya rəğbət bəsləməsinə baxmayaraq, Amerika bunu etmədi. Sem əmi daha müharibələrə cəlb edilməkdən bezib. Əgər Finlandiyaya yardım ediləcəyi ilə bağlı söz Amerikanı müharibəyə cəlb etmək üçün verilibsə, onda bu tələni ikinci "Ateniya" adlandıra bilərik.

Senator Freyzer yuxarıda verilən çıxışının davamında belə deyir: "Sənaye Səfərbərlik Qanununun qəbulu bizi narahat etmişdi. Bidiyimə görə, bu qanun keçmiş konqresin zamanında təklif edilmiş və böyük mübahisələrə səbəb olmuşdu. Mübahisələr nəticəsində qanunda bəzi dəyişikliklər edilsə də, biz yenə də narahatıq... Əvvəlki konqresə təşkilati tədbir kimi təklif olunmuş bu qanun müharibə olsa, Amerika prezidentinə 4.000.000 gənci silahlandırma səlahiyyəti verir... Qanunun beş il əvvəl təklif olunduğunu düşünsək, hökumətimizin uzun müddətdir ki, müharibə planları qurduğu məlum olur. "Sənaye Səfərbərlik planı 1936" adlanan bu qanun müharibə baş versə, Təmsilçilər Məclisi və senatdan tez-tələsik keçiriləcək və ağlagəlməz fəaliyyətlərə şərait yaradacaq.

Buqanunprezidentəmüharibəvaxtı"hərcürmal,məhsul, qida, mülk və haqqa əl qoymaq hüququnun verilməsi, bütün mal, xidmət, mülk, haqq, qida və məhsullarında, dövlət və ya insanlar arasında qiymət və kirayələrin aşağı və yuxarı limitlərinin müəyyənləşdirilməsi" hüququ verir. Həmçinin prezident bu qanuna əsasən lazım bildiyi bütün ticarət, məhsul, ixracat və idxalat işlərinə limit, yaxud qadağa qoya bilər, müharibə üçün lazım olan hər cür mal, mülk, xidmət və ya məhsula əl qoya bilər. Bütün bu işlər Amerika prezidenti və ya onun təyin etdiyi qurumlar və insanlar tərəfindən həyata keçirilə bilər. Qanunun icrasına nəzarət edəcək şəxslər 10.000 dollar maaş alacaqlar. Əgər səlahiyyət veriləcək qurum, təşkilat və şəxslər olmasa, pre-

zident yeni qurumlar yarada, istədiyi şəxsləri başçı təyin edə və onları maaş və büdcə ilə təmin edə bilər".

Miçiqan senatoru Schafer "Sənaye Səfərbərlik planı 1936" haqqında "bu qanun demokratiya tarixində qəbul olunmuş ən əcaib qanundur" demişdi. Həqiqətən də, Amerika prezidentinə bütün amerikalılar, onların məhsulları, malı, mülkü üzərində tək hakim olmaq səlahiyyəti verən bu qanun əsl diktatorluq sənədidir. Təbii ki, qanundan istifadə hüququ prezidentdə yox, Barni Baruxa, ya başqa yəhudi müharibə sənayesi qurumunun başçısına aid olacaq. Mətbuat yazır ki, Barni Barux prezidentlə nahar yeməyində görüşüb və bir iclasda müharibə vəziyyətini müzakirə ediblər. Barux yaradılacaq Müharibə Sənaye Komitəsi haqqında bir şey deməsə də, bu vəzifəni istədiyi və alacağı dəqiqdir.

Baruxun keçmiş iş ortağı və prezidentin yaxın dostu general Haq Conson 18 aprel 1939-cu il tarixində qəzetlərdən birinə verdiyi müsahibəsində deyir: "Bu qanunla söz, mətbuat, toplantı və müraciət azadlıqları məhdudlaşdırılacaq... Müharibəyə girsək, hökumət hələ bir müddət də avtomatik olaraq başda qalmağa davam edəcək. Bütün antidemokratik hüquqlarını müharibə sayəsində qazanmış bir hökumət müharibənin bitməsini istəyər? Prezident Vudro Vilson müharibədən sonra ona verilən bütün səlahiyyətlərindən imtina etmişdi, çünki o özü də müharibəyə qarşı idi. Bəs hazırkı hökumətdən eyni şeyi gözləyə bilərik? Bu hökumət 4 mart 1933-cü il tarixindən etibarən ona verilən hansı fövqəladə səlahiyyətdən imtina edib? Müharibədə kimin qalib gəlməyindən asılı olmayaraq, müharibəyə qoşulan bütün ölkələrdə demokratiya çox böyük zərər görəcək. Dünyada demokratiyanı qorumağın tək yolu Amerikanı müharibədən uzaq tutmaqdır".

Almaniya dərhal qələbə çalmasa, prezidentin Amerikanı müharibəyə qatacağı dəqiqdir. Hətta müharibədən uzaq qalsaq da, yəhudilərin istədikləri vaxt Yaponiyanı qızışdırıb bizə qarşı ayağa qaldırması mümkündür. Yəhudilər israrla müharibənin labüd olduğunu deyirlər. Amerikanı müharibəyə qatmaq üçün kifayət qədər təxribat edilir və əgər müharibəyə qatılsaq, Ruzveltin üçüncü dəfə prezident seçilib bizə diktatorluq edəcəyinə şübhə yoxdur. Bu diktatorluqda prezidentə Baruxla Morqantau kömək edəcəklər. Amerika azadlıq və respublika anlayışlarını itirmək üzrədir. Hələ heç vaxt xalqın əhval-ruhiyyəsi bu qədər pis olmayıb. Aclığın geniş vüsət aldığı bir ölkədən vətənpərvərlik gözlənilə bilməz. Kəndli və fəhlələrin sədəqə iqtisadiyyatına öyrəşdirildiyi, varlıların isə öz sərvətləri ucbatından qorxağa çevrildiyi bir ölkədə demokratiya ola bilməz.

Konqresdə qəbul olunan Əyalət Milis Qanununa əsasən, 396.000 nəfər əsgərliyə çağırılıb. Bu qanuna əsasən, əsgərliyə çağırılanlar beşillik təlimdən sonra prezidentin onları göndərdiyi torpaqlarda vuruşacaqlar. Halbuki əsgərliyə çağırılanlar öz əyalətlərini qorumaq üçün orduya qatılıblar.

17 avqust 1940-cı il tarixində prezident Ruzvelt, Rotşild ailəsi və yəhudi mediası "Burke-Wadsword qanunu" adlandırılan "Əsgərliyə Çağırılma" qanununun qəbul olunması təklifini dəstəklədilər. Bu təklif Morqan vəkilləri ilə birlikdə "Root, Çark, Bukner&Ballentine" vəkillik bürosunda Qrinvil Klark tərəfindən hazırlanmışdı. Məlumdur ki, 23 may 1940-cı il tarixində Morqan vəkillərindən Henri L. Stimsom, (müharibə nazirimiz və "Kuhn, Loeb&Co"-nun vəkili) Julius Ochs Adler və bir neçə nəfər Nyu-York Harvard klubuna toplaşaraq "Əsgərliyə Çağırılma" qanununu müzakirə etmiş, iyunun 3-də isə əsgərə çağırı-

lacaq şəxslər üçün yarım milyon dollara qədər pul yığmışdılar. Kimlərin pul verdiyi qeyd olunmasa da, böyük hissəsinin Rotşild ailəsinə məxsus "Morgan&Co" və "Kuhn, Loeb&Co" səhmdar bankları tərəfindən qoyulduğu məlumdur. Bu pul nə üçün yığılıb? Yəhudi mediasının təbliğat üçün pula ehtiyacı yoxdur, onsuz da yəhudilər "Əsgərliyə Çağırılma" qanununu dəstəkləyirlər. Bu qanun təklifinin konqresə gətirilməsi üçün beş min dollar da kifayət edir. Tutaq ki, on min dollar da senatorlara göndərilən teleqraflara, on beş min dollar isə Qallop ictimai araşdırması üçün sərf olunub. İctimai araşdırmaların nəticələrinə əsasən, amerikalıların 67%i "Əsgərliyə Çağırılma" qanununu dəstəkləyir. Belə bir nəticənin səhvsiz, ya hiyləsiz alındığını düşünmək qeyri-mümkündür. Qallop referendumu yəhudilərin Amerikada oynadıqları ən böyük oyunlardan biridir. Bu ictimai araşdırmanın nəticələri hər dəfə yəhudi mediasında ön səhifələrdə yer alır. İctimai sorğu Amerika xalqını maraqlandıran hər mövzuda aparılıb. Nəticələr rəsmi açıqlanana qədər heç kim sorğuda iştirak etdiyini bilmirdi və səsvermədə iştirak edən bir nəfər belə tapa bilməzsiniz.

Nə isə. Hər halda bütün xərcləmələrdən sonra 220.000 dollar qalır. Bu pul kimə ödənilib? Vətən xainlərinin məqsədləri aydındır, ancaq bu pulun kimə rüşvət verildiyi məlum deyil. Ancaq bütün hallarda 12.000.000 əsgərin həyatının 250.000 dollara satılması çox acıdır. Bu, Hz. İsanın bir neçə gümüş pula romalılara satılmağına bənzəyir. Hər iki hadisədə pul ödəyənlər yəhudilərdir. İlk "Əsgərliyə Çağırılma" qanun layihəsi senator Klark tərəfindən hazırlanmışdı və 18-65 yaş arasında olan 42.000.000 amerikalı kişini əhatə edir. Prezident bu böyük rəqəmdən 4.000.000-nun dərhal səfərbərliyə alınmasına qərar verib. Senatın Hərbi İşlər üzrə Komissiyası əsgərlik yaşını 21-31 arası

müəyyənləşdirib. Bu yaş dövründəki 12.000.000 kişi on il ərzində təlim alaraq əsgərliyə götürüləcək. İldə 1.000.000 nəfərin bu mərhələdən keçməsi ölkəmizə il ərzində 1.000.000.000 dollara başa gələcək. İndiyə qədər ABŞ-da sadəcə qısa müddətli məcburi əsgərliyə çağırılma halları olub. İndiyə qədər Amerikanın bütün silahlı qüvvələri yalnız könüllülərdən ibarət olub. Hələ də müharibə edən Kanadada isə əsgərlik təlimi müddəti bizdəki kimi on iki ay yox, cəmi bir aydır. Həmişə prezident Ruzvelti dəstəkləyən senator Norris qanun haqqında belə deyir: "Bu qanun ilə ölkəmizin tarixi inkişafı lap başdan ən radikal mərhələyə qədəm qoyur. Cənab prezident, bu qanun qəbul ediləndən sonra bizi həmişə mübarizə apardığımız diktator rejimlərindən birinə çevirəcək. Sülh vaxtı məcburi əsgərlik bizə diktator rejimindən başqa heç nə verə bilməz".

Senator Norris kimi Ruzvelt tərəfdarının, nəhayət ki, bizi gözləyən təhlükəni görməyi ümidverici haldır. Diktatorluq Henri L. Stimsom, Frank Knoks, "Kuhn, Loeb&Co", "Morqan&Co" və Yulius Oks Adler kimi yəhudilərin pul hesabına gerçəkləşdirmək istədikləri xəyaldır. Amerika prezidenti də qanunu Konqresə göndərməklə, əlindəki bütün gücü qanunun qəbul olunması üçün istifadə etməklə bu xəyanətə ortaq olur.

Bölüm II : Amerikanın ələ keçirilməsi

Franklin D. Ruzvelt

"Planımızın uğurla həyata keçməsi üçün dəstəkləyəcəyimiz liderlərin keçmişi mütləq ləkəli olmalıdır. Bu liderlər sirlərini gizli saxlamaq müqabilində bizi dəstəkləyər və məqsədlərimizə xidmət edərlər. İnsan xarakteri əlində olan imtiyazları, avantajı, qüruru, gücü və pulu itirmək istəməz".

10-cu protokoldan

"Sözlərimiz yox, əməllərimiz səmimiyyətimizin göstəricisidir".

– Ruzveltin 19 oktyabr 1937-ci il tarixli çıxışından. Bir insanın xarakteri dostları və əməlləri ilə bəlli olar. Ümumi götürsək, insan dostlarından o qədər də fərqlənmir. İnsana əməllərinə görə qiymət verilməlidir. İnsanın niyyəti və qabiliyyəti onun dəyərini göstərmir.

Bu hissədə prezident və onun dostlarını araşdıracağıq. Prezidentin əməlləri isə növbəti bölmələrdə ətraflı şəkildə açıqlanacaq. Mən prezidenti şəxsən tanımasam da, sui-qəsdin qurbanı olan Huey P. Lonq prezident və dostlarını yaxından tanıyırdı. Bu qorxmaz və cəsur siyasətçinin dedikləri qismən doğru sayıla bilər. Huey P. Long Ruzveltin ən yaxın adamlarından biri idi. İlk dəfə prezident seçiləndə ona böyük dəstək verdiyi hamıya məlumdur.

Cənab Lonq prezident tərəfindən aldadıldığını sonralar başa düşəcəkdi.

Hoy P. Lonq deyir ki, Ruzvelt kabineti defilyasiyaçı Huver hökumətinin davamçısıdır. Prezidenti "yalançı və alçaq" adlandıran Huey P. Lonq senatın istintaq komissiyasına ondan şikayət etmiş, lakin şikayəti nəzərə alınmamışdı. Hoy P. Lonqun fikrincə, ölkəni əslində Ruzveltin "kölgə kabineti" idarə edir, onun razılığı olmadan heç bir addım atılmır. Aşağıda "kölgə kabineti" üzvlərinin adları verilib:

Barni Barux – yəhudi, Nyu-York birja fırıldaqçısı;

Feliks Frankfurter – yəhudi, Nyu-York hakimi və Amerika Konstitusiya Məhkəməsinin üzvü;

Henri Morqantau – yəhudi, xəzinə naziri;

Sem Rozeman – yəhudi, Nyu-York hakimi, Ruzveltin tərcümeyi-halını qələmə alan şəxs;

Ben Cohen – yəhudi, nyu-yorklu vəkil;

Harri İ. Hopkins – nə işlə məşğul olduğu məlum deyil.

Bunların hamısı defilyasiya siyasətinin və müharibənin tərəfdarları, antiamerika əhval-ruhiyyəli adamlardır. Baruxu prezidentin köməkçisi də adlandıra bilərik. O, "kölgə kabineti"nin ən fəal və ən təhlükəli üzvüdür. Ruzvelt birinci dəfə prezident seçiləndə Barux Ağ Evdə özü üçün ofis istəmiş, lakin sonra bu istəyindən vaz keçirdilmişdi.

Senator Lonq Barux haqqında belə deyir:

"Ov zamanı quşlar vurulacaqlarını hiss edəndə qaçırlar. Bəzi quşlar bu işdə o qədər mahirdirlər ki, hətta ən təcrübəli ovçular belə onları vura bilmirlər". Barux da elə quşlardandı. Huverin dövründə hökumətin içində prezidentin pərişan olmasını izləyən bu adam istintaqa cəlb olunacağını eşidən kimi Kaliforniyaya, palma ağaclarının altına qaçmışdı. Sonrakı hadisələri ordan "Neronun yandırdığı Romanı izlədiyi" kimi izləyən Baruxun

yerinə böyük qardaşı Ağ Evə gəlib özünü prezidentə sırımışdı. Nə qədər ki Amerikada prezidentlər var, Barux ailəsi istismara davam edəcək. Barux qardaşları bunu yaxşı bilirlər. Amma çox təəssüf ki, Baruxlara verilən imtiyazlar onları qorumaq tapşırığı almış iki-üç milyon amerikalı əsgərə verilmir". (75-ci Konqres qeydləri, səhifə 7592)

Böyük qardaş Barux I Dünya müharibəsində Amerikanın müharibə sənayesinə başçılıq edirdi və ölkənin sənaye diktatoru olmağın verdiyi bütün hüquqlardan istifadə edirdi. İndi bu yəhudi həm siyasi, həm də iqtisadi diktator olmaq istəyir. Hazırda xəzinə naziri olması gözlənilən Barux bu vəzifənin Morqantauya verilməsini istəyir. O özünü daha yüksək mövqedə təsəvvür edir. Belə güman olunur ki, Barux Rotşild ailəsinin siyasi təmsilçisidir. Morqantau kabinetdə ən nüfuzlu mövqe hesab olunan xəzinə naziri kreslosunda oturub. Vyanalı yəhudi Feliks Frankfurter isə prezident tərəfindən Xarici İşlər Nazirliyi yanında Amerika Konstitusiya Məhkəməsinə üzv təyin edilib. General Hug Conson bu adamı "Amerikanın ən güclü insanı" adlandırır və bildirir ki, Frankfurter dövlətin ən yüksək 125 vəzifəsinə öz adamlarını təyin edib. Yəhudi Ben Kohen də onlardan biridir. Onun vəzifəsi "islahat qanunları" hazırlamaqdır. Kohenin hazırladığı qanunlar prezident tərəfindən təsdiqlənir və Konqresə təklif olunur, ümumilikdə bir-iki yüngül dəyişikliklə qəbul olunur.

Hitlerin öz ölkəsini yəhudi boyunduruğundan xilas etməyi yəhudiləri təşvişə salmış və bütün dünyada irqlərin bərabərliyi təbliğatı başladılmışdı. Əslində kommunistlər və yəhudilər tərəfindən uydurulmuş bərabərlik ideologiyası bütün dünyada xalqlara "yedirilməyə" çalışılır.

Bu axının ölkəmizdəki təmsilçisi olan Eleanor Ruzvelt zəncilərlə münasibətləri tənzimləməyə çalışır. Xristianlığı qəbul etmiş yəhudi ailəsində doğulduğu deyilən prezident

Ruzvelt bununla bağlı verilən suallara "Bunda nə var? Yəhudilər də bizim kimi insandı!" deyə cavab vermişdi. Əslində prezidentin yəhudiliyindən daha çox kommunist olub-olmadığı vacibdir. Tanınmış pedaqoq Dr. Virtun qəzetlərdən birinə verdiyi bəyanatda "kommunist diktaturasının" müzakirə olunduğu məxfi iclasa dəvət olunduğunu demiş, bununla da aləm bir-birinə dəymişdi. Bəyanat verilən vaxt dostları ilə şimal sahillərində balıq tutan prezident geri qayıdaraq elə qatar stansiyasında özünə ən yaxın senatorlarla görüşərək dərhal bir komissiya yaratmış və Dr. Virtun dediklərinin araşdırılmasını istəmişdi. Görüntü xarakteri daşıyan komissiya istintaq zamanı heç bir dəlil tapmasa da, Dies Komissiyasının gizli hesabatlarında 700-dən çox federal işçinin "Sülh və demokratiya cəbhəsi" adı altında kommunist fəaliyyət göstərdiyi yazılırdı.

Dies komissiyasının başçısı, konqres üzvü Martin Diesin bu barədə dedikləri: "Amerika Sülh və Demokratiya Cəbhəsi Moskvada düşünülmüş, Amsterdamda qurulmuş və fransız kommunist Henri Barbussa tərəfindən Amerikaya gətirilmiş bir təşkilatdır. Təşkilatın məqsədi kommunist partiyasının üzvlərinin sayını artırmaq, Amerika müdafiə sənayesini sabotaj etməkdir. Bu təşkilat Amerikada sovetlərin casus təşkilatına adamlar hazırlayır". (Konqres protokolları, 31 oktyabr 1939) Dr. Virtun bəyanatından sonra Konqresin apardığı istintaqda bəhs edilən həqiqətin keçirildiyi, Virtun ora dəvət olunduğu və iclasda "diktatorluq" idarəetmə üsulunun müzakirə edildiyi təsdiqlənib. Dies Komissiyasının istintaqında prezidentin həyat yoldaşı missis Ruzveltin istintaqa cəlb olunanlarla birgə komissiyanın önünə çıxması Amerikada böyük qalmaqala səbəb olmuşdu. Missis Ruzveltin bu hərəkətinin iki səbəbi ola bilər: aparılan istintaqa etiraz əlaməti olaraq komissiya üzvlərini narahat etmək,

yaxud istintaqa cəlb olunan kommunistlərə rəğbətini və dəstəyini göstərmək. Missis Ruzveltin kommunistlərə və yəhudilərə rəğbəti göz qabağında idi. O, 31 dekabr 1938-ci il tarixində "Liberty Magazine" jurnalına verdiyi müsahibədə "Yəhudilər xristianlardan ağıllıdırlar, buna görə də yəhudiləri qısqanırlar. Yəhudilər haqsızlığa məruz qalırlar!" demişdi.

Qızıllar

"Mason qardaşlığı" prinsiplərimizə uyğun olaraq, özümüzü əzilən fəhlələrin tərəfindəymiş kimi göstərib onları sosialistlərin, anarxistlərin, kommunistlərin sıralarına qatmalıyıq. Hüquqi sistemlərin dəstəklədiyi aristokratiya işçi təbəqənin daha məhsuldar olması üçün onların sağlam olmağını, yaxşı qayğı görməyini, güclü olmalarını istəyir, bizim hədəfimiz bunun tam əksidir".

3-cü protokoldan

Yəhudi problemini yaxşı bilmədən kommunizm və bolşevizmi anlamaq çətindir, onlar bank və pul sistemlərinin nəticələridir. Kommunizmin qurucuları – Karl Marks və Fridrix Engels də yəhudi idilər. Dünyanı ələ keçirməyi planlaşdıran kommunizm Yəhudi Ağsaqqal Məclisi üçün qızıl qədər vacib faktordur. Bankçılıq, pul sistemlərindən yoxsulluğu, sosial partlayışları alovlandırmaq üçün istifadə olunur və beləcə xalqlar kommunizmə sürüklənirlər.

Lamontailəsininhekayəsiyuxarıdabəhsolunanlarabariz nümunədir. Ata Thos. V.Lamont "J.P.Morgan&Company" şirkətinin ortağı idi. Eyni zamanda Brüssel Konfransında Amerika dövlətini təmsil edib. Ata Lamont ömrünü dünya "Qızıl Standartları"na həsr etdiyi halda, oğlu Korlis Lamont məşhur kommunist idi. Varburq və Şiffin Trotskiyə maddi dəstək verməsi isə bu ironiyaya başqa bir nümunədir.

Əslində kommunist hərəkatı, yəhudi sərmayəsi olmadan mövcud ola bilməz.

Kommunizmin Amerikaya sıçraması ABŞ-ın Sovet İttifaqını rəsmən tanıması ilə başladı. Mediaya sızan məlumatlara görə, Sovetlər söz veriblərmiş ki, ABŞ-da kommunizmi yaymağa çalışmayacaqlar. Hökumətimiz Sovet İttifaqını rəsmən tanıdığı dövrdə dünyanın bir çox dövlətləri III İnternasionalı dəstəklədiyinə görə onu tanımırdı. Sovet İttifaqı ilə ABŞ arasındakı müqavilədə Franklin Ruzveltin və yəhudi mason Litvinovun (Finkelstayn) imzaları var. İlk baxışda ölkələrarası ticarətin həcmini artırmağı qarşıya məqsəd qoyan bu razılaşma imzalandıqdan sonra ticarətin həcmi yox, Amerika hökumətinin kabinetindəki yəhudi nazirlərin sayı artmışdı. Prezident Ruzveltin almanlarla müharibə etmək istəmədiyinə görə qubernator Vudrinqi Müharibə Nazirliyindəki vəzifəsindən istefaya göndərərək onun yerinə nyu-yorklu Henri L. Stimsonu təyin etmişdi. Ruzveltin kabinetindəki yəhudi nazirlər aşağıdakılardır:

xəzinə naziri: Henri Morqantau, Nyu-York, yəhudi;

müharibə naziri: Henri L. Stimson, Nyu York, "Kuhn, Loeb&Co" şirkətinin (Rotşild bankı) vəkili, yəhudi;

dəniz qüvvələri naziri: Frank Knox, Çikaqo, "Daily News" qəzetinin naşiri (Rotşild qəzeti), yəhudi;

daxili işlər naziri: Herold F. İkes, Çikaqo, "Kommunist Amerika Sivil Azadlıqlar Sindikatı"nın üzvü.

Amerika kabinetində xalqın müxtəlif təbəqələrindən olan təmsilçilər ola bilərdi, ancaq bunun yerinə Ruzvelt kabinetində yalnız yəhudilərin təmsilinə önəm verilmişdi. Üstəlik kabinetdə Nyu-York və Çikaqo istisna olmaqla başqa yerdən nazir yoxdur. Belə kabinetlə Amerikanın II Dünya müharibəsindən uzaq qalmaq şansı yoxdur. Amerikanın müharibəyə qatılaraq xilas etmək istədiyi xalq isə ingilislər yox, Avropa yəhudiləridir.

Vaşinqtonda D.C.də rəsmi dairələrdə işləyən 18.000 yəhudi arasında ən mühüm şəxs prezidentin Konstitusiya Məhkəməsinə üzv təyin etdiyi Feliks Frankfurterdir. Bu adam həm də kommunist "Amerika Sivil Azadlıqlar Sindikatı"nın liderlərindəndir.

Aşağıdakı "Amerika Sivil Azadlıqlar Sindikatı" haqqında məlumatlar "Birləşmiş Mədən İşçiləri Sindikatı" ilə bağlı aparılan araşdırma zamanı əldə olunub: "Amerikanın intellektual təbəqəsi arasında geniş yayılmış, söz, mətbuat, toplanmaq azadlığını dəstəkləyən Amerika Sivil Azadlıqlar Sindikatı mərkəzi Nyu-Yorkda yerləşən Amerika kommunist hərəkatının əsas sütunudur. Sindikat müharibə qanunlarına əsasən hələ də həbsdə saxlanılan kommunist agentlərin azad olunması və bolşevik təbliğatı ilə məşğul olur".

Oxuduğunuz məlumat Dies Komissiyasına verilən ifadələrdən götürülüb. Sivil Azadlıqlar hərəkatının başçısı Rocer Bolduin Dies Kommissiyasına demişdi ki, Amerika hökumətini zor gücünə də olsa, devirəcəklər. Məlumdu ki, Feliks Frankfurter və Herold İckes bu təşkilatın üzvləridirlər və təşkilat, Kommunist Partiyasının hüquq qolunu təşkil edən "Beynəlxalq İşçi Hüquqlarını Müdafiə Təşkilatı"nı dəstəkləyir. "Beynəlxalq İşçi Hüquqlarını Müdafiə Təşkilatı" Cənubi Karolinada polis qatillərinin müdafiəsini öz üzərlərinə götürərək məşhurlaşıb. Yəhudi mediası həmin qatilləri "azadlıq carçıları" kimi qələmə vermişdi.

Dies Komissiyası 3 yanvar 1940-cı il tarixli hesabatında aşağıdakıları bildirir: "Amerika Sülh və Demokratiya Birliyinin Vaşinqton, D.C.də baş tutan iclasının protokollarında rəsmi qurumlara təşkilatlanma sərəncamı verildiyi yazılıb. Amerika Sülh və Demokratiya Birliyi kommunist partiyası tərəfindən maliyyələşdirilir". Aşağıda Kommu-

nist Partiyasının, Amerika Mədən İşçiləri Sindikatını araşdırmaq üçün təşkil olunan xüsusi komissiya tərəfindən ələ keçirilən proqramından bir hissə verilib:

- Bütün federal və əyalət hökumətlərinin devrilməsi və konstitusiya idarəsinin süqutu.
- Sovet Amerikasının ölkədə ən yüksək qurum halına gətirilməsi və III Kommunist İnternasionala birləşdirilməsi.
- Bütün sosial, iqtisadi və siyasi qurumların ləğv olunması.
- Bütün sindikatların ələ keçirilərək vahid sindikat altında birləşdirilməsi.

Məlumdur ki,Amerikadakı inqilabçı liderlər Amerika İşçi Federasiyasına nəzarəti ələ keçirməyə çalışırlar. Amerikadakı kiçik sindikatların bütün sahələrdə vahid sindikat yaratmaq məqsədilə bir yerdə toplanma səyləri davam edir". (68-ci konqres sənədləri, senat protokolları N.14, səhifə 2-6.)

İnqilabçı liderlərdən Ezra Çis Dies Komissiyasına verdiyi ifadəsində bildirib ki, Amerikadakı sindikatları böyük və vahid sindikat altında toplamaqda məqsəd müharibə əsnasında bütün ölkədə tətil elan edərək Amerikada inqilab yaratmaq idi.

Dies Komissiyasının hesabatı

"Gözəgörünməz gücə kim qalib gələ bilər? Bizim gücümüz gözəgörünməzdir. Nə qədər ki xristian mason təşkilatları bizə xidmət edir, gücümüz hər zaman gözəgörünməz olacaq, hətta biz zəfər çalanda belə insanlar bunu görməyəcəklər".

4-cü protokoldan

Amerika Təmsilçilər Məclisi, antiamerikan hərəkatları araşdırmaq məqsədilə Dies Komissiyası adlı qurum yaradıb. Komissiyanın üzvləri aşağıdakılardır:

Martin Dies – prezident, (Texas);
Joe Starns – (Alabama);
Con J. Dempsi – (New Mexico);
Cerri Vooris – (California);
Cas E. Casi – (Massachusetts);
N. M. Mason – (İllionis);
J. Parnel Tomas – (New Jersey).

Siyahıdakı ilk dörd nəfər Demokrat partiyasının, digərləri isə Respublikaçılar partiyasının üzvləridir. Komissiya ən birinci nasistlərin Amerikadakı fəaliyyətini araşdırıb. Komissiyanın fikrincə, "Alman-Amerikan Konfederasiyası"nın alman hökuməti ilə əlaqəsi var.

Fritz Kuhn bu konfederasiyanın üzvlərinin sayının 20.000-25.000, Ədliyyə Nazirliyi isə bu rəqəmin 1937-ci ildə 6.500 olduğunu deyir. Həmçinin komissiya Amerikada 10.000 üzvdən ibarət "Amerika İtaliya Qara Köynəklilər Alayı"nın fəaliyyət göstərdiyini də bildirir. Dies Komissiyası Alman-Amerika Konfederasiyasının xarici dövlətin casus təşkilatı olduğunu deyir. Dies Komissiyası Amerikadakı kommunist təşkilatlarını araşdırmağa başlayanda yəhudi mediası, elə prezident də buna sərt reaksiya verdi, hətta komissiyanın bağlanma təhlükəsi yarandı. Amerikan Qızıl Briqadaları ilə bağlı araşdırmaların dayandırılması ilə başlanan Ağ Ev yəhudi mediası və Dies Komissiyası qarşıdurmasına Təmsilçilər məclisi, 320 səslə komissiyanın işini davam etdirməsinə qərar verəndən sonra son qoyuldu.

Dies Komissiyası kommunistlərin fəaliyyətilə bağlı araşdırmaları haqqında qısa şəkildə bunları deyir:

"Kommunizmin dünya miqyasında inqilabçı, siyasi axın olduğu, sosialist respublikaların Sovet İttifaqı altında birləşmək istədiyi müəyyənləşdirilib. Kommunist etik inqilabı məqbul sayır, bir zamanlar "Sovetlər İttifaqını

müdafiə" məqsədilə yaradılmış bu hərəkat bu gün sovet rejimini digər ölkələrdə yaymağı planlaşdırır. Araşdırmalar nəticəsində müəyyənləşdirilib ki, Amerikada da proletar diktaturası qurulması məqsədi güdülür. Məqsədinə çatarsa, fərdi azadlıqları ortadan qaldırmaq istəyən bu siyasi hərəkat Amerikada guya həmişə fərdi azadlıqları müdafiə edir... (76. Konqres sənədləri, Təmsilçilər məclisinin protokolları, səhifə 26-29) "Kommunist hərəkatı Amerika hökumətinin içinə sızıb. Bəzi kommunistlər federal və əyalət sistemində vəzifə alıblar. Bu hərəkat zənciləri qızışdıraraq Amerikada vətəndaş müharibəsi və ya xalq üsyanları yaratmağa çalışır. Kommunist hərəkatı ona müxalif çıxan hər səsi iftira ataraq susdurur".

Komissiyanın tapdıqları sanki yəhudi protokollarından götürülüb. Yəhudi protokollarında göstərilən məqsədlər elə həmin protokollarda göstərilən üsullarla həyata keçirilir.

Dies Komissiyasının hesabatlarında yaazılanlardan belə çıxır ki, amerikalı kommunistlər Kommunist partiyası xaric, bir çox qurum və təşkilatlarda fəaliyyət göstərirlər. O təşkilatların, qurumların hamısı Moskva tərəfindən maliyyələşdirilir. Bu gün Amerikada inqilab ərəfəsində Rusiyada olduğundan 80 dəfə çox kommunist var. Amerikadakı mütəşəkkil kommunizm 800 müxtəlif qurum, 600 qəzet, 62 gənclər təşkilatı, 200 mədəniyyət dərnəyi, 33 müdafiə təşkilatı və 6.500.000 üzvlə yoluna davam edir və ildə 10.000.000 dollar məbləğində vəsait xərcləyir. Komissiyaya ifadə verən general Corc Van Hon Moseli Amerikanın üzləşdiyi kommunizm təhlükəsi və bunun arxasındakı yəhudi maliyyəçisini açıqlasa da, bu məlumat komissiyanın protokollarında öz əksini tapmayıb. Sanki gözəgörünməz bir əl komissiyanın aldığı bütün ifadələri protokollaşdırmasına imkan vermir. Komissiyanın prezidenti Martin Diesin təkrar

sədr seçilməməsi üçün aparılan kampaniyaya indiyə qədər 250.000 dollar xərclənib. Hər şeyi radio və media vasitəsilə idarə edən bu gizli əl əslində Parisdə yaşayan Jerobim Rotşild və ya yeni adı ilə desək, Corc Mandeldir.

Federal Rezerv sistemi

"Dövriyyədə olan pul miqdarı adam başına ehtiyaclar üçün nəzərdə tutulmadığından işçilərin ən vacib tələbatlarını ödəməyə qadir deyil. Halbuki pul kütləsi əhali artımına mütənasib olmalı, hətta uşaqlar da doğulduğu gündən nəzərə alınmalıdır. Pul kütləsinin təftiş olunması bütün dünya üçün çox vacibdir".

20-ci protokoldan

Pul kütləsindəki dəyişikliklər və kredit sistemi Yəhudi Ağsaqqallar Məclisinin dünya iqtisadiyyatını istismar edə bilməsi üçün ən uyğun vasitələrdən biridir. Yüksək faizlər pul qazanmaq üsulu olsa da, yəhudilər bunu çox aşağı gəlir mənbəyi hesab edirlər. Pul kütləsindən istifadə olunur, varlı daha da varlanır, kasıb isə daha da kasıblaşır, güclü zəifin malını əlindən alır, böyük sərvətlər və böyük yoxsulluqlar yaradılır. Pul kütləsi sağlam olan iqtisadiyyat pul və kredit manipulyasiyasından zərər görməz, çünki bazarlardakı kreditin miqdarı pul kütləsindən asılıdır. Pul kütləsi artdıqca kreditin məbləği də artır. Təbii ki, kredit şərtləri maliyyəçi və müştərinin ehtiyacları əsasında müəyyənləşdirilir. Amma krediti geri ödəmək üçün pul olmayanda kredit sistemi fəaliyyət göstərə bilməz. Kredit sistemini tənzimləmək üçün pul kütləsinə nəzarət edən xüsusi mexanizm yaradılmasına ehtiyac var. Rotşildlər meydana çıxana qədər pul kütləsinə kral və imperatorlar nəzarət edirdi. Amerikada isə konstitusiya millətin iradəsini Konqresə verib.

Konstitusiya qəbul olunanda əyalət bankları gümüş və qızıl qarşılıqlı pul çıxardaraq pul kütləsini ödəyirdilər. Bu sistem Vətəndaş müharibəsinin sonuna qədər davam edib. Vətəndaş müharibəsindən sonra milli banklar Amerika dövlət veksellləri qarşılığında pul çıxararaq pul və kredit kütləsini tənzimləyiblər.

Rotşild ailəsinin təsirilə ümumdünya bank sisteminə nəzarət hökumətdən özəl bankirlərə keçdi. "Bank of England" dünyadakı digər mərkəz banklarına nümunə göstərilir. Federal Rezerv Sistemi qurulanda Amerika hökuməti pulçıxarma həcminin tənzimlənməsinə nəzarət etmək istəmişdi. "Federal Rezerv Sistemi" Amerika xalqının qanunla müəyyənləşmiş bankları tənzimləmə hüququnun Konqresə verilməsindən başqa bir şey deyil.

1907-ci ildə baş vermiş çaxnaşma, Nyu-York Rezerv banklarının depozitləri kommersiya banklarına geri ödəməməsilə başlamışdı. Nəticədə Rezerv bankından pul ala bilməyən kommersiya bankları müştərilərinin depozitlərini ödəyə bilməmişdi. Problemin səbəbi pul kütləsinin az artırılması və dövriyyədəki pul qıtlığı idi. Onsuz da həmin dövrdə bütün dünyada ticarətin ehtiyaclarını ödəmək üçün pul sistemlərində radikal dəyişikliklər edilməsi təklif olunurdu. Konqres dünya bank sistemini araşdırmaq üçün pul komissiyası yaratdı və Rod-Ayland senatoru Nelson V. Aldriçi komissiyaya sədr qoydu. Komissiya bir neçə dəfə Avropaya səfər etdi, iki il sonra isə heç kimin oxumadığı bir hesabat hazırladı. Bu müddətdə isə bankçılar, əkinçilər, tacirlər, fəhlələr və media bir daha qarışıqlıq və böhrana səbəb olmayacaq yeni bank sistemi istəyirdilər.

Prezident Vilsonun 1912-ci ildə aparılan seçki kampaniyasında verdiyi ən vacib vədlərdən biri də bank islahatı haqqında idi. Seçkilərdən sonra prezident Konqresə sərt bir ismarış göndərərək mövcud bank sisteminin yarar-

sızlığından söz açmış, ticarət ilə sənayenin ehtiyaclarını ödəyəcək yeni bir sistem lazım olduğunu vurğulamışdı. Həmçinin Vilson işsizlik probleminin həllindən, yüksək maaş və qiymətlərdən bəhs etmişdi. Prezidentin seçki kampaniyasındakı nitqindən və Konqresə yazdığı bu ismarışdan göründüyü kimi, o, pul və kredit kütləsini artıracaq yeni bir sistem üzərində işləyir. Lakin indi hökumətlə bankirlər arasında rəqabət başlayıb. Bankirlər pul və kredit kütləsinə təsir edən vahid Mərkəzi Bankın qurulmasını və onların nəzarətinə verilməsini istəyirlər. Əgər istəklərinə əməl olunmazsa, bank sahibləri milli statusdan imtina edəcəklərini deyirlər. Hökumət isə pul kütləsini Mərkəzi Bank, kreditləri isə banklar vasitəsilə tənzimləmək niyyətindədir. Daha sonra yeni pulların hansı şərtlərlə çıxarılacağı, banknot, yoxsa dövlət kağızı statusu daşıyacağı da bankirlər və hökumət arasında mübahisələrə səbəb oldu. Federal Rezerv Sistemi bu mübahisələrin nəticəsində yaradıldı. Bütün tərəflər yeni yaradılan sistemdən razı qalmışdı. Prezident Vilson bu sistem haqqında " yeni sistem ticarət və sənayenin müstəqilliyini təmin edəcək, pul kütləsindəki dalğalanmalar nəticəsində xalq sərvətlərini itirməyəcək!" demişdi.

Bank və pul sistemlərində islahatlar davam edərkən Rotşildlərlə əlaqəsi olan alman yəhudisi Pol Varburq Amerikaya köçdü. Rotşildlərin Frankfurt-Mayndakı bankında işləyən Varburq, Amerikada da Rotşildlərin digər bankında – "Kuhn, Loeb&Company"də işə başladı. Dəniz qüvvələrinin 1918-ci il tarixli məxfi hesabatlarında Pol Varburq haqqında aşağıdakılar deyilir:

"Varburq, Pol, Nyu York City, Alman; 1911-ci ildə Amerikaya köçüb. 1912-ci ildə Kayser tərəfindən medala layiq görülüb. ABŞ Federal Rezerv Sistemində müdir köməkçisidir. Almaniyada çox varlı və məşhur bir bankir

olan bu şəxs alman maliyyəsini Lenin və Trotskinin hesablarına köçürməsilə tanınır. Varburqun qardaşı Almaniya gizli xidmətlərində yüksək vəzifə sahibidir".

Yuxarıda haqqında bəhs olunan qardaş Feliks Varburqdur. O da Amerikaya köçüb və "Kuhn, Loeb&Company"də işləyib. Paul Varburq Amerikaya gələn kimi tanınmış Nyu-York bankirlərini iclasa çağırıb, Amerika bank sistemi üçün yeni islahat planı təqdim edib və plan bankirlər tərəfindən maraqla qarşılanıb. Daha sonra plan, eyni mövzu üzərində iki il işləyib beş min səhifəlik hesabat yazan Aldriç Pul Komissiyasına təqdim olunub və qəbul edilib. Pul Komissiyası "Bank of England"in əsas müqaviləsi olan təklifi qanun layihəsi kimi Konqresə təklif edib və o, "Aldriç Qanunu" adı ilə qəbul olunub.

Bundan dərhal sonra demokratlar qanuna müxalif çıxmağa başlayıblar, çünki qanun Amerika mərkəz bankının səlahiyyətlərini özəl banklara verir. Birinci və ikinci ABŞ dövlət bankları eksperimentlərinə əsaslanan demokratlar yeni qanunu qəbulolunmaz hesab edirlər. Respublikaçılar partiyasının seçkilərdəki məğlubiyyəti nəticəsində prezident Vilson və Konqresdəki demokratlar qələbə çaldılar. Artıq "Aldriç Qanunu" ya yenidən işlənməli, ya xalqa uyğun bir variantla əvəz olunmalıdır. "National City Bank"ının idarə heyətinin sədri Frank A. Vanderlip öz xatirələrində bu barədə danışır. Vanderlipin yazdığına görə, "J.PMorgan&Company"-dən Henri Devidson və "Kuhn, Loeb&Company"-dən Pol Varburq Corciya Savannadakı Jekyll adasında görüşərək, qanunu həm Demokrat partiyasını, həm də prezident Vilsonu qane edəcək şəklə salıblar, lakin qanunun mahiyyəti dəyişməyib. Qanunun yeni variantını bütün iştirakçılar və tərəflər qəbul edib: Respublikaçılar partiyası "Aldriç Qanunu"nun eynisi olduğuna görə, Demokrat partiyası onu özü hazırladığına

görə, Karter Qlass "Bankçılıq və Pul Komissiyası"nın sədri olduğuna görə, Pol Varburq isə öz məhsulu olduğuna görə. Prezident Vilson, Macadoo və Qlassın başqalarının hazırladığı qanunu Konqresdən keçirməkdən başqa çarələri yox idi. Federal Rezerv sistemi də Rotşild ailəsinin fikridir və ABŞ-a təlqin edilmişdi. Aydın görünür ki, Paul Varburq Amerikaya bank sistemini dəyişdirmək üçün gəlib. O və Rotşild ailəsi həmin vaxtdan bəri dünya müharibəsinin başlamasını gözləyirdilər.

Varburq və Rotşild ailəsi əmindi ki, dünya müharibəsi pul və kreditə olan tələbatı artıracaq və onlar dəyərdən düşən pullar vasitəsilə böyük gəlir əldə edə biləcəklər. Bu insanlar bilirlər ki, müharibə əsnasında ABŞ dünyanın ən böyük istehsalçısı kimi böyük miqdarda qızıl qazanacaq. Artan qızıl ehtiyatlarının kredit vasitəsilə pul kütləsini artıracağı, yaranacaq inflyasiyanın Amerikada rifahı yüksəldəcəyi və dünya rifah səviyyəsinin də bunun təsirinə məruz qalacağı aydındır. Belə bir şey Rotşildlərin işinə yaramır və buna mane olmaq lazım idi. Elə buna görə də Amerika Jerobim Rotşild və xələflərinə təslim edildi. Əvvəllər Amerika iqtisadiyyatı və vətəndaşlarına "Morgan&Co", "Kuhn, Loeb&Co" firmaları, banklar və onların iştirakçıları sayəsində nəzarət edən Rotşild ailəsi artıq mütləq hakimiyyətə sahibdir.

1920 və 1930-cu illər defilyasiyası

Federal Rezerv qanununun orijinal variantında istifadə edilən terminlər, dil o qədər qəlizdir ki, həm prezident, həm də Konqres üzvləri bu mətni başa düşməkdə çətinlik çəkirlər. Bəlkə, prezident düşünüb ki, qanunda istədiyi dəyişiklikləri edərsə, o, əvvəlkindən daha yaxşı ola bilər. Bəlkə də prezident ümid edirmiş ki, dəyişikliklər

sayəsində qanun xalq və sənaye üçün yararlı hala düşəcək. Amma nəticə bunun tam əksi oldu. Qanun dəyişdiriləndən sonra konstitusiyaya zidd olsa da, yeni pul çıxarmaq və pul kütləsinə nəzarət hüququ Federal Rezerv Komitəsinə verildi. Yəhudi Ağsaqqallar Məclisinin istədiyi bütün dəyişiklikləri edən Amerika Konqresi təzə yaratdığı komitəyə birinci və ikinci Birləşmiş Amerika banklarından daha çox səlahiyyət verdi. Pol Varburq komitəyə əvvəlcə müdir köməkçisi, bir neçə aydan sonra isə müdir təyin olundu. Varburq 1919-cu ildə istefa verənə qədər bu vəzifədə qaldı. Həmin tarixdə Uilliam G.MacAddo xəzinə naziri vəzifəsindən istefa verdi və yerinə keçmiş kənd təsərrüfatı naziri Devid Houston keçdi. Eyni tarixdə Barni Barux Edvard M. House-ə tələ quraraq prezidentin ən yaxın məsləhətçisi oldu.

1920-ci il defilyasiyası bu şəraitdə baş vermişdi. Federal Rezerv bankları kommersiya banklarının əlindəki bonolara endirim etmədiyinə görə ölkədə böyük xaos başlamışdı. Əvvəllər xəzinə bonolarının sahibləri istədiyi anda nağda çevriləcəyi deyilirdi. Bu bonolar müharibəni maliyyələşdirmək məqsədilə çap edilmiş və xalqın marağına səbəb olmuşdu. Federal Rezerv sisteminin kredit kranlarını açacağından əmin olan banklar xalqa verdikləri kreditlərin miqdarını artırmışdılar. Ancaq Federal Rezervin rəhbərliyi gözlənilmədən kommersiya banklarına kredit verilməsini dayandırmışdı. Başlanğıcda federal müvəkkillər defilyasiyanın Yaponiya kimi ölkələrdəki yüksək gündəlik muzda və qiymətlərə reaksiya olaraq yarandığını demişdilər. Lakin Federal Məsləhət Qurumu, Federal Rezerv Komitəsi və Federal Rezerv Bankları başçılarının 15 may 1920-ci ildə keçirilmiş iclaslarının protokolları açıqlanandan sonra səhv etdiklərini boyunlarına almışdılar.

Heç kimin dəqiq araşdırmadığı iclas protokollarında o şəxslərin nə təklif etdikləri, nəyi, necə və nədən etdikləri aydın şəkildə öz əksini tapıb. Qısa şəkildə desək, iclasda qiymətlərin və gündəlik muzd haqqının nəzarətdə saxlanmasının vacibliyi, insanların dünyadakı tələblərə cavab verəcək qədər çox işləmədikləri müzakirə olunmuşdu. İclas iştirakçılarının fikrincə, bu səhvləri pul kütləsinə limit qoymaqla, kredit kranlarını bağlamaqla düzəltmək mümkün idi. İclas iştirakçılarından yalnız iki bankir pul və kreditlərin məhdudlaşdırılması fikrinə qarşı çıxmışdı. Bu da onu sübut edir ki, nə qədər ağıllı və savadlı olursa olsun, bir ölkənin iqtisadiyyatını bir qrupun monopoliyasına vermək olmaz. Bu qərar nəticəsində onu dəstəkləyən bankirlərdən əksəriyyəti iflas etmiş və hər şeylərini itirmişdilər. Alınan qərardan sonra Amerika iqtisadiyyatı tarixində ən böyük panika, çöküş yaşanmışdı. Bundan ən çox zərər çəkən isə depozit sahibləri, ticarət və sənaye sahəsinə kredit verən banklar olmuşdu. Bir çox qurumlar iflasa uğramış, minlərlə insan intihar etmiş, minlərlə insan səfil olmuşdu. Dövlət veksellərinin və xəzinə bonolarının dəyərini itirməsi onları girov götürərək kredit verən bankları batırmışdı. Bu böhrandan əvvəl ABŞ-ın ümumi milli hasilatı 500-600 milyard dollar olduğu halda, böhrandan sonra 250-300 milyard dollara düşmüşdü. İqtisadi böhran nəticəsində ölkəyə dəyən zərər ABŞ-ın, müharibə xərcləri də daxil olmaqla, yarandığı gündən 1914-cü ilə qədər çəkdiyi xərclərdən daha çoxdur.

Axırda Federal Rezerv Bankları, Amerika dövlətinin iflasının qarşısını almaq məqsədilə kredit kranlarını açmışdı və 1927-1929-cu illər arasında bazarlarda canlanma olmuşdu. Amma bu canlanma 1929-cu ildə spekulyasiyalara səbəb olmuş, nəticədə Federal Rezerv Bankları yenidən defilyasiya tədbirlərinə əl atmışdılar. On il müddətində

ümumi milli hasilatını 400 milyarda çatdıran Amerika iqtisadiyyatı yenidən 40-50% itki vermişdi. 1939-cu ildə Federal Rezerv Banklarının açıq-aşkar gördükləri defilyasiya tədbirlər 1920-ci il böhranından salamat xilas olmuş bankirlərə, fəhlələrə, ailələrə, xüsusilə də fermerlərə böyük ziyan vurmuşdu. Məhsul qiymətlərinin istehsal qiymətlərindən aşağı olması nəticəsində fermerlər evlərini, torpaqlarını itirmişdirlər. Fabriklər bağlanmış, 12 milyon fəhlə işdən çıxarılmışdı. Sonuncu iki böhran ölkəyə 1907-ci ildə süni yolla yaradılan panikadan daha böyük zərər vurmuşdu, çünki 1907-ci ildə banklar pul kanallarını açaraq, qısa müddətə böhranın öhdəsindən gəlmişdilər. 1907-ci ildə Yəhudi Ağsaqqallar Məclisi hələ Amerika iqtisadiyyatı üzərində mütləq hakim deyildi.

İqtisadi böhranların qarşısını ala bilməsi üçün Federal Rezerv sisteminə pul kütləsinə nəzarət hüququ verilmişdi. Amma çox təəssüf ki, bu sistem bundan sonra hələ üç belə böhranın meydana gəlməsinə səbəb olmuşdu. 1920, 1930-cu illərdəki və hazırkı iqtisadi böhranın öhdəsindən yalnız bir yolla gəlmək olar: bazarlara əlavə pul buraxmaq və pul bazarlarını Federal Rezerv adlı despotdan azad etməklə. Bu gün İngiltərə bank qanunlarının ölkəmizə adaptasiya olunması Federal Rezerv Bank sisteminin monopoliyaya keçməsinə səbəb olur. İngilis vətəndaşları da Mərkəzi Bankın qanunlarından sonra bizim kimi kredit kanallarının bağlanmasının, gümüş pulun dövriyyədən çıxarılmasının, pul kütləsinin inhisara götürülməsinin səbəblərini anlaya bilməmişdilər. Amma ingilislər iki məsələdə bizdən üstündürlər: İngilis xalqı mərkəz bankının təmərküzləşməsi, daha sonra isə təmərküzləşmənin müddətinin səkkiz dəfə uzadılması üçün yəhudi bankirlərdən imtiyaz haqqı alıb. Halbuki biz Federal Rezerv sisteminin təmərküzləşməsini müddətsiz və heç bir ödəniş edilmədən "Yəhudi Ağsaq-

qallar Məclisi"nin ixtiyarına vermişik. İngilis mərkəz bankı və digər mərkəz bankları xalqa aşağı faizlə kredit verdiyi halda bizim Federal Rezerv bankları sadəcə üzv banklara kredit verir və üstəlik özünü "bankların bankı" adlandırır.

1937-ci il defilyasiyası

"Siyasətdə uğur qazanmaq üçün görülən işlər gizli qalmalıdır. Əməllə sözlərin üst-üstə düşməyi vacib deyil".

7-ci protokoldan

Federal Rezerv sistemi kifayət qədər pul kütləsi və kredit əldə etmək məqsədilə qurulmuşdu. Federal Rezerv sisteminin qurulması məsələsi ortalığa atılanda Amerika hələ 1907-ci il panikasını yenicə geridə qoyurdu. Daha əvvəl də göstərdiyimiz kimi, bu panika süni şəkildə Nyu-York bankları tərəfindən yaradılmışdı. Federal Rezerv sistemi məsələsi bir daha belə panikanın baş verməməsi üçün gündəmə gəlmişdi. Nyu-yorklu bankirlər sistemin dəyişdirilməsinə çox çalışmışdılar, hətta J. P. Morqan və "First National Bank of New York"un başçısı Geo. F. Baker, Pujo Komissiyasına verdikləri ifadələrində xalqın yaxşılığı üçün pul kütləsinin nəzarətdə saxlanılmasının vacib olduğunu demişdi. Bu ifadələr o vaxt hamını təəccübləndirsə də, indi 1907-ci il panikasının Federal Rezerv sistemini qurmaq məqsədilə yaradıldığını göstərir. Prezident Vudro Vilsonun xoşniyyətli olmasına nə qədər inansam da, 1920-ci il defilyasiyası onun yanlış siyasətinin nəticəsi idi. Pol Varburqu Federal Rezerv sisteminə əvvəlcə prezident köməkçisi, sonra isə prezident təyin edən Vilson "Aldriç Qanunu" layihəsini hazırlayan bu adamı, demək olar ki, mükafatlandırmışdı. Varburq Mərkəzi Bankın defilyasiya hüququnu Federal

Rezerv Sisteminə vermiş və bunu prezident Vilsona qəbul etdirmişdi. Özü isə defilyasiya başlamazdan əvvəl istefa vermiş və yaranacaq böhranın məsulliyyətini seçkilərdə uğur qazandıqlarını düşünən demokratların üstünə atmışdı. Demokratlar elə bilirdilər ki, Federal Rezerv Komitəsi on iki Federal Rezerv bankı arasında koordinator rolunu oynayacaq, əsas banka üzv olan Federal Rezerv bankları öz idarə heyətlərində sərbəst şəkildə qərarlar qəbul edə biləcəklər. Həqiqətən də, qanuna əsasən istənilən kommersiya bankı əlindəki dövlət veksellərini, xəzinə bonolarını tabe olduğu federal bankda güzəştlə nağda çevirə bilər. Bu üsulun məqsədi bazara xalqın da, biznes müəssisələrinin də tələbatını ödəyəcək miqdarda pul buraxılmasıdır. Ancaq Varburqun istəyi ilə bu üsul 1920-ci ildə Konqresdə dəyişdirilmiş və bununla da Federal Rezerv banklarına, onlara tabe olan kommersiya banklarının güzəştli əməliyyatlarına limit qoymaq və dövlət veksellərі, xəzinə bonolarını nağda çevirməkdən imtina etmək hüququ verilmişdi. Yəni daha pul kütləsi bazarın tələblərinə əsasən yox, Federal Rezerv sisteminin nəzarəti altında reallaşdırılırdı. 1920-ci il böhranında Federal Rezerv bankları bu hüquqlarından istifadə etmişdilər. Pul kütləsini tənzimləyən monopoliya sayəsində 1920-1930-cu illərdə iqtisadi böhranlar baş vermişdi. Federal Rezerv Sisteminin qəbul etdiyi hər qərar, Konqresin dəstəklədiyi hər qanun ölkəni mərkəz bankçılığı sisteminə sürükləyir və ölkə iqtisadiyyatında ölüm-dirim vəziyyəti yaradır. Federal Rezerv Komitəsi qanuna zidd olaraq, pul kütləsinə nəzarət edən, onu tənzimləyən "Açıq Bazar Komissiyası" yaradıb və Nyu-York Federal Rezerv Bankının prezidentini ona sədr təyin edib. Komissiyaya Nyu-York və Çikaqo bazarlarında veksel və bono alqı-satqısına, pul kütləsinə nəzarət etmək, Federal Rezerv Bankı bonolarını çıxarmaq səlahiyyəti ve-

rilib. Həmçinin komissiya pul kütləsini məhdudlaşdırmaq məqsədilə bazarlara bono və veksellər satmaq hüququna sahibdir.

Yeni qurum üzv bankların xəzinə bonolarını və dövlət veksellərini güzəştlə alaraq, pul kütləsini artırmaq səlahiyyətini ortadan qaldırır. Qurumla Açıq Bazar Komissiyası arasında bircə fərq var: komissiya Amerikaya nə qədər pul lazım olduğunu təkbaşına müəyyənləşdirmək hüququna sahibdi. Halbuki köhnə sistemdə pul kütləsini ticarət, sənaye müəssisələri və kommersiya bankları müəyyənləşdirirdi.

1932-ci ildəki seçki kampaniyasında Ruzvelt, prezident Huveri böhran zamanı lazımi tərbirləri görməməkdə təqsirləndirmişdi. Amma bu kampaniyada heç bir partiya və heç bir namizəd Mərkəzi Bank sisteminin inkişaf etdirilməsi və səlahiyyətlərinin artırılması haqqında danışmamışdı. Deyilənlərin əksinə olaraq, 1935-ci ildə qəbul edilən bank qanunu Açıq Bazar Komissiyasının səlahiyyətlərini daha da artırdı. Bu qanuna əsasən prezident Ruzvelt Marriner S. Eklası komissiyanın prezidenti təyin etdi. Komissiya defilyasiya professoru Miller istisna olmaqla tamamilə yeni üzvlərdən təşkil olunub.

İlk Federal Rezerv Qanunu Federal Rezerv Banklarında aşağıdakı ehtiyatları saxlamağı məsləhət görürdü: kiçik şəhərlərdəki banklar depozitlərin 7%-ni, rezerv bankların olduğu şəhərlərdəki banklar depozitlərin 10%-ni, mərkəzi rezerv banklarının olduğu şəhərlərdəki banklar depozitlərin 13%-ni.

Bu ehtiyatlara yalnız Federal Rezerv Komitəsi nəzarət edə bilər. Bu ehtiyatlara nəzarət edilməsi və banklara cəza verilməsi kommersiya banklarının iflası deməkdi. 1935-ci ildə qəbul olunan Bank Qanunu bankların, Federal Rezerv Banklarında saxlaya biləcəkləri depozit miqdarını

50% artırmışdı. Əslində yeni sistem Açıq Bazar Komissiyası vasitəsilə pul kütləsinə nəzarət edir. Yəni kommersiya banklarının öz ehtiyat miqdarını artırmağa ehtiyacları yoxdur. Bu yeni tədbirin məqsədi əvvəllər istifadə olunan üsulun yenidən ortaya çıxmasından sonra defilyasiyanın təqsirini başqalarının üstünə atmaq idi. Prezident Ruzvelt keçmiş prezident Huverin səhvlərini düzəltmək iddiası ilə seçildiyinə görə defilyasiya yaratmaq üçün yeni bir üsul icad edilmişdi.

1936-cı il avqustun 26-da bankların ehtiyat depozitlərini 50% artıran Federal Rezerv Komitəsi nəticələrdən razı qalmadığına görə 1937-ci il yanvarın 30-da aşağıdakı qərarı verdi:

"1 mart 1937-ci il tarixindən etibarən bankların Federal Rezerv banklarında saxlamalı olduğu depozitlər Federal Rezerv Qanununun 19-cu bölməsində də göstərilən miqdarların 100%-i qədər atrırılacaq".

Bu qərarla bərabər Federal Rezerv banklarının kassalarında 13.863.000.000 dollar toplanmışdı. Bu məbləğ bazarlarda dövriyyədə olan puldan on dəfə çoxdur. Bu miqdarla ən azı 70.000.000.000 dollar kredit kütləsi yaratmaq mümkündür. Əgər bu məbləğ dövriyyədə qalsa, heç bir böhran olmayacaq. Yəni bazarlardan pulun çəkilməsi açıq-aydın böhran yaratmaq məqsədi güdür. Bu qərar dövlət istiqrazlarını almağa məcbur edilən kiçik banklarda böyük satış problemləri yaratdı. Artıq banklar xalqa və kiçik müəssisələrə kredit verə bilməyəcək vəziyyətdədirlər. Amerikada həyata keçirilən bu iqtisadi tədbirlərin dünyada tayı-bərabəri yoxdur.

1935-ci ildə qəbul olunan bank qanunu bank hesablarını zəmanət altına almaq üçün yaradılıb, ancaq Karter Qlassın təklif etdiyi dəyişikliklər ediləndən sonra qanun "Yəhudi Ağsaqqallar Məclisi"nin məqsədlərinə xidmət

edəcək şəklə düşüb. Prezident Ruzvelt əvvəl nə qədər xoşniyyətli olsa da, bəzi təyinatları ilə bu böyük cinayətə ortaq olub. Prezident Komissiyasını qurtarmaq məqsədilə mətbuat konfranslarından birində bazarda bəzi qiymətlərin dəyişkənliyindən şikayətlənmişdi. Halbuki sərbəst bazar iqtisadiyyatını tətbiq etmək istəyən prezident bilməli idi ki, pul kütləsi və tələb-təklif münasibətlərində hər zaman bəzi xidmətlərin və malların qiymətləri dəyişkən olur.

İndiki defilyasiya ilə 1920-ci il Vilson böhranı arasında böyük fərq var. 1920-ci ildə qiymətlər və günəmuzd yüksək, pul isə dəyərsiz idi, amma işsizlik minumum səviyyədə idi. Halbuki beş il sürən Huver defilyasiyasından sonra prezident Ruzveltin təklifi ilə milyardlarla dollar xərclənsə də, hələ də 10.000.000 işsiz amerikalı var.

Sona doğru

"Siyasətin əxlaqla əlaqəsi yoxdur. Əxlaqi dəyərlərə sadiq qalan siyasətçi uğur qazana, tutduğu mövqeni qoruya bilməz. Yaxşı siyasətçinin böyük xəyalları və inandırma qabiliyyəti olmalıdır. Dürüstlük və səmimiyyət kimi dəyərlər siyasətdə zəiflik hesab olunur, bu dəyərlər siyasətçiyə ən güclü düşmənindən də daha çox zərər verə bilər. Bu dəyərlər yəhudi olmayanların işinə yaraya bilər, amma ölkəni idarə etmək üçün kifayət deyil".

1-ci protokoldan

4 mart 1933-cü ildə prezidentlik çıxışında Ruzvelt belə demişdi: "Hazırkı vəziyyət pul tacirlərinin bacarıqsızlığı və tərsliyi üzündən yaranıb. Xalq onları mühakimə edəcək. Onlar təkrar kreditlər verərək batan kreditləri qurtarmağa çalışırlar. Gözləri şəxsi mənfəətlərindən başqa heç nə görməyən bu insanlar uzaqgörən deyillər.

Uzaqgörən olmayan insanlar məhvə məhkumdurlar. Bu pul tacirləri indi mədəniyyətimizin zirvəsindəki taxtlarını qoyub qaçıblar. İndi biz ənənələrimizə söykənərək mədəniyyətimizi yenidən inşa etməliyik. Biz özümüzü ələ almalı, milli dəyərlərimizi geri qaytarmalı, mənfəət məqsədilə yox, ölkəmizə xidmət üçün çalışmalıyıq. Artıq bizim daha sabit və kifayət qədər pula ehtiyacımız var". Bu sözlər alqışlarla qarşılanmış və xalqı ümidləndirmişdi. Bir gün sonra Jon N. Simpson prezidentə zəng edərək "sabit və kifayət qədər pul" sözlərinin mənasını soruşub. Mətbuatda yazılanlara görə, prezident cavab olaraq hökumətin qanuni haqqından istifadə edərək pulu artırmaq və bazarları canlandırmaq istədiyini bildirib. İndiki vəziyyətimizi və yuxarıdakı sözləri nəzərə alaraq deyə bilərik ki, prezident ya xalqı aldadıb, ya da bu sözlərdən bir gün sonra iqtisadi planını dəyişib. 6 mart 1933-cü ildə prezident, ABŞ-dakı əksər bankların maddi vəziyyətlərini nəzərə almadan bağlanmasına qərar vermişdir. Prezident tərcümeyi-halının 4-cü səhifəsində belə yazır:

"Bir dostum 1917-ci ildə qəbul olunmuş Səfərbərlik haqqında qanunun hələ tam ləğv olunmadığını göstərən bir sənəd gətirdi".

Əgər bu həqiqətdirsə, o qanunlar yalnız müharibə şəraitində və hərbi məqsədlərə yönəlmiş tədbirlər üçün etibarlıdır. Prezident bankların bağlanması qərarını verməklə konstitusiyanı tapdalayıb və cinayət törədib. Həm də bağlanılan banklar öz maddi problemləri ucbatından yox, 1930-cu ildə Federal Rezerv Komitəsinin gördüyü tədbirlər nəticəsində dara düşən müştərilərinə görə nağd pul sıxıntısı çəkirdi. Verdikləri kreditləri geri ala bilməyən bankların kassalarında hesab sahiblərinə ödəyəcək nağd pul

yoxdu. Bu pul yalnız Federal Rezerv banklarından alına bilər, amma Federal Rezerv bankları kommersiya banklarına yardımdan imtina edib. Yəni iqtisadiyyatı xilas etmək üçün bankların hamısını bağlamaq lazım deyil. Əksinə, hökumət Federal Rezerv sisteminə əl qoyaraq qanuni hüququndan istifadə etməli və bazardakı pul kütləsini artırmalıdır. Bu vəziyyətdə isə ən tez nəticə Federal Rezerv Komitəsinin rəhbərliyini işdən azad edərək, yerinə kommersiya banklarındakı dövlət istiqrazlarının qarşılığında pul verə biləcək rəhbərlərin təyinilə əldə oluna bilər. Açığı, iqtisadiyyatı düzəltməyin yolu kredit və pul kanallarını açmaqdır. Bu həqiqəti prezident də bilir. Buna görə çıxışında xalqa bundan bəhs edib. Amma prezident Amerika xalqını aldadıb və böhrana sürükləmişdi.

1929-cu ildə bütün ölkədə 30.000 əyalət və milli bank vardı. 1932-ci ildə bu rəqəm 19.163-ə düşüb. Prezidentin yeni qərarı ilə qalan bankların 4.541-i də bağlanıb. Bağlanan bankların 4.356.799.000 dollarlıq depoziti müsadirə edilib. Sonra bu miqdarın böyük bir hissəsi yoxa çıxıb və prezidentimiz öz tərcümeyi-halında konstitusiyanı tapdalayaraq minlərlə bank sərmayəçisini, müştərini səfilliyə məhkum etməsi ilə öyünür.

Prezident 15 yanvar 1934-cü ildə Konqresə yazdığı ismarışında deyir: "İcazə verin, sizə iki vacib prinsipi xatırladım. Birincisi, sabit pul kütləsinə sahib olmağımız vacibdir. Buna mümkün qədər nail olmağa çalışmışıq, bazarlara gündəlik həyatı çətinləşdirəcək və müəyyən miqdarda ehtiyacları ödəyəcək qədər pul buraxılıb. İkinci vacib prinsip isə hökumət pul çıxarma hüququna və pulun bağlı olduğu dəyərli metal ehtiyatlarının tək sahibi olmalıdır. Bu hökumətimizin hərdən dəyərli metal ehtiyatlarına müdaxiləsini vacibləşdirir".

Bu sözləri hətta Con Stüart Mill və ya Devid Rikardo da daha gözəl şəkildə ifadə edə bilməzdi. Yəni prezidentin pul siyasətini bilməməsi kimi bir üzrü ola bilməz. Cazibə qanunu qədər açıq olan bazarların pul tələbatı, təəssüf ki, Federal Rezerv Komitəsinin təşəbbüsünün nəticəsidir.

Yalançılar və oğrular

30 oktyabr 1938-ci ilə aid xəzinə hesabatında 1914-1938-ci illərdəki Amerika ehtiyatlarının siyahısı verilib. 1914-cü ildə "bütün banklar" başlığı altında, Federal Rezerv bankları xaric, bütün digər banklar başa düşülür və bu 1.630.000.000 dollar həcmindədir. Eyni rəqəm 1938-ci ildə 991.500.000 dollar olub. Yəni iyirmi dörd il əvvəl qurulan Federal Rezerv Sistemindən sonra bazardakı pul miqdarı 638.500.000 dollar aşağı düşüb.

Həmin hesabata görə, 1914-cü ildə bir nəfərə düşən pul miqdarı 18,46 dollar idisə, 1938-ci ildə bu rəqəm 42,02 dollar olub və sonuncu rəqəm hesablananda Federal Rezerv banklarında və xəzinədəki pullar nəzərə alınmayıb. Yoxlamadan kənar qalan xəzinə və Federal Rezerv banklarındakı pulun miqdarı dəqiq məlum deyil. Hesabatda 42,02 dollar göstərilsə də, aydındır ki, bir nəfərə düşən pulun miqdarı bu deyil. Yaxşı, bəs bu pullar hara gedib?

Xəzinə özünü qurtarmaq üçün verdiyi hesabatda bildirir ki, 1861-ci ildən bəri bazardakı pul miqdarı üzərində düzəliş aparılmayıb, bu miqdar bütün dünyadakı Amerika dollarları, itmiş və zədəli pulları da əhatə edir, yəni xəzinə hər şeyi çıxarılan pul kimi hesablayır. Ancaq bu da 1914-cü ildə cibdəki 18,46 dolların 1938-ci ildə 42,02 dollara necə çıxdığını açıqlamır. Çünki həmin vaxt orta bank hesabı adambaşına 16,30 dollardan 7,00 dollara düşüb.

Banklarda olduğu hesab olunan 50.000.000.000 dollar depozit həqiqi pul deyil, alınan kreditlərlə şişirdilmiş və pul şəklində geri ödənilməli olan məbləğdir. Bankların maliyyə hesabatlarında da 991.500.000 dollar depozit olduğu göstərilir. Yəni banklar aldıqları kreditlərin cəmi 2%-nə kifayət edən depozitlərə malikdirlər. Artan insan sayına və ticarət həcminə xidmət məqsədilə pul kütləsinin artırılmasını planlaşdıran Federal Rezerv bu gün Amerika iqtisadiyyatı üçün bəlaya çevrilib. Konqres pul çıxarma səlahiyyətinin bitməsinə beş il qalmış bu quruma müddətsiz səlahiyyət, 1935-ci ildə qəbul olunan bank qanunu ilə Federal Rezerv sisteminə xalqın rifah səviyyəsi üzərində tam nəzarət hüququ verib.

Alınan kreditlərlə xalqın rifah səviyyəsinin artacağını gözləmək sadəcə xəyaldı. Kredit verən sələmçi həmişə əlindəki pulun dəyərli olmasını istəyər və dəyərli pul ilə istədiyi hər şeyi rahat ala bilər. Konqresin konstitusiyanın ona verdiyi hüququ Açıq Bazar Komissiyası kimi qurumlara dövr etmədən pul kütləsinə müdaxilə etməli və bazardakı pulun miqdarını artırmalıdır.

Prezident Huver vəzifədən getdiyi il dövriyyədə 730.435.000 dollar əsginaz olduğu halda 1936-cı ildə bu məbləğ 257.265.000 dollar azalıb. "Azadlıqlar ölkəsi olan Amerikanın" adambaşına 42,02 dollar verməsi böyük yalandır. Bu gün Amerika xəzinəsində 20.400.000.000 dollar qızıl və 3.000.000.000 dollar gümüş olduğu halda pul kütləsi niyə artırılmır?

Yəhudi olmayan Adam Smit və Con Stüart Mill dünyada qiymətlərin dövriyyədəki pulun miqdarından asılı olaraq dəyişdiyini və pulun xüsusiyyətinin heç bir əhəmiyyəti olmadığını deyir, amma yəhudi iqtisadçılar "Qızıl Standartı"nı yaradaraq və dövriyyədəki pulun miqdarı ilə bağlı yalan söyləyirlər.

Pulu pis idarə etmək

Federal Rezerv qanunu qüvvəyə mindikdən ABŞ-ın pulunu Rotşild ailəsi idarə edir. Bu sistemdə pul çapı və kommersiya banklarının əlindəki dəyərli kağızların güzəştlə nağda çevrilməsi səlahiyyəti yalnız Federal Rezerv banklarına məxsusdur. Bu iyrənc sistem yaradılana qədər Amerika firavanlıq içində yaşayan bir ölkə idi. Tarix boyu yaşadığımız üç böyük iqtisadi böhranın səbəbi pulun doğru idarə olunmamağıdır. İşin pis tərəfi də budur ki, bütün ABŞ vətəndaşları bu planlı təxribata addım-addım yaxınlaşdırılmışdılar.

Vətəndaş müharibəsindən keçən dövr ərzində Rotşild ailəsi Amerikanın sərmayələrini ələ keçirməyə çalışır. Amerikalıların "Wall Street" adlandırdıqları yer Rotşild ailəsinin güc mərkəzidir. Ailənin istəmədiyi heç kim burda işləyə, heç nəyə etiraz edə bilməz. Abraham Linkolndan başqa heç bir bankir, dövlət məmuru və ya başqa məsul şəxs buna cəsarət etməyib.

Ağsaqqallar Məclisi əlindəki medianın dəstəyi ilə dövlətin puluna nəzarəti öz inhisarına keçirmək istəyir, hətta bu məqsədlə senatı da satın alıb. Oklahoma senatoru Tomasın qiymətlərə nəzarət edən komissiya yaratmaq təklifi 1929-cu ildə Federal Rezerv Komitəsinin başçısı Eccles tərəfindən qəti şəkildə rədd edilib. Rəddinin səbəbi Ruzvelt və ya "patronun" seçkilərdə qalib gələndən sonra xalqa verdiyi vədi unudaraq defilyasiya siyasəti yürütməsi idi. Əslində problemin həlli çox asandır. Konqres Federal Rezerv sisteminə edilən dəyişiklikləri ləğv etsə, bazardakı pul kütləsinə rahat nəzarət edə biləcək və ticarətin həcmi, işsizlik və rifah istənilən səviyyəyə gələcək. Konqres üzvləri bu həqiqəti görməli və lazımi addımlar atmalıdırlar. Konqres üzvləri 1920, 1930 və 1937-ci il böhranlarının Fe-

deral Rezerv sistemi ucbatından yarandığını bilməlidilər. Ya bu sistem yox edilməli, ya da ən azından Amerikanın əl-qolunu bağlayan Rotşild sərmayəsinin səlahiyyətləri məhdudlaşdırılmalıdır. Ancaq Konqres bunun tam əksini edib – Federal Rezerv sisteminə qızıl, gümüş sertifikatları və dövriyyədəki banknotları toplamaq səlahiyyətləri verib.

Rifah, barış və hüzur üçün atılacaq ilk addım yararsız pul siyasətindən əl çəkməkdir. İkincisi, xalqın yaşaması, vergilərini və kreditlərini ödəyə bilməsi üçün lazım olan pulun miqdarı müəyyənləşdirilməlidir. Üçüncü addım, bu pul miqdarı təkcə Nyu-York və Çikaqoda yox, bütün ölkədə dövriyyəyə buraxılmalıdır. Dördüncüsü, bankların bazardakı pulu toplamalarına mane olmaq lazımdır. Son olaraq da lazım gəlsə, dövriyyəyə əlavə pul buraxılmalıdır.

Bunların əvəzinə Konqres "Tomas qanununa dəyişikliklər"in müddətini 15 iyun 1941-ci ilə qədər uzadaraq iki milyard dollarlıq fondun müddətini, qızıl və gümüş almaq səlahiyyətinin müddətini uzatmış, prezidentə bazara əlavə 6 milyard dollar buraxmaq hüququnu vermişdir. Yəni bu yeni sərəncam konstitusiya tərəfindən təzə pul çıxartmaq və qiymətləri tənzimləmək hüququnu prezidentə vermişdir. Dəyişikliyi təklif edən Tomasın məqsədi dövriyyəyə yeni qaynaqlar gətirərək iqtisadiyyatı canlandırmaq olsa da, prezident bunu istəmir. Buna görə də o, qanuna edilmiş dəyişiklikləri dəstəkləyərək bütün səlahiyyətləri öz əlində toplayıb.

Həqiqətən, əksəriyyəti "kasıb-kusubun dostu" dəyərli senatorlardan ibarət senatın "Əkinçilik və Meşə Komissiyası"nın protokollarında görülməsi nəzərdə tutulan işlərin siyahısından sonra aşağıdakılar yazılıb (75-ci Konqres protokolları, səhifə 625-də): "İlk tədbir pulun qızıldan asılılığına son qoymaqdır. Bu tədbir iki ay ərzində pambığın qiymətini 6,3 sentdən 8,95 sentə, buğdanın qiymətini

45 sentdən 75 sentə, qarğıdalının qiymətini 24 sentdən 46 sentə, yunun qiymətini isə 17 sentdən 24 sentə qaldıracaq. "Qızıl Standartları"ndan imtina edən Argentina, Avstraliya, Kanada, Danimarka və Cənubi Afrika kimi aqrar ölkələrdə belə olub. Hətta Cənubi Afrika kimi qızıl istehsalı ilə məşğul olan ölkə belə kənd təsərrüfatı məhsullarının qiymətlərinə pis təsir etdiyinə görə "Qızıl Standardları"ndan vaz keçib. Bu tədbirlər daxili bazarlara əlavə pul axınına səbəb olacaq və iqtisadiyyatı canlandıracaq.

İkinci tədbir: hazırda xüsusi və rəsmi qurumlar arasında nizamsız şəkildə bölünmüş "qiymətlərə nəzarət" hüququ Konqresin qərarı ilə vahid federal quruma verilməlidir. Bazarda qiymətlərin tənzimlənməsinə bu qurum cavabdeh olmalıdır. Kənd təsərrüfatında böhranın qarşısını almaq üçün defilyasiyaya nəzarət etmək kifayət deyil.

Bu sahənin vəziyyəti, bazara buraxılacaq əlavə pulun miqdarından asılıdır. Nə qədər ki əlavə mənbələr yoxdur, kənd təsərrüfatında yaxşılaşma gözlənilməməlidir.

Keçən mart ayından bəri dolların qiyməti 1,13-dən 1,19-a düşüb. Bu isə işsizliyin artmasına və ticarət həcminin azalmasına səbəb olub.

Komissiyamız müəyyənləşdirib ki, dolların dəyəri kifayət qədər düşmədiyinə görə qiymətlər də kifayət qədər qalxmır, buna görə də büdcə kəsrimizi qapadacaq miqdarda vergi toplaya bilməyəcəyik. Dolların dəyərinin düşməsi, qiymətlərin qalxması maaşların da artmasına və əhalinin rifahının düzəlməyinə, xəzinə gəlirinin çoxalmasına səbəb olacaq.

1919-cu ildə bugünkündən yüksək qiymətlərlə milli sərvət və gəlirimiz aşağıdakı kimi idi:

Ümumi milli gəlir: 69.000.000.000 dollar

Əkinə yararlı sahələrin ümumi dəyəri: 66.000.000.000 dollar

Kənd təsərrüfatının ümumi gəliri: 13.000.000.000 dollar
İxracat gəlirləri: 8.200.000.000 dollar
Xəzinə gəlirləri: 6.007.000.000 dollar.
1932-ci ildə aşağı qiymət səviyyəsi ilə nəticələr belə idi:
Ümumi milli gəlir: 39.000.000.000 dollar
Əkinə yararlı sahələrin ümumi dəyəri: 36.000.000.000 dollar
Kənd təsərrüfatının ümumi gəliri: 5.000.000.000 dollar
İxracat gəlirləri: 1.600.000.000 dollar
Xəzinə gəlirləri: 2.100.000.000 dollar.

Rəqəmlərdən də göründüyü kimi, qiymət səviyyəsinin iqtisadiyyata böyük təsiri var. 1919-1929-cu illər arasında dolların məzənnəsinin aşağı olması nəticəsində həm milli büdcənin sabitliyi qorunub, həm də hər il milli borcumuz 1.000.000.000 dollar azalıb.

Komissiyamız təklif edir ki, qanuna edilən dəyişiklik nəticəsində əldə olunan hüquqlardan istifadə edərək, ya da lazım gələrsə, yeni qanun qəbul olunaraq qiymətlər artırılsın".

Qısası, komissiya prezidentə, ona verilən səlahiyyətlərdən istifadə etməyi məsləhət görür. Amma prezident qızılın dəyərinin bir qədər aşağı salınmasından başqa ona verilən səlahiyyətlərin heç birindən istifadə etmədi. Əslində həmin səlahiyyətləri qanunla prezidentə dövr edən Konqres onlardan istifadə olunacağını düşünürdü. Lakin prezidentin məqsədi Konqresin bazara nəzarət hüququnu əlindən almaq idi.

Təbii ki, Konqresdə çoxluq təşkil edən demokratlar prezidentin siyasətini dəstəkləyirlər. Respublikaçılar az yerə sahibdilər. Yəni Konqresin bütün üzvlərini Rotşildlərin adamı olmaqla təqsirləndirmək böyük haqsızlıqdır. Digər tərəfdən, yəhudi mediası inflyasiya haqqında hər dəfə istehza ilə, xalqı qorxudaraq danışır. Əslində bu

barədə yazan jurnalistlərin inflyasiya və qiymət artımından xəbərləri yoxdur, sadəcə, maaş almaq üçün patronlarının istədiklərini yazırlar.

Konqres üzvləri "tərəfkeş media" tərəfindən izlənilir, mediada gözdən salınmaqdan qorxurlar. Siyasətçilərdən kimsə xalqın mənfəətini müdafiə etməyə başlayan kimi mətbuat dərhal onu təhlükəli radikal adlandırır. Ağsaqqallar Məclisinin məqsədlərinə qulluq edən siyasətçilərə isə "vətənpərvər və savadlı iqtisadçılar" deyə tərif yağdırırlar. Həmin media bütün rəzalətlərin əsas səbəbkarı olan Karter Qlassı elə tərifləmişdi ki, bu adam özünü Con Stüart Milldən daha güclü iqtisadçı hesab etməyə başlamışdı. Ağsaqqallar Məclisi "inflyasiya" kəlməsini qorxunc bir anlayışa çevirib. Bu gün heç bir Konqres üzvü "inflyasiyaçı" damğası almaq istəməz. Onlar bəlkə defilyasiyaçı və ya refilasiyaçı damğalarını qəbul edə bilərlər, ancaq inflyasiyaçı damğası onlar üçün qorxunc bir şeydir.

"Əkinçilik və Meşə Komissiyası" Vaşinqton mühitində qiymət artımının və inflyasiyanın xalqın rifahına müsbət təsir edəcəyini demişdi.

Əslində Ruzvelt və Barney Barux da bunu çox yaxşı bilirdilər və qiymətləri artırmaq hüququ onların əlində idi, ancaq bunu reallaşdırmaq fikirləri yox idi. Prezident onu və Konqres üzvlərini seçən xalqa yox, onun seçki kampaniyasını dəstəkləyən Barney Baruxa və onun qrupuna verdiyi sözlərə əməl eləyir. Senatın Maliyyə Komissiyasında Barux "Əgər bilsəm ki, böhrandan yeganə çıxış yolu inflyasiyadır, onu dəstəkləyərdim. Ancaq inflyasiyanın yararlı olduğuna inanmıram. Böhrandan qurtulmaq üçün Amerika xalqının "güvənə" ehtiyacı var" demişdi.

İflas

"Dövlətlərə verilən kreditlər onların dərmanını kəsir və haqlarını şübhə altına alır. Dövlətlərə verilən kreditlər onların başı üstündə "Demokrisin qılıncı" kimidir. Dövlətlər vergi yığaraq bu kreditləri birdəfəyə ödəmək əvəzinə yenidən kredit almağı daha asan yol hesab edirlər. Xaricdən alınan kreditlər zəli kimidir. Bu zəlilər ya öz başına dövlətin üstündən düşür, ya da dövlət özü onu qoparıb atmalıdır. Ancaq yəhudi olmayan dövlətlər bu zəliləri qoparıb atmaq əvəzinə üzərlərinə yeni zəlilər yığırlar və beləcə də qan itkisindən ölüb getdilər".

20-ci protokoldan

Prezidentin 15 yanvar 1934-cü il tarixində Konqresdə etdiyi çıxışdan aydındır ki, federal hökumət, bazara əlavə pul buraxaraq qiymət səviyyəsini tənzimləmək hüququ olduğunu bilir. Prezident bu səlahiyyəti Konqresdən alıb, hətta o, zaman-zaman 1929-cu ildəki qiymətlərə geri qayıtmaq istədiyini də vurğulamışdı. Ancaq bu məqsədə çatmaq üçün heç bir addım atmayıb. Prezidentin bu mesajına əsasən Konqres "Conelly qanunu"nu qəbul edib qızılın dəyərini 40% endirmişdi. Yəni qızıl ehtiyatlarımız artıb. Konqresin atdığı bu addım pul kütləsinin artımı ilə dəstəklənsəydi, iqtisadiyyatımız inkişaf edərdi və 1929-cu il səviyyəsinə geri dönüş başlanardı. Amma bazarlara bir dollar da əlavə pul buraxılmadı. Konqresin addımı dəstəksiz qaldığı üçün ixracat əvəzi qızıla qarşılıq olaraq artdı. Konqres eyni zamanda "Tomas qanunu"nu qəbul edərək prezidentə qızıl və gümüş alma səlahiyyətini, pula gümüş ehtiyatlarını da əlavə edərək pul kütləsini artırma və qızıl-gümüş sertifikatlarını satın alma səlahiyyətini verdi.

Amerika son dörd il ərzində xüsusilə İngiltərə və Rusiyadan unsiyası 35 dollardan 8.660.000.000 dollar qızıl aldı. Bu qədər qızılın Amerikaya gətirilməsinin bir səbəbi

qızıla ən yüksək qiyməti hökumətimizin ödəməsi, digəri isə başqa dövlətlərin və yəhudilərin öz qızıllarını Amerikada saxlamaq istəməsi idi. Qızılın idxalı üçün lazım olan məbləğ Amerika dövlət istiqrazları satmaqla toplanmışdı. Xarici ölkələrə göndərilmiş dollarlar xəzinə tərəfindən dövriyyədə olan pullar kimi qələmə verilsə də, əslində bu, ölkəmizin iqtisadiyyatı xaricinə çıxmış puldur.

Qızıl idxalının ən pis tərəfi Amerika xalqının ildə 200.000.000 dollar faiz ödəməklə 8.660.000.000 dollar borca düşməsidir. Qızıl idxalı Konqres vasitəsi ilə həyata keçirilsəydi, çıxarılacaq qızıl sertifikatları ilə idxal edilən qızıl bir-birinə bərabər olacaq, xalqın üstünə faiz yükü düşməyəcək, həmçinin bazarda pul itkisi olmayacaqdı.

Həm də yeni qızıl sertifikatlarının satışı nəticəsində digər ölkələrdən Amerika bazarına nağd pul daxil olacaqdı. Ancaq indi biz bir tərəfdən böyük məbləğdə nağd pul itirmişik, digər tərəfdən isə heç bir işə yaramayan qızıl ehtiyatı ilə baş-başa qalmışıq və dünyada xarici ticarət nağd pul çatışmazlığı ucbatından tıxanmış vəziyyətdədir. Qızılın dünya ticarət və pul sistemindəki dəyəri aşağı düşməyənə qədər yeni problemlər yaranacaq və axırda ölkələr mübadilə sisteminə geri qayıtmalı olacaqlar.

Hazırda Amerikanın əlində 20.400.000.000 milyon dollar qızıl var. Bütün dünyada qalan qızıl miqdarının dəyəri isə təxminən 7.462.000.000 dollara yaxındır. Artur Brisban bu barədə "Cənubi Afrikada qulların torpaq altından qızıl çıxarmaq sürəti Amerikanın qızılı basdırma sürətinə bərabərdir" deyir.

Prezident Ruzvelt tərcümeyi-halında seçki kampaniyası haqqında aşağıdakı xatirəsini yazıb:

"İnsanlara iqtisadi böhrandan danışarkən onlara iki sütundan ibarət bir şəkil təsvir edirəm. Birinci sütunda Amerikanın sərvətlərini, ikincidə isə borclarımızın dollarla

miqdarını göstərirəm. 1929-cu ildə sərvətlərimiz borclarımızdan daha çox olduğu halda 1933-cü ildə sərvətlərimizin borclarımızdan daha az olduğu diqqət çəkir. Bu vəziyyətdə ya iflaslar və müsadirə yolu ilə borclarımızı geri almağa çalışacağıq, ya da sərvətlərimizi borclarımızı keçəcək şəkildə dəyərləndirməliyik".

Çox təəssüf ki, Amerikanın borcları onun qanını soran zəlilərə çevrilib. Rotşild ailəsi və yəhudilərə olan borclarımızı yenə də onlardan alacağımız borclarla ödəməli olacağıq. Bu qapalı dairəni yalnız bütün borcları ləğv etməklə qıra bilərik. Həqiqətən də, yəhudilər ənənəvi olaraq əlli ildən bir "Yubiley" adı ilə onlara borclu olan digər yəhudilərin borclarını silərək bütün dünyada öz iqtisadiyyatlarını canlandırırlar.

Yoxsulluq və ümidsizlik

"Aristokratiya işçilərin əməyindən yararlandığı üçün özünə işləyən işçiləri sağlam görmək istəyir. Halbuki biz aclıq və qıtlıqla bütün işçilərin güclərini qırmaq və onları tamamilə bizdən asılı vəziyyətə gətirməyi üstün tuturuq. Bütün gücünü, enerjisini itirən işçi qrupları kapitalist quruluşun sakit və ayrılmaz parçalarına çevrilirlər".

3-cü protokoldan

Protokollara görə, despot və diktator rejimlər yəhudilərin məqsədlərinə ən yaxşı qulluq edən rejimlərdir. Amerika müharibəyə girdikdə yaranacaq "səfərbərlik vəziyyəti və qanunları" prezidentimizi də diktatora çevirəcək. Buna görə prezident 3 yanvar 1940-cı ildə Konqresin açılışında belə demişdi:

"Bildiyiniz kimi, demokratik üsullar müasir tələblərə cavab verməyəndə yalnız diktatura vasitəsilə sürətli və qəti nəticələr əldə etmək mümkündür".

Diktatorluğa gedən iki yol var: müharibə və yoxsulluq. Stalin və Çörçil müharibə, Mussolini və Hitler isə yoxsulluq sayəsində diktator oldular. Prezident Ruzvelt isə eyni vaxtda hər iki yolu sınayır. Görülən iqtisadi tədbirlərlə yoxsulluq artırılır, prezident və "tərəfkeş media" cəmiyyətdə müharibə qorxusunu ölməyə qoymurlar. Müharibə xərcləri ölkədə keçici iqtisadi canlanma yaratsa da, özü ilə fövqəladə vəziyyəti zərurətə çevirən və diktatorluğa aparan şərtlər də gətirir. 1929-cu və 1940-cı illərdə dolların başqa pul vahidlərinə nisbətdə dəyərini müqayisə edəndə Amerika dollarının çox dəyərli olduğu, buna görə də ölkə ixracatı azaldığı halda idxalın anormal şəkildə çoxaldığını görürük. Burda qazanan idxalçılardır, çünki idxal olunan məhsullar daha ucuz başa gəlir və ucuz satılır. Dolların qiymətinin yüksək olmağı azmış kimi, Konqres demokratların səs çoxluğu sayəsində "Qarşılıqlı ticarət haqqında Hull qanunu" qəbul edib. Bu qanuna görə, Amerikada xarici malların alıcısı olduğu halda öz məhsullarımızın ixracatı azalır, amerikalı işçi və sahibkarlar yoxsullaşır. Yəni amerikan istehsalatçısı öz vətənində ticarətdə üstünlüyü itirib. Amerikalı istehsalatçının beynəlxalq bazarda öz yerini itirməsinin üç səbəbi var:

- Embarqo və müharibə təhlükəsi səbəbindən ticarət edən ölkələrin sayının azalması;
- Ticarət əlaqələri qura biləcəyimiz ölkələrin əlində kifayət qədər dollar və qızıl ehtiyatının olmaması;
- Bu ölkələr yeni pul vahidi vasitəsilə beynəlxalq ticarətin yollarını axtarırlar.

Doroti Tompson bir məqaləsində Hitlerin Avropa İttifaqı, gömrük ittifaqı və yeni Avropa pul vahidi yaratmaq istədiyini yazırdı. Bax, dünyadakı qızıl ehtiyatlarının 80%-nə sahib olmağımızın nəticəsi budur.

Hazırda dünyada semit və antisemit, şaçqa adlı faşist və yəhudi diktatorluğu var. Mussolini və Hitler antisemit

faşist rejimini yaradanda Sovet İttifaqı və İngiltərə yəhudi və ya semit diktaturasına can atırdılar. Norveç qalmaqalından sonra diktator seçilən Çörçil ilk olaraq "Beşinci Qol" adı verdiyi antisemit qrupun üzvlərinin həbsini və edamını tələb etmişdi. Yəhudilər sayəsində baş nazir olan Çörçil İngilis imperiyasının öz torpaqlarını itirməsi bahasına da olsa, müharibədən dörd əlli yapışıb.

Eyni tərzdə prezident Ruzvelt də Almaniyanın hədələrini səbəb göstərərək, Konqresdən üçüncü dəfə yeni vergi qanunları və borc alma hüququ istəmişdi. Prezident qabağında səsini çıxarda bilməyən Konqres aşağı gəlir sahiblərinə böyük, varlılara isə aşağı faizli vergi artımını dəstəkləyərək prezidentin istəyini həyata keçirmişdi. Konqres həm də prezidentin istiqraz alma səlahiyyətini 45 milyard dollardan 49 milyarda qaldırmışdı. Maraqlıdır ki, qızıl ehtiyatları və bonolar olmadan dünyanın ən güclü döyüş texnikasını yaradan Almaniya ilə müqayisədə dünyadakı bütün qızıl ehtiyatlarının 80%-nə sahib olan Amerika 40% artırılmış vergiləri və 4 milyard dollarlıq istiqraz ixracı ilə hələ heç işə başlamayıb.

Əslində Ruzvelt metodu dolların dəyərini düşürərək müharibə xərclərini qarşılamağa imkan yaradır, amma bu metod tətbiq olunmur. Bütün nüfuzlu iqtisadçıların da dediyi kimi, Amerika qızıl ehtiyatının 40%-i ilə rahatca 45.000.000.000 dollarlıq borcunu, 10.000.000.000 məbləğində müharibə xərclərini ödəyə bilər. Hazırda prezident Konqresdən məhsullarını və torpaqlarını almanlara satmasınlar deyə Cənubi Amerika dövlətlərinə 500.000.000 dollar miqdarında yardım etmək üçün səlahiyyət istəyir. Bu, sadəcə, bir başlanğıcdır və iflasa uğrayana qədər Amerika hələ buna bənzər çox hədiyyələr etməli olacaq. Ruzvelt bir həqiqəti görmək istəmir: Cənubi Amerika ölkələri hardan daha çox mənfəət əldə etsələr, o ölkə ilə də ticarət quracaq-

lar. İkinci həqiqət isə odur ki, Almaniya Cənubi Amerika ölkələrinə bizdən daha çox şey verə bilər. Almaniya pulunu qızıldan asılı etmədən, borca girmədən pul kütləsini idarə edərək beynəlxalq ticarətini qurur. Halbuki Amerikanın istehsaldan qazandıqlarının yarısı vergi və kredit faizlərinə gedir. Almaniya kimi kredit və faiz yükü olmayan bir ölkə ilə Amerikanın rəqabətə girməsi qeyri-mümkündür. Nəticədə Amerika borclarını və faizlərini silməyincə azad olmayacaq.

Amerika müharibəyə qoşulur

"Avropadakı xristian dövlətlərini nəzarətimiz altında saxlamaq üçün bəzən birinə və ya bir neçəsinə terrorla zərbə endirə bilərik. Bu ölkələrin hamısı birləşib bizə qarşı çıxsalar, Amerika, Çin və ya Yaponiyadan onlara qarşı istifadə etməliyik".

7-ci protokoldan

Prezident Konqresin təsdiqi olmadan qanunları pozaraq, müharibə nazirinə xüsusi əmr verərək, silah-sursatın özəl firmalara dövr edilməsinə və müttəfiqlərə satılmasına şərait yaratmışdı. Bu üsul 1907-ci il Lahey konfransının və 1918-ci il Birləşmiş Ştatlar Bitərəflik Sazişinin qərarlarına zidd çıxmamaq üçün seçilib. Hər iki razılaşmada dövlətlərin başqa dövlətlərlə müharibədə istifadə etmək üçün gəmi, pul, silah-sursat və digər döyüş ləvazimatları satmağı qadağan edilib, ancaq bu hal özəl qurumlar və şəxslər üçün keçərli deyil.

10 iyun 1940-cı il tarixində Ruzvelt Virciniyada etdiyi çıxışlardan birində "Müttəfiqlərə ölkəmizin bütün qaynaqlarını açacağıq!" demişdi. Yəni o etmək istədiyini dilə gətirmişdi. Prezident bütün beynəlxalq razılaşmaları və bitərəflik sazişini heçə sayaraq xalqın adından Amerikanın bütün qaynaqlarını müttəfiqlərə açıb. Yəni iflasın astana-

sındakı Amerika İngiltərəni qurtarmaq adı ilə müharibəni gözə alıb. General Hug S. Conson prezidentin dolayı yolla müttəfiqlərə silah-sursat yardımı göstərdiyini eşidib belə demişdi: "Bu, müharibə qərarıdır. Prezident Konqresi saymadan ölkəmizi müharibəyə qoşub".

Artıq prezident utanmadan müharibə qərarını dünyaya elan edir. Bundan sonrakı addım müttəfiqlərə silah-sursat göndərmək, ardınca da əsgərlərimizi yollamaqdır. Daha sonra da növbə Ruzveltin öz diktaturasını elan etməyə gələcək. Bir neçə gün əvvəl prezidentimiz Fransa baş naziri Reynadın yardım istəyinə "Fransızlar dözə bilsələr, onlar üçün hər şey edəcəyik. Amma müharibə elan etmək səlahiyyəti Konqresə məxsusdur" – deyə cavab verib.

Çörçil Aşağı Palatadakı nitqində: "Fransa baş naziri təslim olmaq məcburiyyətində olduqlarını dedi. Mən də ona tövsiyə etdim ki, Amerikadan müharibəyə girməyini istəsin" – deyə bildirmişdi. Bu iki siyasətçinin Ruzvelti müharibə qərarı almağa məcbur etməyə nə haqları var? Ruzveltdən müharibə qərarı ala bilməyən Reynad sonda Fransanı Almaniyaya təslim etdi və yaxın dostu Corcs Mandel (Jerobim Rotşild) ilə birlikdə ölkədən qaçdı.

Fransanın oyundan çıxması ilə Çörçil, Daff-Kuper və Enthoni Eden təşvişə düşərək bir-birinin ardınca etdikləri radio çıxışlarında İngilis xalqına yaxında Amerikanın yardıma gələcəyi barədə söz vermişdilər. Heç bir zəmanət olmadan Amerikanın yardımına bu qədər inam hardandır?

Amerikanın müharibəyə qoşulacağına inam Ruzveltin Münhendə "Bir daha Münhen konfransı istəmirik!" sözündən, Ballit və Kennedinin Fransa, Polşa və İngiltərəyə verdikləri zəmanətdən qaynaqlanır. Radio diktoru Edvin C. Hill bildirir ki, Ruzvelt bir neçə yaxın dostuna müharibə elan etməyi düşündüyünü deyib. Konqres prezidentin edəcəyi bir çılğınlıqdan qorxduğu üçün tətilə çıxmağı rədd edib.

Prezident sayəsində Almaniya və İtaliyaya müharibə elan etmiş vəziyyətdəyik. Bəlkə yaxında Yaponiya və İspaniya ilə də müharibə edərik. Sovet İttifaqının müharibə edən tərəflərin zəifləməyini gözlədiyi, vaxt qazanmağa çalışdığı da göz qabağındadır. İstədikləri Millətlər Təşkilatını hələ də qura biməyən "Sionist Ağsaqqallar Məclisi", nəhayət, bütün dünyanı müharibəyə qoşub. Kim bilir, bəlkə də bu dəfə sionist dünya dövlətini qura biləcəklər.

Onsuz da Ruzvelt, demək olar ki, diktatorluğunu elan edib. Konqresdəki vacib şəxslərin ölkəmizin özünümüdafiə ehtiyacı yaranmasa, müharibəni qəbul etməyəcəklərini deməklərinə rəğmən, prezident ölkəni müharibəyə salıb. Son vaxtlar mətbuatda yer alan xəbərlərə görə, Ford Motor İngilis Kral Hava Donanması və Amerika Hava Qüvvələri üçün təyyarə mühərrikləri istehsal ediləcək. Henri Ford bu xəbərlərin yalan olduğunu, firmasının yalnız Amerikanın müdafiəsi üçün təyyarə mühərrikləri istehsal edəcəyini və heç bir şəkildə ingilislərə döyüş maşınlarını hazırlamayacağını bildirmişdi. Müdafiə Sənaye Komitəsi naziri Knudsen isə demişdi ki, Ford ingilislər üçün mühərrik istehsal etmək istəmədiyinə görə bu məsələdə razılaşma əldə olunmayıb.

Bu xəbərlərdən və təkziblərdən aşağıdakı nəticə çıxır: Müdafiə Sənaye Komitəmiz ingilis hökuməti üçün döyüş sursatı hazırlatdırmağa çalışır;

Müdafiə Sənaye Komitəsi Amerikadan çox İngiltərənin döyüş ehtiyacları ilə maraqlanır;

Müdafiə Sənaye Komitəsi İngiltərənin əvəzinə müharibə sənayeçilərinin haqqını ödəmək qərarına gəlib.

Yəni iliyinə qədər vergi içində boğulan amerikalıların pulu ingilislərin müharibə xərclərini, yəni Rotşild ailəsinin gəlirlərini maliyyələşdirmək üçün istifadə edilir.

Aydın məsələdir ki, Amerika müharibəyə qoşulmasa, İngiltərənin məğlubiyyəti labüddür. Çörçil çıxışlarından

birində "Amerika müharibəyə girməyi iki il təxirə salmaqla İngiltərəyə almanlardan daha çox zərər vurur" demişdi. Bu sözlərin sahibi Çörçil indi müharibəyə qoşulsun deyə Amerikaya yalvarır, ancaq Amerika müharibəyə girərsə, müharibə uzanacaq və ingilis xalqına daha böyük zərər dəyəcək. Massaçusets senatı David Valşun başçılıq etdiyi Senat Dəniz Qüvvələri, hökumətin 23 ABŞ döyüş gəmisini ingilislərə verməsi xəbərini araşdırmışdı. Dəniz qüvvələri naziri Levis Kompton əvvəlcə bu xəbəri təkzib etsə də, daha sonra buna görə yalnız özünün məsuliyyət daşıdığını demişdi. Amma sonra prezident Ruzvelt işə qarışmış və bütün məsuliyyəti öz üzərinə götürmüşdü. Prezidentin bu bəyanatı araşdırmanın dayandırılması məqsədini güdürdü. 23 döyüş gəmisinin İngiltərəyə verilməsi müharibə edən heç bir dövlətə döyüş gəmisi verməmək barədə Chap.30 title V 3, 40 stat. 222, U.S.A.-ya zidd idi. Bu bəs deyilmiş kimi, prezident qanunları təkrar tapdalayaraq, Sir Con Pirşinqin tələbi ilə ingilislərə 100.000.000 dollar dəyərində 50 ədəd qırıcı təyyarə göndərmişdi. İlk başda yalan olduğu deyilən bu məlumat daha sonra "İngiltərədən alınacaq hava qüvvələrinə qarşılıq 90 illik müddətə 50 qırıcı təyyarə kirayələdik" deyərək açıqlanmışdı. Bir neçə min hektar boş ərazi üçün verilən bu gəmilər əsl müharibə hədiyyəsidir. Bütün bu qərarlar əsl diktator kimi davranan Amerika prezidenti tərəfindən verilib və həyata keçirilib. Əslində qanunların bu şəkildə pozulmasının cəzası həbs olsa, Amerika cəzanı müharibəyə girməklə ödəyəcək.

Çörçil Aşağı Palatadakı son çıxışlarından birində "Hitler İngiltərəni işğal edərsə, hökumət Kanadaya gedib müharibəni ordan davam etdirmək qərarına gələcək" deyib. Bu plandan xəbəri olan prezident Ruzvelt iki il əvvəl baş tutmuş Kanada səfərində Kanada hökumətinə Monreal Doktrinasını Kanadanı əhatə edəcək şəklə salacağına

dair söz vermişdi. Halbuki Monreal Doktrinası İngiltərə İmperiyasının torpaqları üçün yox, zavallı və müdafiəsiz Cənubi Amerika ölkələri üçün yaradılıb. Monreal doktrinası yarananda Kanada rəsmi olaraq İngiltərənin ərazisi idi. Prezidentin bu qədər uzaqgörən olması, Çörçilin Kanadaya sığınacaqlarını elan etməzdən iki il əvvəl bu ölkəni Monreal Doktrinasına qatması çox düşündürücüdür. Əslində bu müharibə, kim bilir, neçə ildir planlaşdırılır və Ruzveltin bundan xəbəri var. "Yeni iş" planı, qızıl və gümüş idxalı, Kanadanın Monreal Doktrinasına qatılması, dəstək fondunun yaradılması və Ruzveltin müharibəyə qoşulmaq istəyi planın bir hissəsidir. Braziliya prezidenti Varqas son çıxışlarından birində bildirmişdi ki, Braziliya, Hitler ingilislərin, fransızların hegemonluğunu məhv edəndən sonra yaratdığı yeni quruluşu dəstəkləyəcək. Varqasın bəhs etdiyi ingilis və fransız hegemonluğu əslində rüşvət, səfalət, sərvət və yalan üzərində qurulmuş yəhudi hegemonluğudur. Varqas haqlıdır, amma Braziliya Hitlerin qaydalarını qəbul edərsə, Braziliyada dəmir-polad müəssisələri necə olacaq? Braziliya ilə bağladığımız müqavilənin şərtlərində deyilir ki, o müəssisələr Braziliya Almaniyadan uzaq durduğu halda tikiləcək. Hazırda Konqres dəmir-polad müəssisələrinin Braziliyada qurulması üçün gərəkli olan sərmayənin verilməsini müzakirə edir. Belə görünür ki, prezidentin Konqresdən ala biləcəyi maddi yardım limitsizdir. Bu qədər sərmayədən sonra Amerika ondan kömək istəməyən bir ölkəyə Monreal doktrinasını zorla tətbiq edə bilərmi?

Monreal doktrinası "Amerika amerikalılara, Asiya asiyalılara, Avropa avropalılara aiddir" deməkdir. Bəs Hindistanı istismar edən İngiltərənin statusu nədir? Amerikalıların, ingilislərin mənfəəti üçün müharibəyə girməsi hansı doktrinanın şərtidir? Əslində bizə qarşı müharibə etmə-

ləri üçün Hitler və Mussoliniyə kifayət qədər səbəb vermişik. Ruzvelt Mussolinini "qonşusunu arxadan vuran qatil!" adlandırmışdı. Ancaq müttəfiqlər Amerika prezidentinin müharibəyə qoşulmaq istəyini "qəhrəmanlıq" kimi qələmə verirlər. Bir ölkəyə müharibə elan etmək üçün yazılı şəkildə bəyanat vermək vacib deyil. Amerika əvvəlcə bütün qaynaqların müttəfiqlərə açıq olduğunu bildirmiş, sonra da Almaniyaya ticarət embarqosu qoymuş və səfirimizi geri çağıraraq Hitleri hədələmişdi. Hitlerin bütün bunlara laqeyd yanaşması müharibə istəmədiyinə işarə idi. Hitlerin nə Amerikanın yəhudisinə, nə də qızılına ehtiyacı var. Ruzveltin müharibəyə görə üçüncü dəfə prezident seçilməsi və hədələrini davam etdirməsi Hitlerin Amerikaya müharibə elan etməsinə səbəb oldu. Hitlerə nə qədər nifrət etsək də, onu müharibəyə məcbur etdilər. Hitler sadəcə I Dünya müharibəsində Almaniyadan alınan torpaqların geri qaytarılmasını istəyirdi, amma Avropa Almaniyanı düşmən elan etdi. Hitlerin müharibəsi ancaq yəhudilərin əleyhinədir, İngiltərə istisna olmaqla Avropada daha yəhudi hegemonluğu qalmayıb. İndi Amerika öz qanunlarını tapdalayaraq Avropadan qaçan yəhudiləri qəbul edir. Onlar Hitlerlə müharibələrinə bizim ölkəmizdə davam edəcəklər. Yəhudi protokollarında yazıldığı kimi, yəhudilər Amerikanın silahı ilə xiristianları diz çökdürməyi qərara alıblar. İşin pis tərəfi isə odur ki, yəhudilər Amerika siyasətini amerikalılardan daha yaxşı bilirlər.

Sui-qəsd

Amerika nə üçün məğlub olacağı bir müharibəyə qoşulmaq istəyir? Müharibə ölüm, maddi və mənəvi itkilər, dağıntı deməkdir. Müharibəyə girmək ancaq ölkə sərhədlərinin müdafiəsi lazım olduqda verilən qərardır.

Müharibə tacirləri də bizi torpaqlarımızı qorumaq məqsədi ilə müharibəyə girməyə məcbur edir. Bizə "İngilis Kral Donanması Amerikanın ilk müdafiə xəttidir, onu dəstəkləməliyik!" deyirlər. Sonra da "İngilis donanmasını dəstəkləyək, ancaq öz donanmamızı da yeniləyək, çünki öz donanmamız bizim üçün daha etibarlıdır!" deyib Konqresdən bu məqsədlə milyardlarla dollar istəyirlər. Əgər bu doğru olsa belə, öz ölkəmizi öz ərazi sularımızda dəstəkləməyimiz lazım deyil? Nə üçün Amerikanı İngiltərə ərazi sularında qorumağa çalışırıq?

10 iyul 1940-cı il tarixində bütün böyük qəzetlərdə "Hitleri dayandırmaq lazımdır" başlığı altında bir səhifəlik Amerikanın müharibəyə qoşulmağının niyə vacib olduğunu izah edən elanlar dərc olundu. Elanların altında Villiam Allan Vit rəhbərliyində otuz amerikalı fikir sahibinin imzası var idi. Ruzvelt bu elanı oxuyub ətrafındakılara "Xalqımız üçün çox faydalı olan bir təhsil materialı..." demişdi. Ancaq bu təhsil materialının haqqı Rotşildlərə məxsus "Morgan&Co" və "Kuhn, Loeb&Co" tərəfindən ödənilmişdi.

"Bankın" (Rotşild ailəsinin) Amerikanı müharibəyə cəlb etmək üçün bir çox səbəbləri vardı. Başlanğıcda I Dünya müharibəsində olduğu kimi, bu dəfə də Fransanı dəstəkləməli olduğumuz söyləndi. Çünki fransızlar Amerika Müstəqillik müharibəsində bizi ingilislərə qarşı dəstəkləmişdi. Ancaq bu səbəb artıq o qədər də keçərli deyil, çünki Fransa Almaniya tərəfindən işğal edildikdən sonra İngiltərə ilə müharibəyə başladı. "Time" jurnalı "Böyük dəniz qələbəsi" başlıqlı məqalədə belə yazırdı:

"1940-cı il iyulun 3-də səhər ingilis dənizçiləri gizlicə ingilis limanlarında lövbər salmış fransız döyüş gəmilərinə soxularaq nəzarəti ələ keçirdilər. Fransanın ərazi sularındakı Oran limanında isə fransız donanmasının ətrafı minalandı və ingilislər fransızlardan təslim olmağı

tələb etdilər. Fransızlar bununla razılaşmadıqda isə fransız gəmiləri atəşə tutuldu və 1.200 dənizçi öldürüldü".
Müharibə boyunca ingilislər, yuxarıda göstərildiyi kimi, silahsız, köhnə müttəfiqlər üzərində iki böyük dəniz zəfəri qazanıb. Fransa xarici işlər naziri Baudouin bu hücumlar haqqında belə demişdi: "Çörçil müharibə tarixində misilsiz olan bu aqressiyaya görə məsuliyyət daşıyır. İngilislər sadəcə öz sahillərini düşünüb, fransızlara heç bir kömək etmədiklərinə görə müharibədə məğlub olduq. Fransa müharibəyə üç milyon əsgərlə qatıldığı halda, ingilislər Avropa qitəsinə sadəcə iki yüz əlli min əsgər göndərdi və bu əsgərlərin dörddə üçünü Dunkerque limanında təhliyə etdi. Halbuki Fransa iki yüz min gənc əsgərini itirib". Həqiqətən, müharibədə bu günə qədər 1.900.000 fransız əsgəri həlak olub və ya əsir düşüb. Bu say ingilislərin itkisindən qırx dəfə çoxdur.

İngilislər fransız gəmilərinə hücum etdikdən sonra Fransa Martique limanında çox sayda ingilis gəmisinin olduğu təsbit etmiş və Amerika donanması dərhal Martik limanına göndərilmişdi. Nə üçün? Dostumuz fransızlara kömək üçünmü? Xeyr! Nə üçün müstəqillik müharibəsində bizə, ingilislərə qarşı kömək edən ölkə ilə düşmən olduq? Məyər biz müstəqilliyimizi Fransa və LaFayatteyə borclu deyilik? Görəsən, Fransa Parisin dağıdılmasına icazə vermədiyi və Amerikanın müharibəyə qoşulmağına mane olduğu üçünmü onlara düşmən kəsildik? Yoxsa Fransa ordusunun üçdə ikisini itirdikdən sonra təslim olduğu üçünmü? Yox, yox, bunlar əsl səbəblər deyil!

Almanlar Varşavaya girdikdən sonra Polşanın rəsmi arxivlərini də ələ keçirdi. Bu arxivlərdə Amerikanın Fransa səfiri Ballitin polşalılarla apardığı danışıqların protokolları da vardı. Həmin sənədlərdə Ballit Polşanın Amerikadakı səfiri qraf Potokiyə və onun hökumətinə bunları demişdi:

"Prezident Fransa və İngiltərənin totalitar rejimlərlə masaya oturmamasının və bu rejimlərlə torpaq müzakirələrinin aparılmamasının vacib olduğunu vurğulayır.

Polşa əmindir ki, ABŞ tezliklə bitərəfliyini pozub İngiltərə və Fransa tərəfində müharibəyə qoşulacaq. Amerika müharibənin qalibi olmaq üçün bütün maddi qaynaqlarından istifadə edəcək".

Bu protokollardan da göründüyü kimi, Ruzvelt Polşanın Hitlerin tələblərini rədd etməsini, Fransa və İngiltərənin isə almanlara müharibə elan etməsini istəyir. Həqiqətən də, hadisələr belə cərəyan etmiş və Polşa almanlar tərəfindən işğal olunandan sonra müttəfiqlər Almaniyaya müharibə elan etmişdilər. Hardasa demək olar ki, dünya müharibəsini Ruzvelt başladıb.

Buna görə Fransanın baş naziri Reynad Çörçilin tövsiyəsi ilə Amerika prezidentinə zəng vurub hərbi yardım istəmişdi. Yenə eyni səbəbdən Çörçil, Daff-Kooper və Eden ingilis xalqına Amerikanın köməyə gələcəyini söyləmişdi. Mətbuatda "Amerika özü üçün vuruşacaq..." xəbərləri də buna görə yayılıb. Bu bizim yox, yəhudilərin müharibəsidir. Fransa yəhudiləri güclərini itirib, ancaq Amerika və İngiltərə yəhudiləri iş başındadırlar. Bu müharibə "Qızıl Standartlarını" qorumaq və dünya iqtisadiyyatına nəzarət etmək üçün başladılıb. Prezident bütün qərb ölkələrini müharibəyə qoşmaq istəyir. Müharibə naziri Konqresdən müharibə xərcləri üçün əlavə 1.100.000.000 dollar miqdarında yardım istəyib.

Çörçil deyir ki, İngiltərə məğlub olsa, onlar müharibəni Kanadada davam etdirəcəklər. Prezident Ruzvelt isə Kanadanı Monreal Doktrinasının təsiri altına salmağa, digər tərəfdən isə Cənubi Amerika dövlətlərini öz tərəfinə çəkməyə çalışır. Braziliyaya dəmir-polad fabriki sözü verilərkən Argentina nümayəndəsi Meloand ölkəsinin qanunlarını

çeynəmək istəmədiyini və ABŞ-ın Fransaya məxsus Cənubi Amerika adalarına müdaxiləsini dəstəkləmədiyini bildirdi. Uzun müzakirələrdən sonra Meksika, Çili, Boliviya, Venesuela, Peru, Argentina ilə parlamentlər tərəfindən təsdiqlənmək şərti ilə saxta bir saziş imzalandı. Bu ölkələrin qanunverici və icraedici orqanları qəbul etmədiyi təqdirdə imzalanan sazişin heç bir mənası yoxdur.

ABŞ prezidenti konfransdan sonra "Amerikan Eximbank"dan Cənubi Amerika ölkələri ilə ticarət və sərmayə üçün 500.000.000 dollar kredit istədi. Təbii ki, bu konfransın məqsədi Cənubi Amerika ölkələri ilə ticarətin inkişaf etdirilməsi deyildi. Onun məqsədi "Qızıl Standartları"nın qorunması üçün başladılan müharibədə bütün Amerika qitəsinin ölkələrinin bir blok şəklində İngiltərənin yanında yer almasına imkan yaratmaq idi.

Çoxpartiyalı demokratiya

"Hər zaman çoxpartiyalı demokratiyanı dəstəkləyərək, xristian dövlətlərini içindən parçalayırıq. Güc birliyini itirən xristian ölkələrinin hökumətləri həmişə böyük məqsədlərimiz üçün çalışan "banklarımız" qarşısında hazır dayanmağa məcbur olacaqlar".

Ravvinbaşı Reyxornun
cənazəsindəki nitqdən götürülüb.

Son illərə qədər kral və imperatorların idarə etdiyi ölkələrdə belə siyasi partiyalar eyni sistemlə işləyirdilər. Son bir neçə il ərzində Almaniya, İspaniya, Macarıstan, İtaliya, Rumıniya və Fransada bu sistem ləğv olundu və "totalitar" rejimlər meydana çıxdı. Partiyalarla birlikdə Avropa qitəsində yəhudi mason cəmiyyəti və "B'nai B'rith" təşkilatları qadağan olundu. Totalitar rejimlərin əleyhinə çıxan yəhudi sistemlər isə "demokratik" sistemlər adlan-

dırıldı. Amerikada bütün vətəndaşlar aid olduqları siyasi partiyalarla fəxr edir və onları dəstəkləyirlər. Biz amerikalılar həmişə qurucularımızın təklif etdiyi demokratik sistemə hörmət etməyimizlə qürur duyuruq. Vətəndaşlar hər zaman öz partiyalarının iqtisadi və siyasi işlərini dəstəkləyir, müxalifətə qarşı hər platformada öz partiyalarının fikirlərini müdafiə edirlər.

Bizim demokratik vəziyyətimiz belədir. İndi isə yuxarıda baş ravvinin dəfn mərasimində söylənmiş nitqdəki "bankımız" sözünə diqqət yetirək. Nitqdə bir bank və onun ətrafındakı birlikdən bəhs olunur. Rotşild bankı bütünlüklə yəhudi irqinə məxsus hesab olunur. Yuxarıdakı nitqin soyləndiyi cənazə mərasimi ərəfəsində, yəni 1869-cu ildə yəhudilər Avropada çox ağır şərtlər altında yaşayırdılar. İndi isə bütün varlı ölkələrdə əksəriyyəti Rotşild sərmayəsi hesabına varlanmış saysız-hesabsız yəhudilər var. Yəhudilərin "bankımız" adlandıqları Rotşild bankı, onların da dediyi kimi, hələ də eyni məqsədə qulluq edir. Bu bankın qanunları çox sərtdir və Amerikada vətəndaş müharibəsindən bəri "Wall Street" qaydaları adı altında hələ də tətbiq olunur. Bu qanunlar əslində "Bank of England"in və digər Rotşild banklarının qanunlarından fərqlənmir və xristian dövlətlərinin boyunduruq altına salınması məqsədini güdür. Mayer Amşel Rotşild tərəfindən müəyyənləşdirilən məqsədlər bu gün Jerobim Rotşild və 300 gizli Sionist Müdrik tərəfindən davam etdirilir. Yəhudilərin beynəlxalq bankçılıqda güclərini birləşdirmək məqsədi və Almaniyanın I Dünya müharibəsindəki təzminatlarını vahid yerdən idarə etmək bəhanəsilə qurduqları "Beynəlxalq Mübadilə Bankı" o qədər də uğurlu olmamışdı. Beynəlxalq konfransların birində bu banka bir çox ölkələrin iştirakı ilə ilkin sərmayə qismində 100.000.000 qoyulmuşdu. Prezident Huver Yos V. Lamont

və Oven D. Yunqu banka Amerika təmsilçiləri təyin etmiş, "J.P.Morgan&Company" 25.000.000 dollar sərmayə qoymuş, qalan sərmayə isə "Bank of England" və digər mərkəzi banklar hesabına ödənilmişdi. Əslində bu qurum dünya iqtisadiyyatına nəzarət etmək məqsədi güdən bir Rotşild bankıdır.

Amerika xalqı isə demokrat və respublikaçı partiyalar olaraq təşkilatlanıblar. Amerikada Rotşildlərin mənfəətini Barux və Lamont qoruyur. İki partiya olmasına baxmayaraq, vacib mövzularda partiyalar arasında fərqlər var. Məsələn, Federal Rezerv Qanunu respublikaçılar tərəfindən təklif edilmiş, demokratlar bu qanunun əleyhinə səs vermişdilər. Ancaq demokratlar iqtidara gələn kimi qanun yenidən Konqresə təqdim olunmuş və qəbul edilmişdi. Hazırda Konqresə kimlərin seçiləcəyi Barux, Lamont və Lipmann kimi siyasətçiləri qətiyyən maraqlandırmır. Çünki hər iki partiyanın namizədləri Rotşildin mənafeyinə uyğun davranan insanların arasından seçilir. İngilislər və yəhudilər Villkinin namizədliyini dəstəkləyir və media kampaniyalarına 100.000.000 dollar xərcləməyi düşünürlər. Onsuz da bütün böyük qəzetlər, radiostansiyaları və kinostudiyalar yəhudilərin əlindədir.

Villkinin namizədlik kampaniyasında sponsor "Loeb" firmasını təmsil edən Barney Barux, "Morgan&Company"-ni təmsil edən Tomas V. Lamont da var. Təbii ki, yəhudi radioları və Valter Lipman ilə Doroti Tompson kimi müharibə yazarları da Rotşildlərin namizədini dəstəkləyir. Bu sponsorlar Villkini dəstəkləyərkən eyni zamanda Ruzveltin üçüncü dəfə seçilməsinə də çalışırlar. Villki yəhudilərin dəstəyini qazanmaq üçün söz verir ki, əgər seçkidə qalib gəlsə, antisemit şəxsləri və qurumları mühakimə edən qanunlar yaradacaq. Yəni istər Ruzvelt, istərsə də Villki ilk növbədə Rotşildlərin mənfəətini zəmanət altına alır.

Təbii ki, yəhudilərin ilk seçimi Ruzvelt olacaq, çünki o yaxşı nökər olduğunu artıq sübut edib. Əgər cəmiyyət Villkini dəstəkləsə, yəhudilər düşünmədən Ruzvelti qurban verəcəklər.

Amerika sistemində namizədlər əvvəlcə partiyalarının tək namizədi olmaq, sonra da xalqın dəstəyini qazanmaq üçün yarışırlar. Bu sistem ləğv olunmalı və prezident Fransadakı kimi Konqres tərəfindən seçilməlidir. ABŞ qurucularından olan Corc Vaşinqton da dəfələrlə partiya namizədlərinə qarşı olduğunu, ölkə başçısının Konqres tərəfindən seçilməli olduğunu vurğulamışdı. Əlbəttə, seçki sistemini dəyişdirmək çətindir. Bunun üçün konstitusiyaya düzəlişlər edilməlidir. Ancaq bütün çətinliklərə baxmayaraq, Konqresin seçdiyi prezidentlər partiya namizədliyi üçün oyuncaq olmayacaq, böyük seçki kampaniyası xərcləri aradan qalxacaq və böyük əyalətlər qədər kiçik əyalətlər də Konqresdə öz təmsilçiləri vasitəsi ilə təsir göstərə biləcəklər. Partiya namizədlikləri sistemin korlanmasına, varlıların partiyaları satın almasına və xalqa sadəcə varlıların istədiyi namizədlərin təklif olunmasına şərait yaradır. Bənzər vəziyyət İngiltərədə də yaşanır və İşçi partiyasından olan əvvəlki baş nazir MacDonald ilə sələfi mühafizəkarlar arasında heç bir fərq yoxdur.

Kral I Franklin

Rotşildlər və qurmaq istədikləri Millətlər Təşkilatı çox yaxında mərkəzlərini Amerikaya daşıyacaq. Rotşild öz qızıl ehtiyatlarını Kentukkidə saxlayır. Amerika prezidenti də yəhudi mühacirləri Avropadan buraya gətirməyə çalışır. "Associated Press"in verdiyi məlumata görə, Manhettenə girən 1914 xarici vətəndaşdan 862-si yəhudi mühacirdir. "Associated Press" həmçinin pulsuzluq ucbatından Av-

ropadan ölkələrinə qayıda bilməyən yüzlərlə amerikalının olduğunu bildirir. Məncə, bu gün Rotşild ailəsinə Jerebim başçılıq edir. Amma Qraf Çerep-Spiridoviçə görə ailənin bugünkü başçısı Eduard Rotşilddir və o amerikalıdır. "New York Times" qəzetində bu adamın Amerikaya gəlişi haqqında məlumat verilmişdi və xəbərdə onun özü ilə gətirdiyi 1.000.000 dollar məbləğində zinətin şəxsi əşya kimi qəbul olunub, gömrük vergisi alınmadığı bildirilir. Jerobim haqqında son çıxan məlumata görə, Fəsin İspaniya tərəfinə qaçıb və İspaniya hökuməti tərəfindən "vətənə xəyanət"də təqsirli bilinərək Fransaya təslim edilib. "United Press"in 29 iyul 1940-cı il tarixli nömrəsində verdiyi məlumata görə, fransız hökuməti yeddi nəfər hakimdən ibarət bir məhkəmə quraraq vətən xainlərini mühakimə edəcək. Xəbərdə həmçinin bildirilir ki, ölkənin təhlükəsizliyini riskə atdığına görə Mandelə (Jeroboam Rothschild) ölüm cəzası tələb olunacaq, eyni zamanda Leon Blum və digər yəhudi hökumət nümayəndələrinin siyasi təqsirlərinə görə, ömürlük həbs cəzasına məhkum olunmaları istəniləcək.

Ruzvelt 10 iyun 1940-cı il tarixində Şarlotsvildəki çıxışında Amerikanın müharibədə bitərəf qalmasını istəyənlərə və ticarətdə proteksionizmi müdafiə edənlərə aşağıdakıları demişdi:

"Məncə, müdafiə tədbirləri və bitərəflik Amerika vətəndaşlarının azadlıqlarını əllərindən almaq, onları dünyadan təcrid etmək və digər ölkələrin liderlərindən asılı hala salmaqdır".

Ruzvelt bu məsələdə haqlı deyil, çünki Amerika xalqı hər zaman qismən dünyadan təcrid olunmuş vəziyyətdə yaşayıb, ancaq heç vaxt xarici liderlərdən asılı olmayıb. Amerikalıların azadlığını yalnız bir şey təhlükə altına ala bilər: Ruzveltin yaradacağı yəhudi diktaturası. Prezi-

dent müharibəyə qoşulmaq üçün xalqı təhrik edir, onları qorxutmağa və beləcə müharibəni dəstəkləməyə məcbur edir. Çörçil "Beşinci Qol" olaraq xarakterizə etdiyi antisemit müxalifətçiləri həbsə atmış və ölümə məhkum etmiş bir liderdir. Məgər onun etdikləri Hitlerin etdiklərindən çox fərqlənir? Belçikada təslim olmaq təklifi aldığı halda Çörçil niyə az qala soyqırım eləyib geri çəkilmişdi? Çörçil yüzillik iqtisadi quruluşu qorumaq üçün xristian belçikalıları məhv etməyi gözə almış və minlərlə ingilis əsgərinin ölməsinə göz yummuşdu.

Çörçil qəddarlığının başqa bir nümunəsi 15 iyun 1940-cı il tarixində qəzetlərdə verilən bəyanatda əks olunub. Bu bəyanatda deyilirdi ki, ingilislər bütün dünyanı almanlara qarşı ayağa qaldırmaq üçün Parisin müqavimət göstərməyini istəyirdilər. Odur ki, Fransanın müqavimətsiz təslim olmağını ingilislərə qarşı xəyanət kimi dəyərləndirirlər.

Belə başa düşülür ki, Parisin təslim olması məsələsində o zamankı Fransa hökumətində fikir ayrılığı yaranıb. Bir tərəfdən Reynad, Handel, Blum və digər yəhudi nazirlər ingilislərin təklifini dəstəklədiyi halda, xristian nazirlər və marşal Petain Parisin yox edilməsinə razı olmayıblar. Bu gün yəhudi nazirlər sürgündədilər, 1.900.000 fransız əsgəri həlak olub, yaralanıb, ya da əsir düşüb. İndi isə ingilislər De Qolldan istifadə edərək sürgün hökuməti qurub və hər axşam fransız şəhərlərini bombalayırlar. Ruzvelt isə Fransanın Amerikadakı qızıl ehtiyatlarını, limanlarımızdakı gəmilərini müsadirə edib.

Bütün bu oyunlardan sonra, almanların da dediyi kimi, ingilislər "Athene" gəmisini təxribat məqsədi ilə batırmış ola bilər. Müharibə təbliğatına görə içində minlərlə qadın və uşaq yaşadığı halda, Paris kimi bir şəhərin yox edilməsini planlaşdıran bir siyasi qrupun bir neçə yüz

adamı daşıyan bir gəmini batırmaq istəməsi o qədər də ağlasığmaz deyil.

"Associated Press"in 25 iyul 1940-cı il tarixli məlumatına görə, Fransanın keçmiş baş naziri Daladye, Mandel (Rotşild) və on altı fransız siyasətçi Fəsdən qayıdanda həbs olunub və Fransanı müharibəyə cəlb etdiklərinə görə mühakimə edilib. Yəni yeni fransız hökuməti müharibəyə görə Almaniyanı yox, köhnə hakimiyyəti məsul bilir. Köhnə fransız rejimi konstitusiyanı pozaraq müharibə qərarı vermişdi.

Bu gün Amerikada Fransada baş verənlərə bənzər hadisələr yaşanır. Ruzvelt indiki müharibə vəziyyətində konstitusiyanı heçə saya bilər. Hətta buna nail olmaq məqsədilə bizi hələ tam hazır olmadığımız müharibəyə sürükləyir. Baxmayaraq ki, Amerika vətəndaşları müharibə etmək istəmirlər, prezident Rotşildlərin sərmayəsini artırmaq üçün hələ də döyüş nərələri çəkir.

Buna görə də müharibə alverçisi Henri L.Stimson müharibə naziri, Frank Knox isə donanma naziri təyin olunub. Ruzvelt İngiltərəyə hərbi yardım göstərməyimizə etiraz edən donanma naziri Vudrinqi istefa verməyə məcbur etmişdir. Vudrinqin yerinə keçən Frank Knox prezidenti belə xarakterizə edir: "Həyata keçənə qədər həqiqi məqsədini gizli saxlayan, gülümsəyən, üzüyola görünən, geriyə addım atmağı bacaran..." bir adam. Bu sözlər, Knox donanma naziri olmazdan əvvəl qəzetlərə verdiyi müsahibələrdən götürülüb. O, Ruzvelt haqqında "Ruzvelt eqoist, etibarsız, özündənrazı, ehtiyatsız prezidentdir. Onun kimi prezident hətta sülh dövründə də təhlükəlidir; müharibədə isə belə bir prezidentlə məğlubiyyət labüddür" deyib. Donanma naziri "yarıdiktator" prezidentimizi belə təsvir edir. Ruzvelt diktatorluğunu elan etməyə çox yaxınlaşıb. Son addım Amerikanın müharibəyə qoşulması olacaq.

Bu gün İngiltərə də daxil olmaqla Avropanın hər yerindən yəhudilər Amerikaya köç edirlər. Konqres əksəriyyəti yəhudi olan mühacirlər üçün 50.000.000 dollar ayırıb. Həmçinin Ruzvelt qanunları çeynəyərək bu rəqəmə 50.000.000 dollar da əlavə edib. Uzun sözün qısası, bizdən nə qədər istifadə etsələr də, Amerika yəhudilərə ana vətən olmağa çalışır. Hitler müharibədən sonra Avropanı yəhudilərdən təmizləyəcəyini, onları Avropadan çox uzaqlara, hətta Madaqaskara köçürəcəyini demişdi. Yalnız bu yolla xristianlar yeni və rifah dolu millenium yaşaya bilərlər.

Vətən xainləri

18 avqust 1940-cı il tarixində "Associated Press" açıqladı ki, Franklin D. Ruzvelt ilə Kanada baş naziri Makkenzi arasında inanılmaz bir razılaşma olub. Agentlik aşağıdakı razılaşmanı nəzərdə tuturdu:

"İki ölkə arasında Müdafiə və Əməkdaşlıq Komitəsi yaradılmasına qərar verildi. Bu razılaşma ümumilikdə qərb yarımkürəsini əhatə edir".

Yuxarıdakı xəbərin bir çox açıqlaması ola bilər, amma bir şey dəqiqdir: totalitar bir ölkə ilə müharibəyə başlasa, Kanada ilə ABŞ arasında hərbi əməkdaşlıq olacaq. Daha əvvəl İngiltərəyə göndərilmiş 50 amerikan qırıcısının bu razılaşmada çoxlu fikirləri var.

Mətbuatda da yazıldığı kimi, prezident Kanada və Amerika arasında hərbi əməkdaşlıq razılaşması haqqında hüquq müşaviri general Ceksondan məlumat almış və məsələni Konqresin müzakirəsinə çıxartmağa ehtiyac duymamışdı. Prezident indiyə qədər də bu razılaşmanı təsdiq üçün Konqresə göndərməyib. Bu razılaşma amerikalılara "vətəni qorumaq məqsədilə Monreal doktrinası çərçivəsində Kanadadan hərbi yardım almaq" kimi təqdim

olunur. Amma bu, həqiqət deyil. Həqiqəti yalnız razılaşmadan son dərəcə razı qalan İngiltərə və Çörçil bilir.

"Associated Press"in 20 avqust 1940-cı il tarixli London hesabatında aşağıdakılar yazılıb:

"Baş nazir Çörçil özündən tamamilə razı halda İngiltərə imperiyası və ABŞ arasında hava qüvvələri ilə bağlı razılığa gəldiklərini bildirdi və "ortaq mənfəətimiz üçün Amerika ilə güclərimizi birləşdirməli, qarışdırmalıyıq. Missisipi çayının suları kimi heç kimin durdura bilməyəcəyi gücə sahib olmalıyıq. Missisipi dayanmadan axır! Qoyun axsın! Qoyun bu böyük çayın sahilləri daha gözəl günlər üçün sulansın!" – deyə səsləndi. Baş nazirin bu sözlərindən sonra Aşağı Palata alqışlardan az qala yıxılacaqdı".

Bir neçə təyyarəyə görə Aşağı Palatanın bu qədər coşması məntiqlidirmi? İngiltərənin keçmiş müdafiə naziri yəhudi Hore-Belişa, nəhayət, ağzından söz qaçırdı. "Associated Press" bu barədə yazır: "Bu axşam keçmiş müdafiə naziri Lesli Hore-Belişa Aşağı Palatada İngiltərə və Amerika vətəndaşlarının bir bayraq altında birləşməsinin böyük müharibədə böyük üstünlük olacağını və İngiltərənin müharibədən əvvəl Fransaya da bunu təklif etdiyini açıqladı".

Yəni Almaniyanın işğalından əvvəl İngiltərə Fransa torpaqlarını öz ərazisinə qatmaq istəyib. Elə buna görə də Çörçil, Horse-Belişa və Aşağı palata üzvləri çox sevinmişdilər. İngiltərə ABŞ-ı öz dominionu halına salmaq istəyirdi. Elə bu səbəbdən Kanada ilə olan razılaşma Konqresin təsdiqinə göndərilməmişdi. Bütün bu hadisələr Rotşild dünya imperiyasını qurmaq üçün atılan vacib addımlar idi. Konqres protokollarından çıxarılan, aşağıda bəzi hissələri verilən, Nyu-Yorkdakı ingilis konsulluğunun sənədlərində öz əksini tapan və o vaxtkı ingilis baş naziri David Loyd-Corca göndərilən məktubun müəllifinin kim olduğu məlum deyil. Güman edilir ki, müəllif o vaxtkı ingilis gizli

xidmətinin Nyu-York təmsilçisi, indi "Kuhn, Loeb&Co"nun əməkdaşı yəhudi Sir Vm. Viseman, ya da o vaxtkı ingilis təbliğat ofisinin başçısı yəhudi Lord Nortkliffdir. Müəllifi kim olur-olsun, mətbuatın əlinə keçən məktubda Amerika hökumətinin devrilməsi, Amerikanın İngiltərə dominionlarına qatılması haqqında yazılmış, bu işdə onlara kömək edən vətən xainlərinin adları açıqlanmışdı.

"İrlandiya-Almaniya təxribat proqramında bizə kömək edən cənab Taft və cənab Polka minnətdarıq. Həmçinin kitabxanalarda ingilislərin əleyhinə yazılmış kitabları qadağan edən cənab Bakerə, komissiyanın digər üzvlərinə, "Amerikanlaşdırma" proqramımızı maliyyələşdirən Pierpont Morqan, Rokkfeller, Klivlend Dodc, Vanamaker, Hamlin, Çilds, Dupont, Ryan, İnsull, Doheni və başqalarına təşəkkürümüzü bildiririk. Xüsusilə "İrlandiya İngiltərəni arxadan vurdu" kampaniyasında bizə dəstək verən İnsul, Doheni, Taft və O'Connara çox şey borcluyuq. Onların yardımlarının əlahəzrətin hökuməti tərəfindən mükafatlandırılması lap yerinə düşəcək".

Yuxarıda adı çəkilən cənab Baker Amerikanın o vaxtkı müdafiə naziri, cənab Qreqori isə ABŞ-ın baş prokurorudur.

"Amerikadakı fəaliyyətimizdə Qızıl Xaç, işçi təşkilatı, YMCA, kilsələr, insani və dini yardım təşkilatları vasitəsi ilə ingilis dilində danışan dövlətlərin ittifaqı fikrini yaratmağa səy göstərdik. Rokkefeller fondunun əməkdaşı cənab Raymond Fosdik, Kolumbiya universitetinin rektoru Nikolas Murray müvəffəqiyyətlə qloballaşmanın vacibliyindən, proletar qloballaşma ilə fərqlərindən danışdılar. Təbliğatımızın məqsədi yaşından və cinsindən asılı olmayaraq, bütün amerikalılara səsimizi eşitdirməkdir. Radiolar, mətbuat, məktəblər, universitetlər və kilsələrdə həyata keçirdiyimiz təbliğatın miqyası gündən-günə genişlənir. Tezliklə insanların bütün oxuduqlarına, gördüklə-

rinə, eşitdiklərinə nəzarət edə biləcəyik. Həmin an gələndə isə insanlar artıq ingilislər əleyhinə deyilən heç bir sözü eşitməyəcək, heç bir hərəkəti görməyəcəklər. Hindular əleyhinə apardığımız təbliğatda bizə böyük yardım edən Kolumbiya universitetinin professoru Riçard Qottell (o, 1937-ci ildə dünya yəhudilərinə yardımına görə Ruzvelt tərəfindən medalla təltif olunmuşdu) və İrlandiya əleyhinə təbliğatda böyük uğur qazanmış xanım Elizabet Marburi, Çarls MacKarti ilə Karl Vartersi xatırlatmaq istərdim. Əlahəzrətimiz bir amerikalını ingilis təbəəsinə çevirmək üçün hər gün 63 sent xərcləyir.

Onsuz da Anqlo-Amerikan ortaqlığı maliyyə dünyasında rəqibsizdir. Bu ortaqlıq uğurlu olacaq, çünki içində "Pierpont və Morqan&Co" kimi maliyyə mütəxəssisi olan qurumlar var. Bu qurumların Amerikanı müharibəyə sürükləməkdə vətənpərvərlikdən başqa məqsədləri də var. Bu qurumlar Taft və H.P.Davidson sayəsində Qızıl Xaç cəmiyyətini əvvəlcə milliləşdirmiş, sonra isə H.P.Davidsonun rəhbərliyi altında yenidən beynəlxalq təşkilat vəziyyətinə gətirmişdilər. Elə həmin Tomas Labont sayəsində "Harpers" jurnalını və "New York Evening Post"u satın almışdılar. Lamont və Davidson sülh konfransındakı uğurlu fəaliyyətləri ilə məşhurdurlar. Onların rəhbərlik etdiyi qurumlar yapon donanmasının gücləndirilməsi məqsədilə bu ölkəyə 200.000.000 dollar kredit verib. Onların beynəlxalq nəqliyyatda İngiltərəni dəstəklədiklərini də bilirsiniz.

Amerikanın müharibə xərcləri üçün İngiltərəyə verdiyi maddi yardımın bir hissəsi, yarıamerikan firmaları və cənab Konnor Qutrienin köməyi ilə Kaliforniya və Kosta-Rikada böyük neft torpaqları almağa sərf olunub. Meksikadakı milliləşdirmədən istifadə edərək qurduğumuz firmalar, əlahəzrətin Kovdray, Person və Royal Daç Şell

firmalarındakı hissələrini toplayıb. Yəni İngiltərə bu gün Meksika, Kanada, Rumıniya, İran və Qafqaz nefti üstündə ən böyük haqqa sahibdir. İndiyə qədər "Standart Oil" şirkətinin əlindəki boru xətləri alınmayıb. İngiltərə dünyadakı ən böyük neft və dəniz nəqliyyatı sənayesinə sahibdir. Dünya nefti üzərindəki gücümüz amerikan iqtisadi mənfəətini əlahəzrətin mənfəəti ilə ört-basdır edir. Amma Amerikaya olan 4.000.000.000,00 dollar borcumuzu ödəməmiş neftdən onlara qarşı silah kimi istifadə edə bilmərik. Yanlış bir hərəkət Amerika hökumətinin ingilislərə qarşı gömrük divarını yüksəltməyə, kurs qiymətləri ilə oynamasına və ölkəmizdən faiz gəliri istəməsinə səbəb ola bilər.

Son vaxtlar Amerikaya olan müharibə borclarımızın silinməsi üçün güclü kampaniya aparırıq. Kampaniyamızın əsas şüarları:

(a) İngiltərənin, Amerikanı qorumaq üçün iki ildir ki, müharibədə olması;

(b) dünyada ədalətli və demokratik hakimiyyətin davamlı olması üçün ən azından maddi zərərlərin paylaşılmasıdır.

Məqsədimiz, sadəcə, İngiltərənin müharibə borclarının silinməsi deyil. Biz istəyirik ki, Amerika, Avropa bazarının bərpasına sponsorluq eləsin.

Meksika-Amerika müharibəsi ehtimalı İngiltərənin neft sahəsindəki mülkiyyət haqqını möhkəmləndirəcək. Buna görə də mediamız Meksika problemini daima gündəmdə saxlayır.

Müstəqil olmasına baxmayaraq, Amerika hələ də Panama kanalı və Kanada balıqçılıq problemlərində İngilis siyasətini dəstəkləyir. Amerika I Dünya müharibəsində bizimlə birgə savaşmış və heç bir mənfəət güdməmişdi.

Amerika bizim yanımızda vuruşanda həm öz hərbi xərclərini ödəyib, həm də İngiltərəyə külli miqdarda maddi yardım göstərib. Bu müharibədə Amerika öz donanma layihəsini ləğv edərək, İngiltərə donanmasının yenidən qurulmasına vəsait ayırmışdı.

Bütün bu müsbət irəliləyişlərlə yanaşı, bütün zəhmətlərimizə rəğmən, prezident seçkilərində Vilsonun qalib gələcəyi göz qabağındadır. Onun qanunverici və icraedici sistemə təyin edəcəyi şəxslərin İngiltərə ilə münasibətlər məsələsinə müxalif çıxacaqları şübhəsizdir. Buna görə də Amerikanın İngiltərəyə dəstəyinə dərhal nail olmaq lazımdır. Bunun üçün ilk addım atılıb və Vilson Millətlər Təşkilatının qurulmasına razılıq verib. Göstəriş həvəskarı olan Vilsonun İngiltərə əleyhinə çıxmasına mane olmağın ən rahat yolu onu Millətlər Təşkilatına başçı seçməkdir. Ona olacaq sosial yaxınlaşmalar 32-ci əlavədə verildiyi kimidir. Almaz, qızıl, bahalı daş-qaşlar və hədiyyələrdən bezmiş prezidentə təqdim oluna biləcək şeylərin siyahısı 45-83-cü əlavədə verilib. Vaşinqtonda olan səfirimizin prezidentin yanında az qala xidmətçi kimi işləməyi milli mənafeyimizin xeyrinədir. Millətlər Təşkilatının başçısı hələlik öz səlahiyyətlərini bilməsə, daha yaxşıdır. Amma Vilsonun ömrü boyu başçı olaraq qalacağı, ona 100.000.000 dollarlıq məvacib və xələfini seçmək haqqı veriləcəyi bəllidir.

Vilson, Amerika vətəndaşlarının duyğuları nə qədər qəribə olsa da, onları başa düşür. Prezident xalqa təlqin etməlidi ki, Millətlər Təşkilatı Amerikanın müstəqilliyinə təhlükə yaratmayacaq, əksinə, Amerika müstəqilliyinin sərhədlərini daha da genişləndirəcək. Bu, yarana biləcək bir çox sosial partlayışın qarşısını ala bilər.

Seçkilərdən sonra əlahəzrəti təmsil edən Qaller şahzadəsi Ağ Evdə prezidenti ziyarət etsə, çox yaxşı olacaq.

Təəssüf ki, prezidentin şahzadəmiz yaşında bir qızının olmaması millətlərarası evlilik şansını yox edir.

Vilson təcili Millətlər Təşkilatına başçı seçilməli, təşkilatın ilk iclası Vaşinqtonda keçirilməlidir. Bu, amerikalılarda özlərinə inam hissi yaradacaq. Ya özünüzün, ya da vəkalət verəcəyiniz bir əsilzadənin bu iclasa gəlməsi və açılışı olduqca nümayişkaranə bir şəkildə etməsi çox vacibdir. Bu yolla keçmiş müstəmləkəmiz olan Amerikada Millətlər Təşkilatına qarşı çıxan müxalifət yox olacaq. Millətlər Təşkilatının işi başlayan kimi yaranacaq böyük tələblərin qarşılığında əlahəzrət amerikalılara İngiltərə imperiyasının bir hissəsi olma haqqını verə bilər və ənənəvi şəkildə bu müstəmləkəyə baş qubernator təyin oluna bilər. Müstəmləkədə rahib Dr. Manninq baş yepiskop, cənab Elihu Root hakimlər komitəsinin başçısı, V. H. Taft, Nikolas Morri Batler, Y. P. Morqan, Elizabet Marburi, Adolf Oks ilə Tomas Lamont müstəmləkə ali şurasının üzvləri təyin oluna bilərlər. İmperiyanın çox doğru seçim olduğunu vurğulamaq üçün Corctoun müstəmləkənin yeni paytaxtı olacaq, Boston və Çikaqo şəhərlərinə isə müstəqil idarə etmək hüququ verilə bilər".

Bu məktubda yazılanlar, yəni Millətlər Təşkilatının yaradılması Ruzveltin məqsədlərindən biridir. O, dəfələrlə "birləşmiş Avropa dövlətləri"nin bizi maraqlandırmadığını, amma bizim də bir parçası olduğumuz Millətlər Təşkilatının çox vacib olduğunu deyib. Ola bilsin ki, Millətlər Təşkilatı fəaliyyətə İngiltərə İmperiyası kimi başlayacaqdı, ancaq son məqsəd onun yəhudi imperiyasına çevrilməsi idi.

Sessil Rodesin öz məqsədinə çatmağına az qalıb. Cənab Karneginin Amerika müstəmləkələrinin nə vaxtsa ana vətənə birləşməsi üçün bir şey lazımdır: Millətlər Təşkilatını yaratmaq. Karnegi və Rodes Amerikanı ingi-

lis müstəmləkəsinə çevirmək istəyirlər. Bu məqsəd Rotşild pul imperiyasının fəlsəfəsini təşkil edir. II Dünya müharibəsi Millətlər Təşkilatını yaratmaq üçün başladılıb. Ruzvelt bu qurumun başına keçməyə çoxdan razı idi. Ruzvelt bu vəzifəyə aldadılmış Vilsondan daha uyğundur, çünki pis-yaxşı Vilson idealistdir, Ruzvelt belə oyunlardan yaxşı baş çıxaran siyasətçidir. Əbədi prezidentlik və ildə 100.000.000 dollar gəlir Ruzvelt və böyük ailəsi üçün əldən qaçırılmayacaq bir fürsətdir.

Əgər yuxarıdakı məktubun uydurmadırsa, onda təkzib olunmalı və buna görə məsuliyyət daşıyanlar mühakimə edilməlidir. Əgər yazılanlar doğrudursa, məktubda adları çəkilənlər vətənə xəyanətdə ittiham olunmalı, ölüm cəzasına məhkum edilməli və bütün mal varlıqlarına əl qoyulmalıdır.

Həqiqətodurki,Rotşildpulimperatorluğuvar,buqurum 1812-ciildəqurulubvəinanılmazdərəcədəgenişlənib.Buimperatorluq təkcə Amerika deyil, bütün dünya mədəniyyəti üçün təhlükədir. Yuxarıda göstərilən məktubun müəllifi də bu imperiyanın təmsilçisidir. Hazırda bu imperiya ingilis hökumətinə nəzarət edir və Amerikanı ələ keçirmək üzrədir. Dolayısı ilə qısa müddətdə yox edilməlidir. Amerika bu məktubu Konqres qeydlərinin içində tapan Montana konqresmeni Y. Torkelsona təşəkkür etməlidir. Demokratların bütün etirazlarına rəğmən, Torkelson məktubun nəşr olunmasında israrlı idi. O bu məktubun ilk dəfə "Cenevrə Görüşü" protokollarında, sonra isə "Vaşinqton Pub. Company" tərəfindən dərc olunduğunu sübut edib, ancaq kimin tərəfindən yazıldığını bilmir.

Köləlik

"Amerikada savadsız fəhlələrin sayı artacaq, onlar övladlarını məktəbə göndərmək üçün pul tapmayacaqlar. Beləcə, təhsilin səviyyəsi yoxsul İngiltərə təhsilinin səviyyəsinə enəcək və cahil kütlələr meydana gələcək. İngiltərəyə cahillər lazımdır, çünki onları idarə etmək daha asandır".

21 avqust 1940.
Konqres protokolları, səhifə 16378

Yuxarıda deyilənlər Talmuda, yaxud yəhudi protokollarına da aid ola bilərdi, çünki mahiyyətcə onlara çox yaxındır. Amma bu cümləlari Lillian Skot Troy 1912-ci ilin fevral ayında "San Fransisco Leader" adlı qəzetdə yazıb və Konqresin nümayəndəsi J. Torkelson tərəfindən Konqres protokollarında qeyd olunub. Lillian Skot Troy bu sözlərin Connaut hersoqunun rəsmi spikeri podpolkovnik Lovtherə məxsus olduğunu deyir. Bu açıqlama İngilislərin "Peel Dəyişiklikləri" və "Qarğıdalı qanunu"ndan sonra meydana çıxan və hələ də davam edən yoxsulluğu çox gözəl ifadə edir. Adı çəkilən qanunların hər ikisi Rotşild ailəsinin İngiltərəni ələ keçirdiyi dövrə təsadüf edir. Yuxarıda sözü gedən cahil xalq kütləsi bankirlərin idarə etdiyi qiymətlər və günəmuzd əməkhaqqı nəticəsində yaranmışdı. Bu sistem xalqa sərbəst ticarət adı ilə sırınmışdı. Cahil xalq rahat idarə olunduğu üçün bu sistem onları istəyir. Amerikada da eyni faktorlar, yəni güclü bankirlər, sərbəst iqtisadiyyat iş başındadır və əhali qloballaşmaya şirniкləndirilir. Bu faktorlardan qaynaqlanan nəticələr də "Morgan&Company", "Kuhn, Loeb&Company", Franklin D. Ruzvelt, Vendel Villkinin, yəni "Yəhudi Ağsaqqallar Məclisi"nin məqsədinə uyğun – İngiltərə nümunəsindəki kimidir.

Amerika 15.000.000.000 dollar borca girərək, dünyada gedən zəngini daha zəngin, kasıbı daha kasıb edən demokratiyanı xilas etmək davasına qoşulub. Başımızdakı plutokratlar "daha rahat idarə olunan cahil əhali"nin vasitəsilə Amerikanı İngiltərə imperiyasının müstəmləkəsi etməyə çalışır, lord, baron, qraf, ser titullarının xəyalını qururlar.

Amerikanın düşdüyü vəziyyətdən qurtulması üçün Villkinin prezident seçilməsi kifayət deyil. Yəhudi mediası tərəfindən alqışla qarşılanan Villkinin vədləri də defilyasiya, ikili sərbəst ticarət razılaşmaları, sülh dövründə müharibə sənayesinə sərmayə qoymaq kimi sözlərdən ibarətdir. Göründüyü kimi, Villki Ruzveltin yenidən prezident seçilməyi üçün istifadə olunan adi axmaqdır.

Villki və Ruzvelt ikinci dərəcəli Nyu-York vəkilləri idilər. Birdən-birə Villki enerji sahəsində uğur qazandı, qısa zaman ərzində enerji yayım təsislərini 76.000.000 dollara satdı. "Çikaqo Tribune" yazır ki, Ruzvelt və ailəsi son yeddi il ərzində 2.750.000 dollar məbləğində gəlir əldə edib. Bu iki namizəd Rotşild ailəsi tərəfindən xüsusi seçilib.

Seçki kampaniyasında Villkinin Ruzvelti debata çağırması ona bal qazandıran ən böyük faktordur. Bəs bu ikili nəyi müzakirə edəcəkdi? Hər ikisi beynəlxalq ticarəti dəstəkləyir. Rotşildlərə, qloballaşmaya, müharibədə İngiltərəyə edilən yardıma hər ikisi eyni prizmadan yanaşır. Deməli, debatın mövzusu Rotşild ailəsinə kimin daha yaxşı xidmət etməyi olacaq.

Ruzveltin indiyə kimi çox yaxşı xidmət etdiyi şübhəsizdir, Rotşildlər ondan tamamilə razıdırlar və hakimiyyətdə qalmasını istəyirlər. Eyni zamanda məlumdur ki, Ruzveltin seçkilərdə məğlub olmaq ehtimalı yaransa, o, dərhal müharibəyə qoşulacaq və seçkiləri dayandıracaq. Seçkilərin dayandırılması həm ABŞ Baş Prokurorluğu, həm də demokratik Konqres üzvləri tərəfindən dəstəklənəcək.

Son sözü yazmazdan əvvəl üzümü Konqres üzvlərinə tutub demək istəyirəm: bu kitabda yazdığım bəzi şeyləri, ola bilər ki, əvvəllər heç eşitməmisiniz. Yazılanların gerçəkliyinə şübhəniz olmasın. Bəlkə, "Məktub" adlandırılan sənədi qəbul etmək istəməyəcəksiniz, ancaq bu sənəddə verilən məlumatların günümüzlə nə qədər səsləşdiyinə fikir verin və ölkənizin mənafeyi üçün ağlınıza gələn şübhələri qovun. İndiyə qədər yəhudi mediası sizi özlərinin xeyrinə məlumatlandırdı, amma səhvləri düzəltmək üçün hələ vaxtınız var. Amerika vətəndaşları sizi Konqresdə onları təmsil edəsiniz deyə seçiblər, indi də sizin rəhbərliyinizə ehtiyacları var. Əgər ölkəmizi məhvə apararaq vətəndaşlarımıza xəyanət etsəniz, "vətən xainləri" olacaqsınız. Bu vəziyyətdə Amerika xalqı da, hətta sizdən istifadə edən güclər də sizə nifrət edəcək. Aranızdakı vətənpərvər siyasətçilərə səslənirəm, "birləşin və Amerikanı müharibədən, qloballaşmadan və məhv olmaqdan qoruyun!"

Eyni zamanda Amerika xalqına da səslənirəm:

Azadlığımızı və müstəqilliyimizi mübarizəsiz təslim etməyə razısınızmı? Verəcəyiniz səslərlə bu çirkin quruluşu qan tökmədən dəyişə bilərsiniz.

Məlum olan odur ki, Ruzvelt, ya da Villkinin prezident seçilməyi Amerikanın II Dünya müharibəsinə qoşulmağı deməkdir. Ölkənizin idarəsini «Morgan&Company», «Kuhn, Loeb&Company» və Rotşild ailəsinin ixtiyarına verməyə razısınız? Ölkəmizi qurtarmaq üçün noyabr seçkilərində ölkənizi partiyalarınızın önünə qoyun, seçiminizi sonra edin, bu seçim sizin son şansınız ola bilər.

Daha nə qədər köhnə iki partiyadan istifadə edən Rotşildlərin boyunduruğu altında yaşayacaqsınız? Amerikalılar, çox gec olmadan oyanın!

Qara pul üzərində qurulmuş olan "Rotşild İmperatorluğu" zaman içində ingilis və fransız mərkəzi bankları ilə Amerikadakı Federal ehtiyatlar bankının sahibi olmuşdur. Sərvəti dünya sərvətinin yarısı olaraq müəyyən edilən bu ailənin 1940-cı ildəki sərvəti ABŞ-ın maliyyə dövriyyəsindən iki dəfə çox olmuşdur.

Dünyada yeganə bir yəhudi imperatorluğunun qurulması istiqamətində çalışan ailə, Vaterloo döyüşü, Amerika Vətəndaş müharibəsi, I və II Dünya Müharibələrindən böyük pullar qazanmış və Rusiyada Bolşevik İnqilabını maliyyələşdirmişdir.

Əlinizdəki kitab tarixçəsi, sərvəti və sahib olduğu qurumları dəqiq bilinməyən ailənin başlanğıcından hələ Amerikanın II Dünya Müharibəsinə qatılmadığı 1940-cı ilə qədər olan hadisələri anladır. Bu kitabda qloballaşma, Avropa Birliyi, Birləşmiş Millətlər Təşkilatı, sərbəst bazar iqtisadiyyatı, çoxpartiyalı demokratiya və müharibələrin kimlərə və necə xidmət etdiyini oxuyacaqsınız.

QN
QANUN NƏŞRİYYATI

Qiyməti: 5 AZN